CE VREA RUSIA ÎN SCHIMBUL GAZELOR IEFTINE PENTRU ROMÂNIA?

Andrei BĂDIN

Premierul rus Mihail Kassianov s'a aflat la sfârşitul lunii Martie într'o vizită oficială la Bucureşti. A fost prima vizită oficială la nivel înalt a unui înalt demnitar rus la Bucureşti în ultimii ani şi s'a dorit a reprezenta o *"dezgheţare"* în relaţiile dintre cele două ţări, în special în plan economic. Cu acest prilej, Kassianov a făcut mai multe oferte de colaborare în plan econmic, printre care participarea capitalului rus la privatizarea unor întreprinderi româneşti. Cea mai şocantă propunere a vizat însă importul românesc de gaze naturale din Rusia. *"Vă putem livra gaze ieftine"*, a spus premierul rus, care nu a oferit însă detalii. El a mai propus şi înfiinţarea unei firme mixte româno-ruse pentru importul de gaze. Ruşii au făcut o propunere asemănătoare în urmă cu o lună şi Bulgariei. Gaze la preţuri mici, pentru ca guvernul dela Sofia să nu se implice de partea Americanilor din războiul cu Irak, propunere luată în braţe de preşedintele dela Sofia, dar neacceptată de Premierul Saxa Cobourg.

Care ar fi în cazul Bucureştiului tâlcul unei asemenea propuneri?

Probabil că acelaşi ca şi la Sofia. Întâmplător sau nu, cu o zi înainte de vizita dela Bucureşti a lui Kassianov un sondaj de opinie arată că Românii sunt în proporţie de 83 la sută impotriva razboiului din Irak. Acest lucru după ce un sondaj Gallup datat cu câteva zile înainte arăta că Românii sunt printre cei mai entuziasmaţi ai războiului din Irak. Între timp apăruse şi o declaraţie publică a lui Ion Iliescu care spunea că România este de partea *"coaliţiei, dar nu în orice condiţii"*. Pe acest fond şi pe o intensificare a tonului antiamerican la televiziunile româneşti, unde deja se titrează că Americanii au pierdut războiul din Irak.

Tratatul româno-rus, în ce formă ?

Premierul Kassianov l-a invitat la Moscova în numele lui Vadimir Putin pe Ion Iliescu, pentru semnarea tratatului bilateral româno-rus. Cu acest prilej, premierul rus nu a uitat să amintească că *"Preşedintele Iliescu este cunoscut în Federaţia Rusă ca un adept fidel al dezvoltării relaţiilor României cu Federaţia Rusă"*. Mihail Kassianov a adăugat că relansarea relaţiilor pe mai multe planuri între cele două ţări nu se poate realiza fără consolidarea relaţiilor

Continuare în pag. 4

KGB-ISTUL VLADIMIR PUTIN

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual: 40 $ / 40 Euro

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 29 Nr. 313 - APRILIE 2003 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

CALAMITĂŢI PE CAPUL ŢĂRII

Eugen BÂRSAN

Trăim vremuri pe care numai cu greu le putem descrie. Pentrucă e uşor de intrat şi e greu de ieşit din bezna comunismului sau criptocomunismului (respectiv PSD), aşezat pe o structură de nedreptăţi legale, cu personaje care nu jură pe Constituţie, ci pe telefon. De acolo vin îndrumările şi hotărîrile. De acolo vine nenorocirea că politicienii actuali (cu puţine excepţii) sunt rupţi de adevărata esenţă a românismului. Iar pe de altă parte, duplicitatea este problema neagră a Românului. Filosofia lui *"merge şi aşa"* şi a lui *"mulţi văd, puţini pricep"* este cea care lasă pe Români flămânzi.

Pe timpul lui Ceauşescu, cuvântul orânduirii era *"dă-i la cap"*. Orânduirea lui Iliescu a schimbat (democratic) ceva. Ea zice: *"dă-i la buzunar"*. Taxarea în România este cea mai ridicată din Europa. Şi acuma, atenţie la *"dă-i la buzunar"*. În orânduirea iliesciană prinde fir ideea ca Românii din străinătate să fie taxaţi cu 40% din venit. Astfel, să mai zică cineva că Românii din străinătate ar fi cumva uitaţi şi neţinuţi în grijă. Poate că, drept consecinţă, va fi o furie de recalcitrări. Dar *"unde-i lege, nu-i tocmeală"*.

Într'o situaţie în care e vai şi vai de buzunarul Românului, nu mai contează, în ziua de azi, cine-i deasupra. Totul e un carusel. Iar cel mai-mai este caruselul declaraţiilor declanşate între Iliescu şi Năstase. Caruselul cocoşaţilor din politica românească, sub pulpanele cărora se întind imperii comerciale de zeci, dacă nu chiar de sute de milioane de dolari. Aşa se întâmplă când o naţiune (prin electoratul ei) împinge în faţă tot felul de criptocomunişti şi nulităţi. Cât de neliniştită este politica lor, numai ei, poliţia şi serviciile secrete ştiu. În pesedism, unul îl alimentează pe celălalt. Şi cu toţii ţin un discurs de retorică democrată şi de bâlbâită anticorupţie. În timp ce corupţia unuia dintre ei dă credit imaginii de justiţiar a celuilalt.

Poporul care a făcut Revoluţia, sărutându-şi pământul, e condamnat la uitare. Revoluţia rămâne ceva despre care nu se ştie mare lucru. Pentrucă aceia care au văzut-o la televizor şi s'au ascuns sub paturi,

Continuare în pagina 3

HRISTOS A ÎNVIAT...

Pr.Dr. Dumitru ICHIM

Aşa cum pământului ca planetă i-a dat Dumnezeu puterea gravitaţiei, adică acea inimă de mamă care cheamă toată lumea să o îmbrăţişeze la sânul ei, tot aşa Dumnezeu a dat timpului omenesc Învierea lui Iisus Hristos - o nouă dimensiune cosmică a fiinţei umane. Totul gravitează spre lumina Învierii. Întunericul morţii este sămânţa putrezită din care iese victorioasă Lumina Vieţii: *"Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând..."*

Indiferent în ce stare morală se află sufletul creştinului, pisc de munte înmiresmat taboric de luminile raiului sau chinuit, chiar pe pământ, de puturoasele întunecimi ale iadului, lumina Învierii pe care *"îngerii o laudă în ceruri"* pătrunde pretutindeni ca un magnific imn imperial de-a lungul sufletului nostru până acolo unde ne-au înmugurit primele amintiri.

Era în Săptămâna Patimilor. Venea primăvara. Aerul era mai curat şi cerul duhului nostru de copil atât de limpede în cerul cu denii amirosind a ceară de făclii şi colţ de candelă verde. Era Joia Mare. Se citeau cele 12 evanghelii. Deşi confundam Muntele Măsinilor cu alba mireasmă stelară a mălinilor dela poarta bisericii totuşi era ceva în noi care ne înfiora, un sentiment de frică şi bucurie de parcă ai fi ieşit din lumea obişnuită undeva în cerdacul cerului. Mai ales în Vinerea Mare: lumea jelea, lumânările plângeau şi Maica Domnului, îmbrăcată ca în icoana dintre sfeşnice, dar îmbrăcată în negru, se auzea prohodind împreună cu *"I-o-sif şi cu Nicodim"*; *"Primăvară dulce / Fiul meu preadulce / Frumuseţea unde Ţi-a apus?* Şi cu ce am putea descrie Noaptea Paştelui? Ni se făcea şi frig şi frică atunci când se stingeau toate candelele şi lumânările. Spaima tăcerii parcă ne strângea de inimă şi ne ţineam cu amândouă mânuţele de crenguţa de ceară. Ce bucurie apoi: *"Veniţi de luaţi lumină!"* Totul devenea lumină. Înconjuram biserica de trei ori. Se bătea toaca de lemn, toaca de fier, clopotul de înmormântare, clopotele cele mici şi clopotele cele mari de se auzea până la ceruri şi de acolo mai departe până la luminişurile cu stele şi poienile pe unde trăiesc îngerii. Până şi acum mă cutremur de fiorul sfânt când toată lumea răspundea preotului ca un tunet ţesut din sute de voci: *"Adevărat a înviat!"*

Deşi în fiecare an sărbătorim Paştele niciodată nu simţim că ar fi vorba de o repetare ca o pagină de carte tipărită de două ori. E vorba de un singur Paşte. Este minunea când timpul nostru se îndreaptă gravitaţional spre polul veşniciei a Luminii celei dătătoare de viaţă. Ziua Învierii a devenit poarta împărăţiei veacurilor când: *"Din moarte la viaţă şi de pe pământ la cer Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi."* Astfel Hristos devine pentru noi Calea, Adevărul şi Viaţa **(Ioan 14,6)** pentrucă a adus omului mântuirea. Ce este mântuirea? Când cineva este ameninţat de moarte, actul scăpării de această primejdie se numeşte salvare.

Continuare în pag. 4

pag. 3
POLITICA DISPREŢULUI
Mihai CREANGĂ

SCRISOARE DESCHISĂ
BUKOVSKI & BONNER
pag 7

RĂSFOIND PRESA DE ACUM...
Valeriu ARBORE
pag. 8

pag. 12
RECENZIE
George BĂJENARU

SUBLIMUL ÎNVIERII
Sergiu GROSSU
pag. 13

pag.23
UN RĂZBOI NETELEVIZAT...
Andrei BĂDIN

editorial

CONFUZIA POLITICĂ DIN ŢARĂ

Vorbind de politica guvernului dela Bucureşti, este foarte greu să găseşti puncte de sprijin pentru a înţelege orientarea politică din ţară, deoarece nu poate fi vorba de înţelesul primar al cuvântului, acela de bună gospodărire a vieţii unei societăţi, spre o prosperitate la un nivel din ce în ce mai ridicat.

Viaţa politică din România are aspect de haos, căci este imposibil să-i înţelegi premisele, formele de evoluţie şi sensurile. Obiectivele anunţate de actuala guvernare nu apar nici o dată în lumina promisiunilor sau a declaraţiilor făcute, toate fiind dezminţite în cursul ulterior al desfăşurării lor pe plan juridic, parlamentar sau executiv.

Un sentiment de disperare s'a înrădăcinat în rândurile cele mai diverse ale populaţiei, la care se adaugă şi plaga uriaşă a corupţiei, din cauza căreia nu se va putea ameliora nimic. Este o situaţie care, în condiţiile actuale, cu un guvern incapabil să se descurce în situaţii de criză, nu poate fi rezolvată. Guvernul se învârte în loc, fără sens, fără a putea elimina situaţiile zilnice.

Pentru a ieşi din încurcături, guvernul de azi a ales o metodă, criticată cu asprime în vremea precedentelor guvernări, aceea de a emite *"ordonanţe de urgenţă"* în locul legilor, fără a fi supuse unor dezbateri parlamentare. *"Ordonanţele de urgenţă"* nu au nevoie să treacă prin Parlament, ci intră în vigoare după publicarea lor în Monitorul Oficial.

În faţa presiunilor intense din partea publicului românesc şi a mass-mediei serioase, precum şi din partea Uniunii Europene, Guvernul admite, după ani de zile, că în România există o gravă corupţie şi se impune de urgenţă îndepărtarea ei, deoarece această stare de lucruri poate împiedica serios aderarea României la Uniunea Europeană.

Îngrijorat, Guvernul a emis o nouă *"ordonanţă de urgenţă"*(!) ceea ce nu a convenit Opoziţiei din Parlament care, după ce a criticat această ordonanţă, a depus o *"moţiune de cenzură"* şi, dacă va avea destule voturi de susţinere, guvernul va trebui să-şi depună mandatul de guvernare, adică să demisioneze şi să avem noi alegeri.

Opoziţia, aşa cum există, destul de redusă ca forţă, are însă destulă vigoare juridică şi politică şi ar putea fi capabilă să înfrunte serios argumentele exècutivului care, se pare, după afirmaţiile opoziţiei, se clatină destul de simtitor.

În orice caz, Guvernul a urmărit o diversiune, rămasă deocamdată necunoscută, dar şi un calcul electoral, când şi-a dat seama în ultimul moment că ar putea ajunge în situaţia de a demisiona.

Actualul prim-ministru, care nu e capabil să domine situaţia politică, s'a dovedit că nu e decât la nivelul, la stagiul de mediocritate.

Aşa se face că parchetul legal anticorupţie este de o calitate dubioasă şi a fost criticat intens de către opoziţie, spre satisfacţia spectatorilor dela televiziune.

Lupta parlamentară este intensificată în ultimul timp şi toată lumea aşteaptă finalul acestei bătalii decisive, de natură parlamentară. Nu este exclus ca această problemă a corupţiei să ajungă chiar la Tribunalul dela Strasbourg, al Uniunii Europene. Chiar numai actul de a înainta acestui Tribunal *"dosarul dezbaterilor parlamentare"* ar putea avea un efect negativ asupra Guvernului român.

Situaţia internă nu este prea liniştită şi din cauza evenimentelor externe, legate de declanşarea războiului din Irak, care a creat o serie de probleme internaţionale cu ecouri şi în viaţa particulară a tuturor naţiunilor. Astfel, au început mari proteste de pace în multe părţi ale lumii. Printre aceste proteste sunt unele care nu au un caracter de simplu protest, ci iau forme violente. Acest aspect poate să dea de gândit conducătorilor de popoare din două motive serioase:

a) ele pot deveni manifestări de anarhie, care pot scăpa controlului de ordine;

b) cine poate declanşa, în acelaşi timp, astfel de manifestaţii, dacă nu chiar germenii de terorism, de genul acelora care au apărut recent şi care stau la originea actualului război din Irak? Cine poate instiga, finanţa şi conduce din umbră astfel de acţiuni pe plan internaţional?

Ne punem o întrebare firească: n'ar putea fi oare şi vreo nostalgie comunistă? Aşa cum am mai scris în coloanele acestui ziar, guvernul trebue să fie foarte atent, căci acţiunile teroriste sunt greu de prezis.

Cât despre ecoul sau efectele pe care le are războiul din Irak, am putea comenta mult, dar ne abţinem până la finalul acestor operaţii militare, mai ales că SUA folosesc un aeroport din ţară, pentru zboruri destinate transporturilor de echipament militar.

Este cazul să subliniem că Americanii nu au venit la noi în ţară pentru guvernanţii dela ora actuală. E bine să se ştie acest lucru.

Comuniştii deghizaţi azi în politicieni democraţi au fost şi sunt întotdeauna indezirabili pentru Americani. Cât despre cetăţenii români, lor le este din ce în ce mai clar că neocomuniştii, ajunşi la putere pe căi ciudate şi ocolite, îşi pierd continuu legitimitatea, indiferent sub ce culoare politică se camuflează.

Oricum, această stranie şi subită aderenţă totală a guvernului dela Bucureşti la politica internaţională antiteroristă a SUA nu este altceva decât un alt act care atestă confuzia politică din ţară.

George BĂLAŞU

Politica dispreţului

Mihai CREANGĂ

Trebue să recunosc: m'am înşelat în privinţa PSD, partidul condus spre culmile nerušinării de Primul ministru Adrian Năstase. Cum se ştie, numărând între membrii săi de vază unii *"băieţi cu ochi albaştri"*, PSD nu a agreat niciodată Consiliul Naţional de Studiere a Arhivelor Securităţii (CNSAS), ai cărui membri - după neuitat de eleganta formulă a premierului - *"ling dosare"* ani în şir. Dar câtă vreme CNSAS a funcţionat cumincior, pescuind doar *"plevuşca"* informatorilor, instituţia a fost tolerată, chiar folosită pentru a lovi în unii membri marcanţi ai Opoziţiei. Cum, însă, au început să apară şi *"crapii cei mari"*, adică ofiţerii de Securitate, activitatea Colegiului CNSAS a fost blocată prin cei patru membri PSD şi PRM, la care s'a adăugat - oroare! - şi preşedintele CNSAS, istoricul Gh. Onişoru. Chiar şi aşa, aceştia se aflau în minoritate, ceilalţi şase membri ai conducerii (propuşi de PNŢCD, PNL, PD şi UDMR) dorind să voteze în favoarea publicării listei de 5.000 de ofiţeri de Securitate găsiţi până acum cu activităţi de poliţie politică şi să presese pentru accesul direct la Arhivele Securităţii. Cum se ştie, minoritarii n'au mai participat la şedinţele Colegiului CNSAS, blocând orice hotărîre prin lipsa cvorumului. Atunci, PSD a trecut la atac, formând o subcomisie parlamentară (în fapt, ilegal constituită!), sub conducerea senatorului PSD Ion Predescu, care a anchetat blocajul CNSAS. Raportul final, total părtinitor faţă de minoritatea din Colegiul CNSAS, propunea revocarea celor 11 membri şi numirea altora, cu un interimat asigurat tot de *"echipa Onişoru"*. Cum am mai scris, a urmat demonstraţia de protest organizată de Academia Caţavencu şi Agenţia de Monitorizare a Presei, susţinută de Blocul Naţional Sindical. Pretinzând că împărtăşesc obiectivele demonstraţiei, liderii PSD şi-au obligat funcţionarii din primările Capitalei să participe la *"lanţul uman"* din jurul Parlamentului. Şi aici m'am înşelat eu, când am afirmat că raportul Predescu nu va mai putea fi trecut *"ca rapidul prin Mizil"* prin procedurile parlamentare, de vreme ce PSD a participat la demonstraţia ce dezavua tocmai raportul Predescu! Nu-mi puteam imagina că politica PSD este, absolut pe faţă, duplicitară. În comisiile juridice ale celor două Camere, raportul Predescu a trecut chiar *"ca rapidul prin Mizil"*, prin voturile reprezentanţilor PSD şi PRM, în ciuda faptului că reprezentanţii PNL, PD şi UDMR au părăsit sala. *"În ciudă"* am spus? Nu. În dispreţul opoziţiei politice, în dispreţul opiniei publice.

Scrisoare a grupării Dinescu pe tema raportului privind criza din CNSAS

Gruparea Dinescu din Colegiul CNSAS a adresat o scrisoare Birourilor permanente ale Camerei Deputaţilor şi Senatului cu o serie de observaţii la raportul subcomisiei parlamentare de control al activităţii CNSAS.

Raportul conţine numeroase inexactităţi şi omisiuni, între care foarte grave sunt: referirile eronate la prevederile Legii 187/1999, prezentarea deformată şi părtinitoare a motivelor pentru care Colegiul CNSAS a intrat în criză, ignorarea dovezilor aduse în sprijinul revocării actualului Birou de coordonare, se arată în textul scrisorii.

În privinţa motivelor care au dus la criza CNSAS, semnatarii susţin că în raportul subcomisiei se afirmă în mod tendenţios că trei dintre membrii Colegiului vor schimbarea conducerii pentru a prelua ei aceste funcţii, deşi afirmaţia nu este şi nici nu poate fi probată. În cazul lui Claudiu Secaşiu, afirmaţia este chiar hilară, deoarece în Mai 2001 el a renunţat de bună voie la funcţia de secretar, se mai arată în scrisoare.

Raportul omite prevederea esenţială din hotărîrea Parlamentului 17/2000, care stabileşte obligaţia Colegiului de a se întruni *"în plen cel puţin de două ori pe săptămână, la convocarea preşedintelui sau a cel puţin patru membri ai săi"*. Comisia ignoră cu bună ştiinţă faptul că principala atribuţie a membrilor Colegiului este aceea de a se întruni în şedinţă pentru a lua decizii privind agenţii şi colaboratorii Securităţii ca poliţie politică şi că, din Octombrie 2002, reprezentanţii PSD şi PRM, alături de preşedintele Onişoru, nu se mai achită de această obligaţie, blocând aplicarea mai multor articole din lege, susţine grupul celor şase.

Raportul omite faptul că prin boicot sistematic cei cinci membri ai Colegiului au împiedicat în ultimele luni adoptarea deciziilor pentru mai mult de o sută de persoane, se mai arată în scrisoare.

În 25 Octombrie, Biroul de coordonare a emis un ordin ilegal prin care s'a interzis accesul a şase membri ai Colegiului la documentele Serviciului juridic, privitoare la procesele CNSAS aflate pe rol, şi mai ales la documentele Direcţiei economice, ordin ignorat la întocmirea raportului, ca şi abuzul vicepreşedintelui Mihai Gheorghe, prin interdicţia de acces la anumite nivele ale clădirii, impusă celor şase, susţin semnatarii scrisorii.

Este simptomatică uşurinţa cu care comisia a acceptat o evidenţă în care suma prezenţelor şi absenţelor fiecăruia din cei 11 membri duce la un număr diferit de şedinţe, în care celor şase care contestă actualul Birou de coordonare le sunt contabilizate ca *"absenţe"* inclusiv concediile de odihnă, se arată în scrisoare.

Semnatarii spun că membrii comisiei au preferat să treacă sub tăcere faptul că plecările în străinătate ale lui Gheorghe Onişoru şi Mihai Gheorghe spre destinaţii care n'au nimic în comun cu obiectul de activitate al CNSAS (Paris, Amsterdam, Malmo, Washington) cumulează 79, respectiv 88 de zile, adică între 3 şi 4 luni lucrătoare dela începutul mandatului, deplasările fiind decontate integral din bugetul CNSAS, deşi în unele cazuri nu au avut acordul Colegiului.

Între argumente ignorate în sprijinul revocării actualului Birou de coordonare, în scrisoare sunt menţionate: o listă de nouă persoane declarate *"necunoscute"* în arhivele SRI, ale căror dosare există deja în arhiva CNSAS; evidenţe care consemnează întârzieri, amânări, informaţii contradictorii furnizate de SRI, urmate de informaţii refuzate şi de dosare care lipsesc, deşi există, precum şi despre faptul că SRI procedează discreţionar la predarea dosarelor sau a microfilmelor; note interne ale CNSAS consemnând abuzul în serviciu prin interdicţia ilegală emisă de Gheorghe Onişoru şi Mihai Gheorghe privind accesul celor şase membri ai Colegiului la documentele economice şi juridice ale instituţiei; extrase de presă care atestă încălcarea Legii 187/1999 prin subordonarea politică a membrilor Biroului de coordonare de către Mihai Gheorghe şi Constantin Buchet, prin deturnarea gravă a noţiunii de poliţie politică în cazul ofiţerilor de către vicepreşedintele Mihai Gheorghe.

Raportul subcomisiei menţionează că, potrivit prevederilor legii, Consiliul primeşte documentele privind exercitarea drepturilor prevăzute de lege, iar nu dosarele în întregime, afirmaţie contrazisă flagrant de Legea 187/1999, conform căreia CNSAS e îndreptăţit să solicite *"toate documentele, indiferent de suportul lor (hârtie, micro film, bandă magnetică etc.)"*, se arată în scrisoare. Afirmaţia din raport sugerează în mod eronat că descompletarea dosarelor ar fi permisă de lege, semnalează grupul celor şase.

Semnatarii precizează, de asemenea, că în şedinţa din 31 Ianuarie 2002 Colegiul a votat în unanimitate criteriile de poliţie politică în cazul ofiţerilor, în timp ce în raport se arată că aceste criterii şi sistemul de proceduri pentru deconspirare nu au fost adoptate prin vot.

Grupul celor şase îşi exprimă speranţa că Parlamentul va analiza cu obiectivitate situaţia creată la nivelul conducerii CNSAS.

Parlamentarii din Comisiile juridice au aprobat raportul *"Predescu"*, de revocare a Colegiului CNSAS, în absenţa Opoziţiei, care s'a retras din sală în semn de protest. După votul din comisii, raportul va putea intra în dezbaterea plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului.

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC" ?

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L8C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4851

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $50 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$35 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$30 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

"POLITICA MINISTRULUI BARTOŞ = GENOCID"

Mihaela MOISIN

În anii '80, cuplul prezidenţial de tristă amintire, Ceauşescu, a introdus în România aşa-zisa *"alimentaţie ştiinţifică"*, în urma căreia, în afară de boli, moarte şi viaţă fără clorofilă, ne-am ales cu o serie de expresii noi ca *"salam cu soia"*, *"tacâmuri"* sau *"fraţii Petreuş"*.

Prin înfometare, genocid, Ceauşescu a plătit datoriile ţării, la moartea sa lăsând bilanţul ţării la 0. Imediat după revoluţie, care s'a dovedit a rezulta doar într'o schimbare de regim, dela comunism la neocomunism, alte guverne profitoare au făcut alte datorii, economia României mergând din rău în mai rău.

Pe lângă guvernanţii care s'au îmbogăţit peste limite, prin însărăcirea populaţiei, transformând anumite zone ale ţării în adevărate Hollywood-uri, un număr de excroci a luat şi ultimii bani ai omului sărac, prin diferite scheme de furt camuflat; să amintim doar CARITAS-ul lui Ion Stoica sau FNI-ul Mariei Vlas.

Cu impertinenţă şi nerușinare, aceasta din urmă s'a întors în România pentru a arunca vina furtului său pe alţii (precum Sorin Ovidiu Vântu), deşi, sigur că nu a fost singură în această excrocherie de anvergură, prin care a luat şi banii de înmormântare ai săracilor. Bieţilor bolnavi, la vederea ei pe ecranele televizoarelor, le-a crescut tensiunea.

Genocidul împotriva populaţiei române continuă azi prin *"grija"* guvernului Năstase pentru pensionari, copii, mame, pentru sănătatea întregii ţări.

Şi în timp ce guvernul mai cumpără câteva jeepuri pentru parlamentari, Ministrul Sănătăţii Daniela Bartos, prin reforma sa, a pornit un nou genocid. Căci cum s'ar putea altfel numi, când prin ordonanţa de urgenţă care a schimbat legea asigurărilor sociale de sănătate, s'au impus plafoane medicilor şi farmaciştilor, care nu mai pot elibera reţete gratuite şi compensate decât câteva zile pe lună. Aceste măsuri noi au scos în stradă oamenii, medici, farmacişti, pensionari, furnizori de produse medicale şi mai ales pacienţi, laolaltă.

În ultimele săptămâni, medicii au făcut liste cu pacienţii a căror sănătate s'a agravat sau care chiar au murit; numărul pensionarilor, care sunt de altfel afectaţi cel mai serios de reforma Danielei Bartoş, s'a micşorat în luna Februarie cu 20.000.

Lipsa medicamentelor, a anestezicelor care duc la amânarea operaţiilor, agravarea bolilor pacienţilor existenţi precum şi apariţia noilor bolnavi, i-a făcut pe cei ce au ieşit în stradă în semn de protest să folosească *"moartea"* ca simbol al demonstraţiei lor. Au purtat pancarte pe care era scris *"Politica ministrului Bartoş = genocid"*.

Dacă stai să te gândeşti la pensionari, care nu ştiu dacă întâi să-şi plătească întreţinerea ca să aibă lumină şi căldură, sau să-şi cumpere mâncare sau... mai nou să-şi cumpere medicamentele care, cel puţin pentru anumite boli - cancer, diabet - trebue acordate bolnavilor, gratuit, prin lege - înţelegi de ce numărul lor scade cu 20.000 într'o lună. În acest ritm, populaţia ţării va scădea în următorii ani cu un milion.

Reforma sadicului Ministru al Sănătăţii nu pune în pericol numai viaţa pensionarilor, care sunt primele victime, ci a întregii populaţii, căci bolile nu aleg vârsta. Bolile sărăciei: tuberculoza în 2002 semnalează 3 cazuri noi în fiecare zi; hepatita epidemică a crescut cu 56% în 2001; sifilisul - o creştere bruscă de 46%; râia - 5 cazuri la fiecare două zile în 2002; bolile stresului şi nutriţiei: tumori maligne - în creştere cu 53% în 2002; diabetul în creştere cu 10,4% în 2002.

Începând din luna Mai, Casa Naţională de Asigurări de Sănătate va schimba sistemul de acordare a medicamentelor compensate. Astfel, se compensează 65%, respectiv 50% din preţul de referinţă al medicamentelor şi nu din preţul de raft, cum era până acum. De asemenea, va intra în vigoare o altă listă cu medicamente compensate şi gratuite, conform recomandărilor Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii.

Daniela Bartoş a răspuns la proteste declarând că *"Aş demisiona şi mâine dacă s'ar găsi cineva care să facă mai bine reforma"*. Dar nu demisionează. Nici Daniela Bartoş, nici guvernul. Cu toate că sectoarele sistemului sanitar sunt într'un total dezastru: se desfiinţează spitale, se reduce numărul de paturi, se reduc medicamentele: *"Doi în pat, trei la piramidon"*.

Guvernul Năstase a fost huiduit, iar Ion Iliescu invitat să scape populaţia: *"Iliescu ai onoare, nu-i lăsa să ne omoare!"*

Umorul încă în viaţă al Românului, nu s'a lăsat aşteptat nici acum, şi ca pe vremea lui Ceauşescu, au apărut alte expresii, alte tipuri de reţete gratuite: *"Clopotin, Lopatin, Cimitirol"*.

Dacă astfel se fac reformele cerute de organismele internaţionale în care dorim să ne integrăm, probabil că nu va mai avea cine să se integreze.

CALAMITĂŢI PE CAPUL ŢĂRII

Urmare din pagina 1

şi-au asumat rolul de eroi. Pentru o burdușire a propriilor buzunare. Oameni de un cinism neîntâlnit. Iar în absenţa unui proces al comunismului, România este o ţară în care portretul celui mai mare torţionar comunist, Alexandru Drăghici, se află pe pereţii Parlamentului. Şi ca un alt semn al raţiunii înroşite şi al pervertirii discernământului moral, Primul ministru Adrian Năstase ocroteşte monştrii securişti, care sunt, ca şi înainte printre Români.

Ei sunt, pentrucă PSD este un partid Stat, şi totodată el mai este şi partidul unei economii statale clientelare. Un partid care se contrapune, din rărunchi, postulatului de înnoire a vieţii politice statale, care cere mai înainte de toate o conştiinţă lucidă. Nu poate fi indiferent ce se întâmplă cu corupţia, cu hoţia şi cu tot felul de destrăbălări. Ne este ruşine când auzim de zicerea care circulă în Occident: *"Este bine ca după ce dai mâna cu un Român, să-ţi numeri degetele"*. Ni se strânge inima, şi ne gândim: *"toate provin dela devierile (ghidate politic) şi scăderile morale"*. Care duc la: *"Dacă Dumnezeu ar porunci să dispară de pe om hainele care nu le-a muncit, oare câţi ar rămâne altfel decât în pielea goală."*

Toate calamităţile vin dela *"înălţime"* şi nu se va putea construi nimic durabil în România, până când ea nu va fi un stat de drept autentic. Nu unul dirijat în specificul sistemului comunist, ai cărui lideri exploatatori caută refugiul în democraţie, unde folosesc experienţa lor pentru atragere de simpatii şi voturi. Se trece printr'o blazare colectivă şi printr'o mare neîncredere a societăţii în ea însăşi.

În România e un adevărat sindrom al lumii rele. Calamităţile de vârf şi generalizate sunt risipa, jaful şi sărăcia. Acestea fac din România o ţară în curs de autodistrugere. Cât privește dreptatea, iată ce spune Adrian Năstase despre ea: *"în politică nu este importantă dreptatea, important este să ai majoritate"*. Şi poporul optează pentru majoritate, ca să fie aleşi ciocoii şi şobolanii comuniști-democraţi. Astfel Românii se aşează singuri *"sub vremi"*. Un fatalism care este opera lor. Călare *"pe vremi"*, pesediştii asudă să facă operă de tranziţie pervertită. Şi chiar mai mult: dela stalinism şi ceauşism, ei sunt în căutarea unui loc între capra americană şi varza europeană.

Lucrurile nu se pot schimba decât în măsura consolidării conştientizării şi se va forma o clasă socială de mijloc, care să fie conservatoare cât trebue, inovatoare cât este necesar şi păstrătoare a legilor bunului-simţ şi a valorilor. O clasă care să elimine ciuma comunistă. Cel mai pervers virus al sufletului românesc, care a răsturnat scara valorilor, răsturnare făcută de oameni cu suflete mutilate, care se complac într'o tranziţie pe care ei o doresc să fie nemuritoare.

Eugen BÂRSAN

COMITETUL PENTRU PROTECŢIA JURNALIŞTILOR DELA NEW YORK:

Presa română - ameninţată şi intimidată de Guvern

Oficialităţile guvernamentale române, îngrijorate că relatările de presă ar putea reprezenta ameninţări potenţiale la adresa eforturilor ţării de a adera la NATO şi la Uniunea Europeană, s'au folosit de ameninţări şi intimidare pentru a promova relatări docile - ceea ce a dus la creşterea autocenzurii în rândul presei în anul 2002, se arată în raportul anual dat de Comitetul pentru Protecţia Jurnaliştilor (CPJ), cu sediul la New York.

CPJ reia în raport aprecierile Agenţiei de Monitorizare a Presei din Bucureşti, prezentate în Octombrie 2002, potrivit căreia libertatea presei a scăzut semnificativ în România sub regimul PSD, ziariştilor recomandându-li-se să-şi *"ţină gura"* până la intrarea în NATO. Potrivit sursei citate, Guvernul român a hărţuit deopotrivă şi presa străină. În Mai 2002 secretarul general al guvernului, Şerban Mihăilescu, a ameninţat cotidianul francez *"Le Monde"* cu o acţiune în justiţie pe motiv de calomnie, după ce ziarul publicase, la 23 Mai, un articol care scotea în evidenţă corupţia din România şi il critica pe Mihăilescu. În aceeaşi lună, relevă CPJ, Preşedintele Ion Iliescu a criticat dur publicaţia *The Wall Street Journal Europe* pentru un articol referitor la menţinerea în structurile actuale ale serviciilor române de informaţii a foştilor securişti. Raportul CPJ citează declaraţia făcută la acea vreme de Preşedintele Iliescu, care spunea: România *"nu are nevoie de sfatul ziariştilor"* pentru a trata astfel de probleme. Totuşi, atacul verbal al preşedintelui îndreptat împotriva publicaţiei *The Wall Street Journal* a fost blând în comparaţie cu o ameninţare din partea Guvernului adresată mai multor ziare care au republicat articolul din respectiva publicaţie. La 13 Mai, într'un mesaj trimis acelor ziare, Biroul de Presă al MApN atrăgea atenţia ziariştilor că *"viaţa lor este scurtă, iar sănătatea este şi pentru ei un bun de preţ, care nu trebue pus în pericol prin lansarea unor dezbateri cu înalt consum emoţional, stresant"*, se arată în raportul CPJ, care apreciază că astfel de ameninţări au subminat alte eforturi făcute de autorităţile dela Bucureşti pentru a convinge NATO că România întreprinde reformele necesare aderării.

De exemplu, în Aprilie 2002 ca răspuns la preocupările oficialilor militari occidentali, guvernul român a aprobat Legea privind protecţia informaţiilor secrete clasificate, menită să-i liniştească pe oficialii NATO, care se feresc să furnizeze informaţii secrete privind Alianţa-Nord Atlantică unor foşti membri ai Securităţii prezenţi încă în structurile de conducere ale ţării sau în serviciile secrete.

Raportul mai menţionează dispariţia, în Iunie 2002, a unui reporter al cotidianului independent *"Timişoara"*, Iosif Costinaş, care lucra la o carte despre reprezentanţii locali ai crimei organizate.

"Calomnia continuă să rămână un delict penal în România, care poate fi pedepsit cu închisoarea sau cu amenzi foarte mari, ce depăşesc câştigurile de-o viaţă ale unui ziarist", notează raportul CPJ, care aminteşte că în 2002 sute de ziarişti au fost acuzaţi de calomnie la adresa oficialităţilor guvernamentale. La 25 Iunie Camera Deputaţilor a adoptat un proiect de lege privind reducerea pedepsei cu închisoarea pentru calomnie dela cinci la trei ani de detenţie, însă Preşedintele Ion Iliescu a trimis în Parlament spre reexaminare acest act normativ.

Comitetul pentru Protecţia Jurnaliştilor este o organizaţie independentă *nonprofit*, fondată în 1981, care are drept obiectiv promovarea libertăţii presei la scară globală, apărarea drepturilor ziariştilor de a transmite ştiri fără teamă de represalii.

CENTRUL CULTURAL
"NAE IONESCU"
CÂMPUL ROMÂNESC DIN HAMILTON

Aranjaţi să fiţi la
"CÂMPUL ROMÂNESC"
-HAMILTON, ONTARIO CANADA-
În săptămâna
TABEREI DE VARĂ
ASOCIAŢIA CULTURALĂ ROMÂNĂ
HAMILTON, ONTARIO, CANADA
Vă invită să petreceţi anul acesta vacanţa de vară la
CÂMPUL ROMÂNESC
20 IULIE - 27 IULIE, 2003
TIMP DE O SĂPTĂMÂNĂ
PETRECEŢI VACANŢA
ÎNTR'O ATMOSFERĂ ROMÂNEASCĂ
Aduceţi cu Dvs. corturi sau treilere pentru dormit
Pentru informaţii suplimentare, telefonaţi la:
(905) 389-0644; (905) 548-4821; (905) 387-0637

VIZITA LUI GEOANĂ ÎN R. MOLDOVA

Aurel BĂDĂIAN

Ministrul de Externe, Mircea Geoană, a declarat la finalul întâlnirilor cu oficialii din Republica Moldova, că vizita la Chișinău reprezintă depășirea unei etape delicate în plan bilateral, având în vedere că în ultimii doi ani nu au existat contacte politice la nivel înalt.

Mircea Geoană s'a întâlnit cu omologul său din Republica Moldova, Nicolae Dudău, cu Președintele Vladimir Voronin și cu Premierul Vasile Tarlev.

Conform lui Geoană, mesajul pe care l-a transmis delegația oficială română a fost următorul: *"Dorim să intrăm în relațiile cu Republica Moldova într'o fază de parteneriat pentru Europa"*.

Geoană a mai declarat că România este un avocat sincer al apropierii Moldovei de structurile europene, având în vedere și relațiile istorice tradiționale dintre cele două țări. România poate să reprezinte pentru Republica Moldova, Ucraina și vecinii de dincolo de Marea Neagră o punte către Europa, consideră șeful diplomației române.

Cei doi miniștri de Externe au mai convenit ca la București, în 16 Aprilie, să se reia reuniunile Consiliilor Interministeriale multisectoriale.

Geoană a primit invitația adresată de Președintele Voronin omologului său român Ion Iliescu, de a face o vizită la Chișinău, în a doua parte a acestui an.

Ministrul român a precizat că au fost relansate discuțiile între cele două părți pe ansamblul problemelor bilaterale, inclusiv în ceea ce privește tratatul politic de bază. Experții din cele două state se vor întâlni în perioada următoare pentru a vedea dacă forma parafată deja a tratatului corespunde actualei etape de integrare euro-atlantică, mai ales că România se află acum într'o altă fază a integrării în structurile europene - urmând să devină membru NATO în 2004 și UE în 2007. *"Dacă este necesar, vom decide modificări ale tratatului"*, a mai spus Geoană.

Nicolae Dudău consideră că procesul de consultări va merge corect și că există șanse ca tratatul politic să fie semnat în acest an.

Ministrul român i-a asigurat pe oficialii moldoveni că România nu va introduce vize până în 2007, când va adera la UE, și atunci se va încerca găsirea unor mecanisme de exceptare a anumitor categorii de persoane din Republica Moldova.

În ceea ce privește semnarea unui Acord de frontieră, Geoană a spus că vor începe, cât mai curând posibil, negocierile pe această problemă. De asemenea, se vor desfășura consultări mai strânse pe tema luptei împotriva crimei organizate și a traficului de ființe umane, în special în cadrul SECI.

Dudău a mai spus că este în lucru un protocol de colaborare între cele două ministere de Externe, considerându-se că cel anterior semnat în 1993 nu mai este de actualitate.

Este anormal ca între două țări cu relații istorice să existe un dialog *"paralizat"* timp de doi ani de zile, de aceea este necesară repunerea dialogului româno-moldovenesc pe un *"traseu firesc"*, pentrucă avem un destin european comun, a mai afirmat Geoană.

Pe planul cooperării economice, Mircea Geoană a anunțat că, având în vedere relațiile României cu Federația Rusă, se vor căuta soluții pentru ca produsele românești si cele din Republica Moldova să *"penetreze"* pe piața rusească, iar produsele moldovenești să apară pe piața românească și chiar europeană.

Vizita lui Mircea Geoană este prima vizită la Chișinău a unui ministru de Externe român, după vizita lui Petre Roman, în Aprilie 2000.

În 2 Octombrie 2001, autoritățile din Republica Moldova, respectiv ministrul Justiției, Ion Morei, au început, la Consiliul Europei, seria declarațiilor antiromânești, acuzând România că dorește anexarea Republicii Moldova și nu-i respectă suveranitatea. România a răspuns, atunci, că nu se amestecă în treburile interne ale vecinilor dela Răsărit și nu sprijină în nici un fel partidele politice din opoziție și a acționat în direcția sensibilizării opiniei publice internaționale în legătură cu pericolul instaurării unui regim totalitar în Moldova.

România vrea ca Moldova să plătească datoria de 37 milioane de dolari

Ministrul de Externe Mircea Geoană a declarat că i-a spus Premierului moldovean Vasile Tarlev că autoritățile dela București ar dori să vadă rezolvată problema datoriei Republicii Moldova față de România, care se ridică la 37 milioane de dolari.

Geoană a precizat că acestea sunt datorii către statul român ale companiei Electrica.

Geoană a mai declarat, la finalul vizitei sale la Chișinău, că în ceea ce privește dobândirea cetățeniei române de către cetățenii Republicii Moldolva, această problemă este analizată acum din perspectiva integrării europene a României și pentru perioada următoare probabil că va rămâne valabilă decizia luată deja la București.

Securizarea frontierelor estice ale României și unele exceptări dela vize ale cetățenilor moldoveni sunt văzute în perspectiva datei de 1 Ianuarie 2007, când România va deveni membră a UE, a mai spus Geoană.

Întrebat dacă există vreo legătură între semnarea tratatelor cu Rusia și Republica Moldova, Geoană a spus că acestea sunt relicve ale anilor '90, care au o doză de încărcătură politică și simbolică și nu mai reprezintă pentru România ce reprezentau astfel de acorduri la începutul anilor '90. România dorește o Republică Moldova independentă, suverană și parte a Europei, i-a asigurat ministrul român de Externe pe oficialii dela Chișinău.

Geoană a mai spus că s'a discutat problema înființării unui punct de trecere de frontieră tripartit România-Moldova-Ucraina, lângă Galați, cu sprijinul Germaniei.

Geoană a discutat cu autoritățile dela Chișinău și despre evoluțiile din dosarul transnistrean în perspectiva vizitei ministrului de Externe olandez, președinte în exercițiu al OSCE, la Chișinău și Tiraspol. România s'a raliat comunității europene în ceea ce privește lista ce cuprinde 17 persoane, în frunte cu liderul transnistrean Igor Smirnov, care nu au dreptul de a intra în România, când România va deveni membră a UE, a mai spus Geoană.

CE VREA RUSIA...?

Urmare din pagina 1

la nivelul cel mai înalt. *"Relațiile dintre țările noastre se bazează nu numai pe considerente legate de conjunctura zilei de astăzi, ci și pe tradițiile existente între cele două state și sunt orientate spre perspectiva viitorului"*, a conchis Kassianov.

Tratatul româno-rus este un subiect delicat în cadrul relației bilaterale. Inițial, Uniunea Sovietică a lui Mihail Gorbaciov dorea un tratat cu România lui Ion Iliescu în care țara noastră să rămână în sfera sa de influență. Acest tratat a fost pus la punct de Ion Iliescu împreună cu ministrul său de Externe dela acea vreme, Adrian Năstase.

Puciul dela Moscova a amânat semnarea tratatului. *"Lăsăm la o parte tot ce înseamnă problemele care vin din trecut"*, a explicat Primul ministru Adrian Năstase după întâlnirea cu Kassianov. Nu este clar însă care *"probleme"*. România spera în timpul fostei administrații dintre 1996 și 2000 că un tratat cu Rusia trebue să țină cont și de condamnarea pactului Ribbentrop-Molotov sau de modalitățile prin care tezaurul românesc poate reveni acasă.

Rușii anunță mari investiții în România

Schimburile comerciale au fost în valoare de 1,3 miliarde de dolari, dar Românii au exportat în Rusia de numai 40 de milioane. Cu ocazia vizitei lui Kassianov, banca românească Eximbank și una rusească au semnat un acord menit să finanțeze cu 10 milioane de dolari unele exporturi românești. Totodată, a mai fost semnat un acord privitor la construirea în România a unor depozite pentru păstrarea gazelor venite din Rusia. Rușii sunt foarte dornici să sporească investițiile pe piața românească. Mihail Kassianov a confirmat că a venit la București ca să susțină intențiile unor mari companii ruseți ca Lukoil și Gazprom de a se extinde în România. Lukoil intenționează să preia cea mai mare societate românească petrolieră cu capital de stat Petrom, iar Gazprom dorește să participe la privatizarea rețelei de distribuție a gazelor naturale în România și lista nu se oprește aici.

Să ne temem de Ruși și când vin cu daruri ?

Este clar că de acum înainte România va fi pentru Kremlin nu numai o piață importantă economică. Întrebarea este în ce măsură aceste planuri economice nu sunt legate și de unele politice. Rușii au dovedit de-a lungul istoriei că nu dau nimic pe gratis și că mai ales interesele lor sunt unele politice. De altfel, reprezentanții marilor concerne care l-au însoțit la București pe Kassianov provin din structurile complexului militar industrial sovietic, fostul KGB sau alte structuri ale fostului URSS. Au aceștia numai interese economice? Greu de crezut, de vreme ce în Rusia aceștia reprezintă coloana a cincea a lui Putin, prin care șeful Kremlinului și-a păstrat puterea. Bucureștiul ar trebui să fie foarte atent în dezvoltarea relațiilor cu Rusia și să încerce să nu reia jocul la două capete care ne-a ținut la porțile Europei în ultimii 12 ani.

Andrei BĂDIN

HRISTOS A ÎNVIAT...

Urmare din pag. 1

Cuvântul românesc *"mântuire"* e mult mai bogat în sensuri decât cel al *"salvării"*. *"A mântui"* pe lângă *"a salva"*, *"a scăpa"*, *"a lecui"* de o boală fatală înseamnă și *"a curăța"* de păcate, precum și *"a duce"* la bun sfârșit un lucru, sau o luptă.

Mântuirea noastră are loc pe cruce prin ultimele cuvinte ale Mântuitorului înainte de a-și da duhul: *"Săvârșitu-s'a!"* **(Ioan 19, 30)**. Era exclamația orientală pe care regele învingător o rostea când se reîntorcea după victoria avută în război. Deci nu e vorba de un *"sfârșit"*, ci un *"săvârșit"*: *"cu moartea pe moarte călcând"*.

Legătura dintre Învierea și Crucea lui Hristos este o legătură indisolubilă de complementaritate. Nu putem să ne închinăm Învierii, fără a ne închina și Crucii și invers: *"Crucii Tale ne închinăm Hristoase și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o mărim"*. O altă cântare invită toți credincioșii *"să ne închinăm Sfintei Învierii lui Hristos, că iată a venit prin Cruce bucurie toată lumea"* și tocmai de aceea *"lăudăm închinarea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat"*.

Arătându-le ucenicilor cu ce fel de moarte o să moară Iisus a zis: *"Iar Eu, când mă voi înalța de pe pământ, pe toți îi voi trage după Mine"* **(Ioan 12,32)**. Înălțarea lui pe cruce devine astfel înălțarea noastră prin cruce; crucea ca biruință și poartă a raiului așa cum i s'a deschis și tâlharului răstignit cu El. Cei de aici, din America, familiarizați cu vârtejurile uraganelor își pot închipui mai ușor cum apare acest *"tornado"* al crucii care soarbe întreaga lume, dela Adam până la ultimul om din pragul ultimului veac, în trupul lui Iisus, răstignit și *"înviat a treia zi după scripturi"*. În fiecare an în noaptea de Paște aprindem sfânta făclie din chemarea lui Hristos: *"Veniți de luați Lumină!"* așa cum din moși strămoși ne-am învățat, lumină din lumina Sfinților Apostoli, lumină din lumina mironosițelor, lumină din lumina îngerilor care ne întâmpină întrebându-ne: *"Pentru ce căutați între morți, ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele îngropate; alergați și propovăduiți că a înviat Domnul!"* Iar pe aceiași îngeri îi auzim apoi cântând imn de înviere prin livezile din veac ale duhului: *"Stricat-ai cu crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul. Plângerea mironosițelor o ai schimbat și Apostolilor Tăi a propovăduit le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă"*.

În această Sfântă Noapte, să ni se lumineze inima precum un nou Ierusalim. Să salte și din nou să se bucure căci: *"Îngerul a strigat celei pline de dar: Curată, Fecioară bucură-te și iarăși zic bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt!"* (Axionul de Paște). Cu aceeiași lumină și grai de înger să ne întâmpinăm unul pe altul zicând: *"Hristos a înviat!"*, *"Adevărat a Înviat!"*

Pr.Dr. Dumitru ICHIM

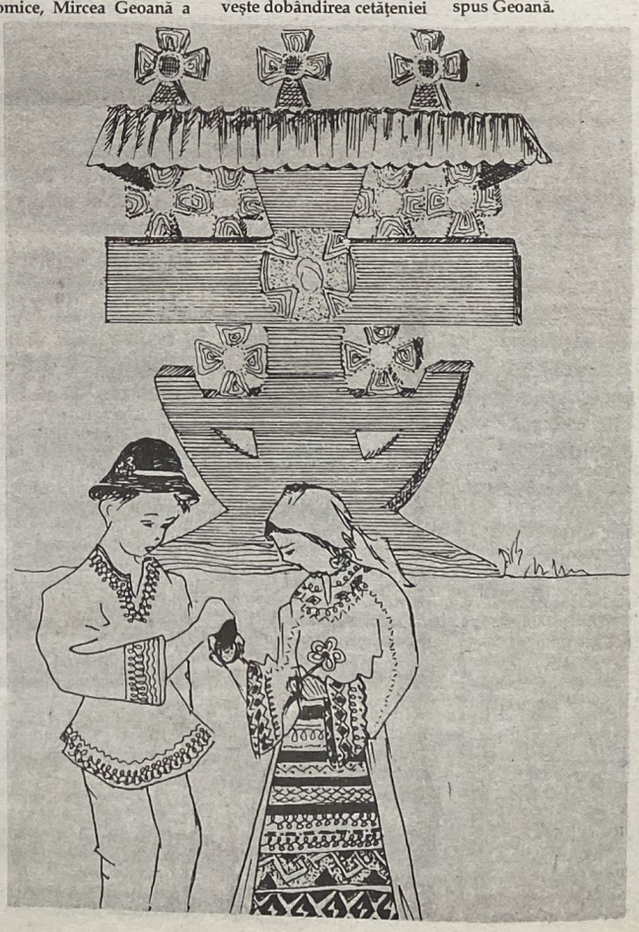

PUNCT DE VEDERE

"O nenorocire nu vine niciodată singură"

-II-

——Aurel Sergiu MARINESCU——

Într'un număr trecut, am arătat jocul dublu făcut de actualul episcop dela Vatră: pe de o parte OCA, la care aparţine, iar pe de altă parte Patriarhia dela Bucureşti. Prin episcopul Nathaniel, Securitatea externă, azi SIE, urmaşa lui DIE a relizat un plan vechi de 50 de ani - acapararea citadelei ortodoxe libere din America şi Canada şi folosirea ei viitoare în controlul emigraţiei din aceste două ţări. Sinodul BOR, urmând acest plan, a ajuns ca în Europa să aibă 40 de parohii (Germania, Austria, Luxemburg, Suedia, Danemarca) sub comanda colonelului mitropolit Serafim şi alte 75 de parohii (Martie 2003) tot în Europa (Franţa, Spania, Italia, Belgia) sub comanda colonelului mitropolit Iosif. Mai notăm, o viitoare biserică la Instambul, plus biserici în Noua Zeelandă, Australia, Venezuela şi Argentina. Atât Serafim cât şi Iosif au fost educaţi la Sibiu şi astăzi au legături strânse cu *"recuperatul"* fost deţinut politic, azi general mitropolit Plămădeală.

De zece ani, Episcopul Nathaniel lucrează discret la realizarea planului său, de a fi hirotonit Mitropolit. De zece ani are discuţii cu înalţi ierarhi ai prea compromisului Sinod dela Bucureşti, în special cu generalul Plămădeală. De zece ani a primit - trimişi de Plămădeală - sosiţi în lumea liberă legal sau refugiaţi politic, zeci şi zeci de agenţi ai Securităţii externe, travestiţi în preoţi. Cu suportul acestor agenţi-preoţi, cu tot sondajul său prin *"scrisoarea celor 13"*, Episcopul nu şi-a dus la îndeplinire planul său de a trece Vatra sub ascultarea lui Teoctist. Motivul? S'a temut de o scindare a credincioşilor, o rupere în două a Bisericii. Tocmai de aceea, la întrebarea unora dacă intenţionează unirea cu Biserica din ţară, el totdeauna a negat, afirmându-şi loialitatea sa faţă de OCA şi Biserica Ortodoxă Americană.

Dar în acelaşi timp - ceea ce a creeat confuzie - a vizitat Patriarhia română şi pe ierarhii Sinodului, a primit vizitele lor la Vatra, a avut apariţii şi a slujit lângă Teoctist şi alţi ierarhi din Bucureşti, lângă coloneii mitropoliţi Serafim şi Iosif din Europa (pe care i-a ajutat financiar) şi chiar lângă Victorin şi Condrea - sucursala directă SIE în America şi Canada.

Toate aceste surprinzătoare atitudini pentru mulţi au fost deloc sau în treacăt mediatizate de presa religioasă a celor două mitropolii - anexe ale SIE - sau presa Patriarhiei la care Românii americani şi canadieni nu au acces.

Deci, în concluzie, Episcopul Nathaniel cât şi viitorii lui patroni, sunt conştienţi că ştirile despre această apropiere a lui de Bucureşti nu ar fi pe placul Românilor-americani şi nu ar fi de vreun folos viitorului aviator religios Nathaniel, care de fapt ştie cum să zboare dela o Biserică la alta. (Vezi trecerea lui dela Biserica Catolică Unită la Biserica Ortodoxă, în care nu fusese niciodată şi despre care nu cunoştea nimic).

In aceste zile putem spune că episcopul Nathaniel Popp a hotărît drumul său alături de Bucureşti. Şi se manifestă tot mai pe faţă, deschis în această problemă. El ştie acum că poate conta pe preoţii săi, pe cohorta de agenţi-preoţi. De asemenea, el ştie că poate conta pe un Consiliu episcopal format din credincioşi naivi, fără orizont. În comitetele parohiale s'au strecurat mulţi *"yes"*-meni, care pot fi modelaţi după planurile preoţilor-agenţi. De fapt, mulţi credincioşi patrioţi şi anti-comunişti au cam dispărut odată cu vechea generaţie.

Să nu uităm că vechii credincioşi, ca să trăiască în libertate, bucurându-se de toate drepturile umane, au înfruntat sârma ghimpată şi gloanţele grănicerilor români. Toţi cei refugiaţi de după război, ca şi cei veniţi înainte de război, au făcut renunţări dureroase la familie şi agoniseli etc. Toţi aceştia au fost în jurul Vetrei, pe care au susţinut-o şi au apărat-o, alături de vechii emigranţi plecaţi din teritoriile ocupate de Austro-Ungaria.

Dar cu cât ne-am apropiat de sfârşitul secolul al 20-lea, emigranţii noi veniţi au făcut parte dintr'o altă generaţie - în general crescută, educată şi trăită sub comunism, în care s'a acomodat şi mulţi au ajuns în America numai ca să-şi schimbe adresa şi să trăiască mai bine. Veniţi ca turişti, cu burse, la tratamente medicale sau la întregirea familiei, prin loteria Departamentului de Stat sau prin căsătorii legale sau de formă, foşti membri de partid sau utecişti formând imensa majoritate de acum, condamnă numai dictatura lui Ceauşescu, dar nu şi Partidul Comunist Român care a distrus România atât de prosperă în trecut; ei nu au criticat realităţile din ţară, create de comunism. Desigur că această masă amorfă, fără sentimente patriotice, debusolată şi dezinteresată de problemele exilului, crescută şi educată împotriva Bisericii şi atee, nu este interesată în cine conduce Biserica şi de cine depinde ea canonic. Marea, imensa majoritate a acestora frecventează bisericile în noaptea Învierii - ca o funcţie socială, de întâlniri, sau curiozitate. Sau mai intră în biserici cu ocazia unor botezuri, cununii sau înmormântări.

Toţi aceşti factori - credincioşii, preoţii, comitetele parohiale - au făcut ca episcopul Nathaniel să-şi continue cu vigoare planul său de viitor Mitropolit al Bucureştiului.

Vă informăm despre planul lui Nathaniel Popp pentru luna Mai a.c., plan care demonstrează că nu va trece mult timp şi el şi Vatra vor fi anexate de Departamentul Cultelor (SIE), prin Patriarhia lui Teoctist.

Episcopul Nathaniel - urmaş al episcopului Moruşca (sechestrat de comunişti în ţară); urmaşul episcopului Valerian, model de ierarh care a condus şi a organizat episcopia dela Vatra aşa cum este ea azi, el victimă a comunismului şi a Securităţii externe DIE - acest episcop Popp la începutul lunii Mai va sluji în Germania alături de Patriarhul Teoctist şi alţi ierarhi români, slujba de înscăunare a viitorului vicar-patriarhal, a colonelului Serafim. Nu putem înţelege acest act, decât prin prisma celor spuse mai sus, adică trecerea în viitor a Episcopiei dela Vatră la Patriarhia dela Bucureşti.

După acest spectacol de *"succes"* al Sinodului BOR, Nathaniel va face o vizită în ţară - pentru noi instrucţiuni - după care va merge la Oradea, unde rectorul pseudouniversităţii de acolo, un ciubucar afacerist corupt, implicat în câteva ilegalităţi, dar membru marcant al partidului PSD (preşedinte A. Năstase) îi va decerna titlul de Doctor Honoris Causa, pentru singurul motiv că a ştiut să cloroformizeze o întreagă comunitate ortodoxă ce depinde de episcopia dela Vatra.

Din România va merge la Paris, unde va asista la opera unor alţi câţiva agenţi care au reuşit prin fel de fel de manevre - profitând de calitatea noilor credincioşi - să treacă citadela ortodoxismului liber, Biserica din Jean de Beauvais, sub acoperirea canonică a Sinodului şi SIE din Bucureşti, prin colonelul Iosif.

Deci, episcopul Nathaniel participă la lovitura dată celei de-a doua biserici rezistentă la atacurile de tot felul pentru acapararea ei de Bucureşti. Timp de 50 de ani, din 1946, această biserică, simbol al libertăţii, a fost supusă manevrelor Securităţi externe, care a folosit toate mijloacele fără succes - nereuşind să o acapareze. Mai rămâne doar Vatra, zisă independentă, dar prin grija episcopului, cazul este ca şi rezolvat, fără frământările şi procesele ce au avut loc la Paris în decursul anilor.

Această activitate a episcopului Nathaniel este un gigantic pas în direcţia conspirativă pe care şi-a ales-o. Un lucru este însă sigur: episcopul Valerian nu ar fi făcut aceste compromisuri, şi-ar fi păstrat toată viaţa crezul său de a ţine Episcopia Ortodoxă Română din America şi Canada, liberă şi independentă de Bucureşti. El n'ar fi circulat printre ierarhii din Sinod, atât de compromişi, n'ar fi avut legături cu ei, n'ar fi avut nevoie de titlul din Oradea, fără nici o valoare.

De fapt, cei care s'au opus şi se opun unirii cu Bucureştiul o fac, desigur, nu din lipsă de raţiune sau ambiţii. Cu toţii dorim această unire, însă cu o singură condiţie: curăţirea generală a BOR, de toţi cei compromişi dela Patriarhie, de înalţii ierarhi, până la preoţii care mergeau cu spovedaniile, în chip de rapoarte la Securitate.

Asanarea morală a acestei instituţii este absolut necesară în procesul de revenire la morala creştină, pentru a fi credibilă masei ortodoxe din ţară.

În viitorul apropiat, din ambiţia de mărire a unui ierarh, urmaş al episcopului Valerian, Românii-americani, fugiţi de urgia comunistă şi a teroarei Securităţii, se vor ruga pentru sănătatea lui Teoctist - admiratorul lui Ceauşescu şi a celor care au distrus biserici şi pentru conducătorii actuali care au dus România în cea mai grea situaţie din istoria ei.

Românii emigranţi dirijaţi să facă *"lobby"* pentru Bucureşti vor merge cuminţi la adunări ca în vremurile de tristă, trecută amintire şi vor fi înregistraţi, urmăriţi, catalogaţi şi folosiţi după cum va cere Securitatea, exact ca în ţară.

În calendarul Solia 2003, apare şi fotografia lui Nathaniel alături de tizul său - Nicolae Condrea - episcopul urmaş al lui Victorin. Acesta, de curând venit în acest post, instruit de generalul mitropolit Plămădeală, produs al şcolii de instruire preoţească-securistă dela Sibiu, prin care a trecut majoritatea agenţilor în sutană, nici nu a împlinit vechimea de un an şi şi-a cumpărat o vilă în Detroit, în valoare de circa 370.000 de dolari. *"Sfinţia"* sa, călugăr în vârstă de 30 de ani, trebue să locuiască singur, izolat. De ce oare? În acelaşi timp a cumpărat o fostă biserică episcopală, care urmează să fie biserica-catedrală a acestei episcopii. Costul acestei clădiri? Circa 780.000 dolari, plus cât vor costa modificările, conform cerinţelor ortodoxe.

Faţă de sutele de mii de dolari plătite anual preoţilor misionari, faţă de alte sute de mii de dolari plătiţi pentru clădirile bisericeşti cumpărate, faţă de alte zeci de mii de dolari cheltuiţi cu vânzoleala ierarhilor români prin lumea liberă, ne întrebăm cu amărăciune, dacă n'ar fi fost mai creştineşte şi mai util ca BOR să cheltuie aceşti bani ajutând casele de copii părăsiţi, azilele de bătrâni, cantinele pentru săraci, sau dotând unele spitale cu cele necesare pentru buna funcţionare. În acest fel, banii ar fi fost folosiţi conform învăţăturii: *"ajutaţi pe cei săraci..."*.

Unde este mila creştinească la aceşti ierarhi îmbuibaţi, turişti prin lume, care nutresc doar vise de mărire universală şi în care scop fac cheltuielile de care am scris în mare, şi care se opun cu vehemenţă la publicarea dosarelor dela SRI a *"feţelor"* bisericeşti. De ce oare?

Raportul Departamentului de Stat despre sistemul judecătoresc român în 2002

JUSTIŢIA AFECTATĂ DE CORUPŢIA SISTEMATICĂ

Puterea judecătorească a fost influenţată, şi în 2002, de puterea executivă, conform raportului anual al Departamentului American de Stat privind drepturile omului, care apreciază că sistemul judecătoresc este considerat drept slab, ineficient şi afectat de corupţie sistematică.

Deşi membrii Consiliului Suprem al Magistraturii - care controlează selectarea, promovarea, transferul şi sancţionarea judecătorilor - sunt numiţi de Parlament dintr'o listă elaborată de tribunale şi parchete reprezentate în Consiliu, ministrul Justiţiei prezidează CSM ca membru fără drept de vot, asigură cea mai mare parte a activităţii acestuia şi controlează agenda sa.

Ministrul Justiţiei supervizează şi activitatea procurorilor, care reprezintă o parte semnificativă din CSM.

Raportul apreciază că sistemul judecătoresc a fost considerat slab, ineficient şi afectat de corupţie sistematică, deşi ministrul Justiţiei a continuat să anchetează şi să formuleze acuzaţii împotriva judecătorilor şi ofiţerilor corupţi.

În luna Iunie, Parlamentul a adoptat Ordonanţa de Urgenţă din Septembrie 2001, privind crearea Parchetului Anticorupţie, autorizat să ancheteze acuzaţiile de corupţie împotriva înalţilor oficiali şi a instanţelor, referitoare la daune de peste 100.000 de dolari (3,3 miliarde de lei) sau perturbarea gravă a activităţii autorităţilor publice.

Cazurile care implică personal militar sau poliţişti sunt judecate în tribunale militare. Grupurile locale şi internaţionale pentru drepturile omului au criticat sistemul, susţinând că anchetele procurorilor militari sunt prea lungi şi deseori în mod intenţionat neconcludente.

Ca urmare a Legii privind organizarea poliţiei, intrată în vigoare în luna Mai, tribunalele şi procurorii civili au început să judece cazurile care implică membri ai poliţiei naţionale, dar nu şi ai altor organisme pentru aplicarea legii.

Legea prevede dreptul la un proces corect; totuşi, Justiţia a suferit de o corupţie sistemică. Acuzaţii sunt consideraţi nevinovaţi, iar Codul Penal prevede numirea unui avocat pentru acuzatul care nu îşi poate permite o reprezentare legală sau nu îşi poate alege apărător. În practică, Baroul oferă apărători personalor lipsite de mijloace, în schimbul unei compensaţii din partea Ministerului Justiţiei.

Legea prevede că mărturiile obţinute ca urmare a aplicării unor tratamente brutale din partea poliţiei pot fi retrase de acuzat în faţa tribunalului; practica de a obţine mărturii prin violenţă a fost semnalată ocazional.

Din cauza lipsei posibilităţii de realizare a unor înţelegeri, sistemul judiciar tinde să fie ineficient şi lent, iar un caz mediu se încheie în circa patru ani şi jumătate.

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE
din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!
MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANTE, MUZICĂ UŞOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA
VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89
Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun
CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.
ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc
Cereti formulare si liste gratis!
ARTIMMEX
import-export & distribution of publications and media
Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC
4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel.: (416) 332 9777
Fax: (416) 332 8777

O simplă opinie

INFATUĂRI ŞI NULITĂŢI INTELECTUALE

Radu DUNĂREANU

Citesc pe cât îmi permite timpul ce se mai scrie prin ţară atât cu litera tipărită cât şi prin mijloacele electronice care se extind dela o zi la alta, şi de foarte multe ori rămân şocat de lipsa de conţinut real a celor scrise. Bănuiesc că la mulţi dintre intelectualii ce au îndemânarea de a scrie câteva pagini le face plăcere să se erijeze în cunoscători ai unor subiecte pentru care nu au nici chemare şi nici calificarea necesară ca rezultat al studiului.

Timp de 45 de ani Românii s'au uitat pe cer, aşteptând să vină Americanii ca să-i salveze, ascultând cu sfinţenie şi cu frică (de Securitate) *Vocea Americii* sau *Europa Liberă* (de fapt tot o anexă americană). Dacă Americanii ar fi sacrificat tinerii lor ca să ne elibereze de comunsim, sunt convins că marea majoritate ar fi ieşit în stradă cu flori ca să-i întâmpine, aşa după cum unii, îmbecilic, i-au întâmpinat pe Ruşi. Acum, că Americanii îşi sacrifică trupele şi finanţele lor pentru a elibera pe alţii, recent fosta Iugoslavie, Afganistanul şi mai nou Irakul, observ la mulţi intelectuali o penibilă atitudine antiamericană, mascată prin discuţii cu subiect esoteric şi abscons, sau direct cu insulte. Inconştienţa merge până acolo încât unii afirmă că nici până azi nu s'a dovedit că atacul criminal din 9.11 a fost un act islamic terorist!

România, datorită abilităţii securiste, este condusă în continuare de cei care au profitat de ocupaţia comunistă, în timp ce amăriţii se uitau pe cer şi aşteptau pe Americani, iar intelectualii colaborau cu avânt, măi frate, la *"construirea socialismului victorios"* sau, mai direct cu Securitatea. Rezultatul se vede clar: o ţară aruncată înapoi pe scara istoriei, o economie mai mult decât haotică, un dezmăţ al corupţiei la toate nivelele, o confuzie politică bine manipulată de către deţinătorii puterii, aceşti noi stângişti care se bucură din plin de lipsa totală a unei opoziţii democratice de dreapta, capabilă de a readuce Ţara pe drumul normal de refacere.

Ce fac intelectualii? Se defulează scriind vorbe fără sens şi foarte rare ori mai văd câteva rânduri care arată o grijă pentru găsirea soluţiilor necesare României. Acum, noroc cu Irakul, intelectualii noştri narcisişti au găsit un câmp imens de desfăşurare a fariseismului lor, făcând paradă de erudiţie inutilă şi grăbindu-se a arăta latura clasică a caracterului lor, stângismul care i-a ajutat să colaboreze cu fostul ocupant comunist. Şi cel mai uşor este să te dovedeşti democrat *"de stânga"* atacând politica americană.

Un caz aparte îl constituie colegul P.M.Băcanu dela *România Liberă* care explică foarte clar cum SUA de două ori s'au sacrificat pentru a salva democraţiile din Europa... *"de aceea nu credem că războiul contra Irakului a fost hrănit de credinţe mesianice. Obiectivul răsturnării dela putere a unui dictator nu ţine de mesianism. Victimele unor asemenea regimuri şi ale terorismului sunt mult mai numeroase decât ale războiului însuşi"*.

Dar intelectualii noştri, în loc să se ocupe de necazurile noastre, îi blamează pe Americani că NU ne-au *"salvat"* pe noi mai întâi, omiţând detaliile istorice cu cine ne-a vândut Ruşilor, cine a colaborat cu ocupantul şi acum intră în panică la ideea că România ar putea intra în sfera de influenţă americană si atunci, conform sloganelor neocomuniste, vom avea mii de şomeri şi *"capitaliştii"* ne vor *"cumpăra"* ţara.

Nu ştiu care au fost intenţiile reale ale guvernului dela Bucureşti atunci când au subscris la coaliţia politico-militară contra terorismului, dar e dezgustător să citeşti că poporul român se aliază acum cu Americanii pentrucă..."*Românii au servilismul în sânge*". Asemenea păreri sună la fel cu acelea ale penibilului Patapievici care descrie poporul român...."*această masă degenerată, îngâmfată, proastă şi rea, care profanează în nemăsurata-i nerușinare tot ce atinge limba-i clevetitoare*" (Patapievici a scris lucruri şi mai dezgustătoare, care nu pot fi tipărite în paginile acestui ziar demn).

Oricum, este surprinzător să vezi rânduri anodine semnate de nume cu o oarecare rezonanţă culturală veche, pentrucă e mai uşor să publici când moşteneşti un nume care odată a însemnat ceva, sau un nume care este legat de un fel de nobilitate naţională neaoşe sau de iz fanariot. Şi, personal, mă doare această infantilitate deoarece prima mea formaţie intelectuală a avut loc în România şi am aşteptat mai mult dela scribii români.

Este amuzant să citeşti cum nişte oarecari au devenit peste noapte specialişti în drept internaţional şi proclamă că războiul din Irak este nedrept şi *"ilegal"*. Nu înţeleg din ce puncte de vedere este ilegal, poate bazat pe codul Hamurabi. Că mor civili nevinovaţi şi că ONU nu a aprobat acest război. Mă întreb dacă ONU l-ar fi aprobat, atunci victimele ar fi fost legale? Este o totală confuzie a punctelor de vedere, foarte normală la intelectualii de stânga.

Un alt aspect trist este totala dezinteresare faţă de probleme acute ale României de azi, faptul că plaga comunistă încă controlează sub altă mască, faptul că avem o corupţie rampantă, faptul că economia este şovăitoare, nici pe departe refăcută după 50 de ani de distrugere comunistă şi încă multe altele. Dar toate aceste aspecte esenţiale ale situaţiei din ţară devin insignifiante în faţa acestor scribi stângişti care, bolnavi de narcisism intelectual caută să ne arate ce cărţi absconse citesc domniile lor şi aşa se face că suntem bombardaţi de teorii esoterice referitoare la legătura dintre zeloţii *"hashishins"* (de unde vine cuvântul asasini) şi Bin Laden, confundând Irakul cu Persia antică, amestecând Templierii cu zeloţii israeliţi, (care sunt menţionaţi, cu înţelesuri subliminale, ca primii teroriştii!) teoretizând despre *"noua ordine"* a iluminaţilor din societăţi secrete (din care şi... Bush face parte, ca şi alţi politicieni, evident în slujba Israelului!), scriind despre subiecte esoterice care nu au nici o legătură cu terorismul islamic de azi, căutând să demonstreze în mod ridicol că toată acţiunea este tendinţa... Evreilor de a recrea imperiul Kazar!!!! şi a domina lumea, pentru a se ajunge la concluzia ieftină că tot războiul este destinat ca SUA să controleze petrolul irakian! (Ca o notă esenţială: SUA importă din Irak doar 7% din consumul necesar, procentaj ce poate fi înlocuit uşor cu petrolul din oricare altă parte a lumii, inclusiv din producţia internă). Dar această vorbărie fără sens, cu aparenţe de erudiţie goală, nu mă surprinde. Cam tot la fel a fost şi când Americanii au intervenit în fosta Iugoslavie pentru a stăvili masacrul lansat de comunistul Miloşevici, aspectul şovin al masacrului fiind apărat de liberalii noştri stângişti cum că ar fi justificat de *"ortodoxismul"* cu care România trebue să fie solidară. Acum vreo patru ani, un nume cu o patină de os domnesc, care este adulat pentru nume şi nu pentru ce spune, că ideile lui sunt futile şi neavenite, spunea ceva care şi azi uluieşte: cum că Biserica Română trebue să suporte Serbia pentrucă... *"Serbia este o ţară europeană şi o ţară populată de oameni..."* insinuând că cei masacraţi de comunismul şovin al clicii Miloşevici nu au prea multă valoare, nefiind... creştini şi *"oameni"*!!!

Tot acest personaj penibil, fost colaborator mărturisit al Securităţii, vedea războiul NATO contra Serbiei comuniste ca un... atac contra creştinismului spre consolidarea unei Noi Ordini, similară cu cea a lui Hitler! Şi, ca un profet ridicol, personajul declara cu emfază că Americanii vor pleca din Serbia *"acoperiţi de ruşine"*. Iată însă că după patru ani, Serbia se reface, criminalii sunt judecaţi, LEGAL, la Haga , iar scribul menţionat este tot mai penibil în aroganţa sa de pretins intelectual, calificând politicienii vestici care încearcă să elibereze şi să ne apere de terorism, drept... *"nişte oameni ai străzii"* având bineînţeles nostalgia *"marelui"* Chamberlain, cel care a eşuat lamentabil în faţa lui Hitler. De aceea nu mă mirăm ca intelectualul de os domnesc califică drept *"stupide"* acţiunile americane şi că noi, Românii, mergem ca *"nişte tâmpiţi"* pe urmele lor, sperând să fim primiţi în NATO sau UE.

Nici aceste aserţiuni nu mă mirăm, deoarece *"osul domnesc"* a spus mai de mult că limba română ar trebui folosită numai petru înjurături, naţionalismul lui rezumându-se numai la nume (pentru care nu are nici un merit), la folosirea unui fel de suman şi a unei căciuli ţuguiate. După ce am citit cele care sunt baza rândurilor de mai sus, gândesc că noi Românii, fiind o ţară fără putere militară sau diplomatică şi, cum s'a spus, aşezaţi la răscrucea unor imperii moarte, ar fi cazul să nu confundăm libertatea de expresie cu un narcisism infatuat intelectual şi să ne ocupăm, cum spunea demult, Poetul, de sărăcia şi nevoile şi de neamul nostru şi să lăsăm subiectele esoterice la o parte concentrându-ne energia noastră la cum să putem face o Românie mai liberă şi mai prosperă, pentru a ne câştiga un loc cuvenit la masa naţiunilor democratice şi libere.

Sistemul medical în colaps!

AUTORITĂŢILE SANITARE IGNORĂ RECOMANDĂRILE BĂNCII MONDIALE

Ileana BIDIAN

România are un număr mai mic de paturi la mia de locuitori decât ţările vest-europene, potrivit unui studiu efectuat de Observatorul European al Sistemelor de Sănătate, în colaborare cu biroul regional pentru Europa al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii şi cu Banca Mondială.

"În prezent, numărul de paturi din România este încă scăzut în comparaţie cu ţările vecine sau cu Ţările Baltice cu care România partajează modele de utilizare", precizează studiul citat.

În acelaşi timp, Mircea Cinteză, preşedintele Colegiului Medicilor din România, a criticat conducerea Ministerului Sănătăţii şi Familiei pentrucă nu ţine cont de un raport care cuprinde propuneri de reformă şi de reorganizare a spitalelor, întocmit de un expert, angajat de MSF şi plătit din finanţarea Băncii Mondiale. În raport, expertul australian, Ray Blight, propune ca paturile să fie reconvertite în România pe patru categorii de bolnavi, respectiv acuţi şi subacuţi, cronici, vârstnici şi cazuri sociale. Conversia poate fi făcută numai după o perioadă de pregătire de cel puţin 12 până la 18 luni, cu menţionarea existenţei bugetului necesar pentru a efectua operaţiile de pregătire. Potrivit aceluiaşi raport, în perioada de pregătire trebue să se realizeze funcţionarea reală a sistemului ambulator - în special cel al medicinii de familie, inclusiv un sistem de îngrijiri la domiciliu. Nu poţi face reforma spitalelor dacă asistenţa ambulatorie şi îngrijirile la domiciliu nu sunt în stare să acopere cererea de servicii. Potrivit lui Cinteză, medicina primară din România nu funcţionează, finanţarea fiind dezastruoasă pentru aproximativ 30% din cabinetele medicale, care au până la 1.500 de pacienţi pe listă. Cauza se găseşte în criteriile de finanţare a cabinetelor. Astfel, în judeţele Suceava, Botoşani, Tulcea, Călăraşi, Dâmboviţa şi Vâlcea medicii primesc finanţare pentru pacienţii asiguraţi, numărul acestora fiind cu aproximativ 30% mai mic decât numărul celor înscrişi. În acest moment, finanţarea spitalelor nu acoperă cheltuielile pentru medicamente, aflându-se sub necesarul de funcţionare a acestora. Ministerul Sănătăţii susţine că vor fi plătite numai acele datorii acumulate de unităţile sanitare care pot fi justificate. Colegiul Medicilor acuză ministerul de existenţa datoriilor acumulate de spitale şi, implicit, de proasta administrare a unităţilor sanitare. Potrivit Ordonanţei Guvernului 68/2001, conducerea unităţilor sanitare era obligată să încheie cu MSF sau direcţiile de sănătate publică un contract de administrare care să stabilească în detaliu obligaţiile conducerii şi modul de folosire eficientă a banilor şi de control asupra gestionării spitalelor. Astfel, conform contractelor de administrare încheiate, la începutul anului 2002, între directorii de spitale şi MSF, reprezentanţii ministerului ar fi trebuit să urmărească trimestrial situaţia datoriilor din spitale. Mai mult, MSF urma să solicite, lunar, veniturile şi cheltuielile din unităţile spitaliceşti. în cazul în care se înregistrau datorii, direcţiile de sănătate publică erau obligate să sesizeze MSF pentru a stabili măsurile care se impun pentru reducerea sau eliminarea acestora. *"Fie MSF nu şi-a executat atribuţiile pe care singur le-a stabilit prin Ordonanţa 68, fie, dacă şi le-a executat, a ştiut de creşterea alarmantă a datoriilor şi nu a luat nici o măsură"*, apreciază Cinteză.

Colegiul Farmaciştilor din România estimează blocarea activităţii unor farmacii, până la jumătatea acestui an, din cauză că plata datoriilor vechi va diminua dramatic fondurile alocate pentru medicamente în 2003. Doctorul Dumitru Lupuleasa, preşedintele Colegiului Farmaciştilor din România, a declarat că recenta hotărâre a guvernului de a modifica termenul de plată dela maximum 30 de zile la 90 de zile va adânci şi mai mult criza deja existentă în sistem, majoritatea farmaciilor neputând rezista la asemenea întârzieri la plată. Scăderea datoriilor acumulate de MSF către farmacii din fondurile alocate pentru 2003 va duce la colapsarea sistemului până la jumătatea acestui an. Lupuleasa a explicat că, spre exemplu, *"la nivelul municipiului Bucureşti, pentru 2003 au fost alocate 1.249 miliarde de lei, din care se scad 649 miliarde de lei reprezentând datoriile acumulate anul trecut. Astfel, pentru acest an, vor rămâne disponibile numai 600 miliarde de lei. În condiţiile în care în primul trimestru al acestui an s'au consumat deja 376 miliarde de lei, pentru celelalte trimestre rămân disponibile numai 224 de miliarde. Aceasta înseamnă o medie de 25 miliarde de lei pe lună, în condiţiile în care statisticile arată, în anii precedenţi, un consum mediu situat între 140 şi 160 miliarde pe lună"*.

Dr. Christina Oprescu-Havriliuc & Assoc.
Stomatologie
pentru întreaga familie
Servicii stomatologice
variate şi de calitate
Program de lucru avantajos,
inclusiv după-amiaza şi sâmbăta
Timp minim de aşteptare
cu respectarea programărilor
Noii pacienţi sunt bineveniţi
Ambianţă relaxantă
Acces facil
DENTAL CLINIC
701 Sheppard Ave. East, Suite #205
Toronto, Ontario M2K 2Z3
Phone: 416 225 8822
Free underground parking
Bessarion Station on the new Sheppard Subway Line
on Sheppard Bus: 85 at Bessarion Station
www.cuvantulromanesc/publicitate

Scrisoare deschisă
adresată preşedintelui Bush de Vladimir Bukovski şi Elena Bonner

Într'adevăr, KGB-ul a câştigat. După zece ani de reforme ezitante, cu strângere de inimă, puterea le-a fost dată înapoi, încă o dată, şi ei au fost foarte rapizi în a-şi restabili autoritatea în ţară, ca şi să reintroducă vechile simboluri ale Uniunii Sovietice - imnul naţional şi steagul roşu în Armată. Ultimele voci ale presei independente au fost închise una câte una. Nu am avut prizonieri politici zece ani; avem acum. Câteva persoane sunt deja în închisoare pentrucă au vorbit împotriva războiului din Cecenia sau despre abuzurile puterii militare acolo, sau despre poluarea cu deşeuri nucleare militare. Cecenia astăzi este o rană otrăvitoare în ţară, unde, în ochii multor observatori internaţionali, este comis un adevărat genocid împotriva unei naţiuni mici, fără apărare.

Sunt numeroase relatări bine documentate despre aşa-numitele *"zachistka"* (operaţiuni de curăţare), prin care populaţia unor sate întregi a fost dusă în lagăre de filtrare, torturată, ucisă şi numai cei ale căror familii au plătit răscumpărări pentru ei ar fi scăpat.

Astăzi, corupţia din Rusia este ceva din afara acestei lumi. Nu mai este corupţie, este un sistem în care KGB-ul (acum numit FSB) conduce cea mai mare parte a crimei organizate, protecţia racketelor, traficul de droguri, vânzările de arme şi asasinatele la comandă. În realitate, a devenit un fel de sindicat al crimei, nu diferit de faimosul *"Spectre"* din *"James Bond"*.

Şi totuşi, după lansarea efortului de creare a coaliţiei antiteroriste, Premierul britanic Tony Blair, după consultări cu Washingtonul, fără îndoială, a mers în Rusia şi l-a salutat de bun venit pe acest nou aliat. El şi-a exprimat încântarea că în acest război Rusia va sta în sfârşit alături de Occident, în principal pentrucă, aşa cum a spus, *"Rusia are o experienţă atât de vastă în lupta împotriva terorismului"*.

Nu ne-am gândit niciodată că vom trăi suficient de mult pentru a auzi astfel de cuvinte dela un politician de frunte din Occident. Este aproape la fel de dureros pe cât de ridicol cu a spune că Germania are o vastă experienţă în a lucra cu Evreii. Rusia, în fosta sa încarnare ca Uniunea Sovietică, a inventat practic terorismul politic modern, ridicându-l la gradul de politică de stat. În primul rând pentru a controla propria populaţie şi apoi pentru a-şi răspândi influenţa în lume.

"Experienţa" lor în terorismul musulman este chiar mai spectaculoasă. Aşa cum fără îndoială ştiţi, ei l-au înarmat pe Saddam timp de decenii, oferindu-i, printre alte lucruri, echipament pentru armament biologic. O altă ţară musulmană, Afganistanul, este probabil un exemplu şi mai potrivit. Sunt puţine dubii, după părerea noastră, că starea bietei ţări, inclusiv apariţia mişcării talibanilor, este o consecinţă directă a *"Revoluţiei din Aprilie"* din 1978 inspirată de Sovietici, iar când a eşuat, a invaziei sovietice din 1979, care au destabilizat ţara şi au aruncat-o în coşmarul unui război civil de 20 de ani. Este această experienţă cea pe care Occidentul vrea să o împărtăşească?

Dar, desigur, declaraţia de mai sus a lui Blair era mai mult decât stupiditate dureroasă. Era destinată să însemne o schimbare în atitudinea occidentală faţă de comportamentul Rusiei din Cecenia. Înainte de 11 Septembrie, critica Occidentului asupra genocidului rus de acolo, oricât de blândă şi în surdină ar fi fost, tot a servit la înfrânarea liderilor ruşi. Acum, după ce Rusia a fost făcută membră în coaliţie, nici o astfel de influenţă nu mai este asigurată. Mai mult, acest război-genocid fără sens, împotriva unei naţiuni mici este prezentat ca o experienţă din care Vestul ar trebui să înveţe. Dacă aşa stau lucrurile acum, poate cineva să explice de ce Slobodan Miloşevici este încă în închisoare la Haga? El ar trebui eliberat imediat şi să-i fie acordat Premiul Nobel pentru Pace, pentrucă *"experienţa sa în lupta împotriva terorismului musulman"* în Bosnia şi Kosovo este prea puţin diferită de experienţa Rusiei în Cecenia, numai că realizările sale din domeniu pălesc în comparaţie cu atrocităţile ruseşti.

Acesta totuşi a fost numai un început. Pericolul unui *"parteneriat"* cu regimurile criminale este acela că ele nu se opresc niciodată până nu te fac complice la crimele lor. Încet, dar sigur conducătorii ruşi îi forţează pe partenerii lor occidentali să le accepte crimele din Cecenia ca parte a luptei comune împotriva terorismului. Administraţia Dvs. a cedat acestei presiuni şi a inclus un număr de grupuri cecene pe *"lista neagră"* cu organizaţiilor teroriste internaţionale, deşi nu ştiţi nimic despre ei în afară de ce vă spune KGB-ul. Dintr'o dată agenţiile occidentale au devenit un fel de curieri ai KGB-ului, dacă sunt obligaţi să aresteze pe oricine spune Moscova că este *"terorist"* şi să înceapă procedura de extrădare, chiar dacă persoana în cauză este un reprezentant oficial bine cunoscut al guvernului cecen legitim, cum ar fi Ahmed Zakaev. Dacă va continua aşa, puteţi să ne consideraţi pe toţi teroriştii, Domnule Preşedinte: deoarece noul Dvs. prieten, Domnul Putin, a definit orice suporter cecen drept terorist, ne încadrăm toţi.

Astfel, primul accident al încă nedeclaratului război, primele sale *"victime colaterale"* reprezintă principiul de bază pe care statul Dvs. a fost construit şi care este inscris în Declaraţia de Independenţă ca un drept al naţiunii de a se ridica împotriva unui guvern tiranic sau a unei ocupaţii străine. Şi rămânem nedumeriţi: a fost George Washington un terorist sau un luptător pentru libertate?

Nu e nimic mai periculos în războiul ideilor decât abordarea în stilul *"realpolitik"*, care ne-a adus atâtea dezastre în trecut. Până la urmă nu a fost Osama bin Laden un produs al unui *"mariaj de conivenţă"* similar? Nu a fost adevărat şi în cazul lui Saddam Hussein? Şi nu este adevărat că noii Dvs. *"parteneri"*, ca Rusia, vând în secret, chiar acum, echipament militar (inclusiv tehnologie nucleară) către ţările din Axa Răului? Vor învăţa SUA vreodată această lecţie sau vor continua pentru totdeauna să construiască noi duşmani în timp ce luptă împotriva celor actuali?

În câteva zile, Domnule Preşedinte, milioane din toată lumea vor fi *"lipite"* de ecranele tv, absorbite într'o dramă spectaculoasă a războiului modern, iar tabloul mai mare al lumii va scăpa minţii noastre. Impresionat de puterea de foc, fascinat de *"micile arme"* în acţiune, nu putem să ne întrebăm decât ocazional: *"De ce nu este Guvernul SUA la fel de deştept ca armele sale? De ce este mereu dificil de sprijinit, chiar şi când luptă pentru o cauză nobilă şi justă?"*

Dar când praful se va aşeza şi Saddam Hussein va dispărea o altă întrebare mult mai grea va rămâne: a fost o victorie sau o înfrângere?

Cu sinceritate,

Vladimir Bukovski
Elena Bonner

Vladimir Bukovski este un fost disident sovietic care a petrecut 12 ani în închisorile sovietice, lagăre de muncă şi spitale psihiatrice din cauza luptei sale pentru libertate şi a cărui operă include "A construi un castel" şi "Judecată în Moscova". Membru al Consiliului Ştiinţific al Centrului Internaţional de Studii asupra Comunismului (în cadrul Fundaţiei Academia Civică). Recent, au fost publicate de către Fundaţia Academia Civică romanul autobiografic "Şi se întoarce vântul..." şi volumul "Bukovski la Sighet".

Elena Bonner este un fost disident sovietic, activist pentru drepturile omului şi văduva laureatului Premiului Nobel pentru Pace Andrei Zaharov.

Deutsche Welle:

Trei luni foarte grele pentru guvernul român care trebue să facă reforma

Guvernul dela Bucureşti nu mai poate amâna reformele economice. Recent, Cabinetul a aprobat o ordonanţă privitoare la concedierea a 20.000 de salariaţi din 30 de fabrici din ţară. Principalele societăţi vizate de acest plan sunt însă fabricile dela Braşov, *"Roman"* şi *"Tractorul"*, dar şi *Combinatul Siderurgic* dela Hunedoara. Pe listă se află şi *"Aro Câmpulung"*, *"Electroputere Craiova"* sau *"Mefin Sinaia"*. Două fabrici care au reintrat în proprietatea statului după o privatizare nereuşită, Tepro dela Iaşi şi combinatul siderurgic dela Reşiţa sunt cuprinse şi ele în programul de restructurări. Ne aflăm la jumătatea lui Martie şi restructurările trebue să fie încheiate până la 1 Iulie. Aşadar trei luni foarte grele, cele mai grele dela începutul mandatului acestui guvern.

După o privatizare reuşită la Galaţi care a provocat aplauzele tuturor, dela creditorii oficiali ai României la Uniunea Europeană, Guvernul Năstase a oprit motoarele reformei economice. A amânat fără termen privatizarea Băncii Comerciale Române şi speră să încheie mandatul în plină glorie, organizând anul acesta alegeri anticipate. Cu o creştere economică constantă în jur de 4%, cu o inflaţie în scădere sigură şi continuă şi cu un şomaj de 8,5%, Guvernul Năstase s'ar fi prezentat în alegeri cu un bilanţ care i-ar fi adus succesul. Ar fi putut câştiga alegerile promiţând că va face ulterior reformele economice. Preşedintele Iliescu, ale cărui antecedente politice ar putea fi caracterizate mai curând ca antireformiste, a susprins de data aceasta pe toată lumea, cerând Guvernului Năstase să facă reformele acum şi să-şi ducă mandatul până la capăt.

Aşadar, Guvernul a negociat un nou plan de reforme cu FMI, a redus cheltuielile sociale şi a trasat un plan îndrăzneţ de concedieri colective. Fabricile din care vor fi daţi oamenii afară nu reprezintă pentru nimeni o surpriză. La Braşov, *"Roman"* şi *"Tractorul"* trag după ele de ani buni un faliment bine camuflat de statisticile oficiale. Dacă legea falimentului ar fi funcţionat, cele două societăţi ar fi fost lichidate de foarte multă vreme. Dar legea falimentului nu se aplică decât în sectorul privat, aceasta fiind una din cauzele pentru care România nu a primit anul trecut calificativul de economie de piaţă funcţională. În cazul economiei de stat funcţionează încă alte reguli. Aici contează câţi muncitori sunt într'o societate, cât de bine organizate sunt sindicatele, care ar fi impactul unor proteste şi aşa mai departe. Nu în ultimul rând, guvernul ia în calcul cheltuielile imediate cu compensaţiile. În cazul recentului plan de concedieri, Guvernul va scoate din fondul de şomaj 1.500 de miliarde de lei, ceea ce înseamnă vreo 40 de milioane de euro, bani care reprezintă salariile compensatorii ce vor fi acordate timp de 15 luni celor concediaţi. Aşadar, e vorba cheltuieli foarte mari, dar, în mod sigur, mult mai mici decât cele pe care statul le-ar suporta păstrând în viaţă aceste societăţi risipitoare. Fabrica de camioane dela Braşov, de exemplu, avea toate trăsăturile unui faliment încă din 1987, atunci când muncitorii au ieşit în stradă, transformându-şi protestul sindical într'o revoltă anticomunistă. De atunci şi până acum activitatea acestei societăţi este masiv subvenţionată dela bugetul de stat prin diferite procedee cum a fi credite dela băncile de stat, care nu au fost returnate niciodată,

GREŞEALA
OPOZIŢIEI PARLAMENTARE

James MILLEEW

Lipsită de acţiuni concrete în plan politic, opoziţia noastră parlamentară, zisă democratică, PD şi PNL, s'a gândit să ne convingă încă o dată că în politica noastră dâmbovişteană totul este posibil. Cele două partide care s'au autoprezentat în ultimii ani ca forţe politice democratice, europene şi prooccidentale au bătut palma pentru susţinerea unei moţiuni de cenzură cu adversarul lor tradiţional, este vorba de gaşca securistică a lui Vadim Tudor, fostul poet de curte al regimului Ceauşescu. Mai mult decât atât, cele două partide l-au ales pe Vadim să le fie portavoce în Parlamentul dela Bucureşti.

PNL şi PD nu fac decât să reconfirme lipsa lor de apetenţă politică pentru promovarea unui program clar şi coerent pentru contracararea partidului de guvernământ, PSD. Alegerea PRM ca partener şi a lui Vadim Tudor ca portavoce este o greşeală foarte mare căci acordă un cec în alb nesperat aliatului lui Gaddafi, Saddam şi Le Pen. Practic, astfel Vadim capătă din partea *"democraţilor"* Băsescu şi Stolojan o recunoaştere pe scena politică românească, iar adversarii lui de până mai ieri îşi descumpănesc electorii dansând în Piaţa Independenţei cu coada de topor a regimului comunist.

Mişcarea pseudo politică a PD şi PNL a dus, aşa cum era şi de aşteptat, la zâmbete ironice dinspre PSD, care acum nu mai poate fi acuzat, aşa cum pe bună dreptate a fost în ultimii ani, ca fiind creatorul monstruosului PRM.

Scena politică românească nu încetează, iată să ne surprindă în mod neplăcut. Alianţe ciudate, promisiuni neonorate, o activitate parlamentară sub orice critică. Iar PSD, Partidul Stat, merge înainte neclintit şi mult mai liniştit, mai ales că acum l-au legat de coada. PNL şi PD şi pe Vadim Tudor. Au scăpat de două probleme dintr'o dată. Nu mai pot fi acuzaţi de extremism în plan internaţional şi mai ales au legat această tichie de principalele partide din Opoziţie.

Oare chiar nu gândeşte nimeni la PD şi PNL? Sau a fost ceva premeditat pentru conservarea la Putere a PSD?

COMMON SENSE Automotive Inc.
General Repairs to All Makes & Models
John (Ion) Moran
- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714
Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00
702 King Street East, Hamilton, Ont. L8K 1T3
www.cuvantulromanesc/publicitate

A fost descopeit un schelet care ar putea fi al ziaristului Iosif Costinaş

Dan BITU

Judiciariştii dela Inspectoratul de Poliţie Transporturi Timişoara au descoperit un schelet uman şi câteva obiecte care au aparţinut ziaristului Iosif Costinaş. Poliţiştii nu au acordat o atenţie deosebită acestui caz, deşi există indicii care conduc la ipoteza că rămăşiţele aparţin lui Iosif *"Bebe"* Costinaş, reputatul ziarist, scriitor, regizor şi om de cultură timişorean, dispărut în condiţii misterioase, în data de 8 Iunie 2002. Surse judiciare susţin că, după topirea zăpezilor, lângă rambleul de cale ferată ce străbate pădurea dintre localităţile Pişchia şi Bencei, la 23 kilometri de Timişoara, a fost descoperit un schelet uman. Potrivit inspectorului Graţiana Tănase, purtător de cuvânt al Poliţiei Transporturi, oasele erau împrăştiate pe o rază de câţiva metri dela calea ferată, motiv pentru care cercetările s'au derulat pe parcursul a două zile.

Anchetatorii au ridicat din acelaşi loc trei folii goale de *"Diazepam"* (a câte zece pilule), o pereche de ochelari, o pereche de pantofi şi resturi textile. Cel mai probabil, trupul a fost sfâşiat de animalele sălbatice. Resturile umane au fost ridicate, urmând să fie expertizate de specialişti.

Conducerea IPT Timişoara a fost foarte reticentă la vederea ziariştilor. Poliţiştii feroviari au afirmat că pentru ei este doar un schelet ca oricare altul, astfel că nu se impun investigaţii suplimentare. La insistenţa jurnaliştilor însă, familia lui Iosif Costinaş a fost chemată să recunoască obiectele găsite în pădurea dela Pişchia. Mama acestuia a recunoscut hainele şi ceasul de mână ridicate din zona respectivă, însă nu a fost de acord cu ipoteza sinuciderii. Ea a fost trimisă la laboratorul criminalistic pentru recoltarea unor probe de ADN, în vederea comparării analizelor cu cele extrase din oasele găsite. Despre acest caz, chestorul Florin Sandu, şeful Inspectoratului General al Poliţiei, l-a delegat pe comisarul-şef Ioan Roibu, adjunct la IPJ Timiş, să se ocupe de acest caz, împreună cu judiciariştii dela TF. Cunoscutul om de cultură Iosif *"Bebe"* Costinaş, în vârstă de 62 de ani, este dat dispărut. Costinaş a fost văzut ultima dată la domiciliul său, situat pe strada Dropiei nr.2 din oraşul de pe Bega, în cursul zilei de 5 Iunie. Născut în 1940, în Bucureşti, având domiciliul în Timişoara, Iosif Costinaş era cunoscut în lumea artistică de reputat regizor, profesor, scriitor şi jurnalist. Era absolvent al Facultăţii de Filologie din Timişoara, promoţia 1971.

A fost redactor al cotidianului *"Timişoara"*, al revistei culturale *"Orizont"* şi al revistei editate de Universitatea de Vest *"Forum Studenţesc"*. A scris *"Pasărea de lemn"*, *"Convorbiri cu un Român incomod"*, care a apărut în Statele Unite ale Americii. În 1980, a scris o piesă pentru Teatrul Naţional Timişoara.

A primit un premiu pentru dramaturgie din partea Uniunii Scriitorilor. În 12 Septembrie 2001, a fondat Fundaţia Timişoreană de Film, la care a participat şi cineastul american Fide Moreno. Ca regizor de film, a realizat eseul *"Ceea ce trecătorii rareori văd"* şi filmul etnografic *"A fi Evreu în Timişoara"*.

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

Luna lui Prier îşi deapănă de regulă caierul sub semnul lucrărilor agricole, al pregătirilor pentru Sf. Paşti, al săptămânii mari. Dar, în urmă cu o jumătate de veac şi sub semnul patimilor Neamului Românesc, supus sclaviei roşii. Fremătare generală, nelinişte mocnită, încordare strunită, preparative, *"transpirau"* şi din gazetele oficiale. Însă fără legătură cu preocupările reale ale românimii. Problema lor cea mare era reclamată *"stringent"* de eventualele schimbări politice post-Stalin, de lupta iminentă pentru Putere dela Kremlin şi de pe malurile Dâmboviţei, de căderea şi înălţarea unora-altora dintre stăpânii acelor blestemate vremuri. Şi întru această surdă aşteptare, organele de presă, aservite total dictaturii proletariatului, foloseau diversiunea, ca măsură înşelătoare ordonată de partid pentru distragerea atenţiei dela interesele, precumpănitoare atunci, ale majorităţii Românilor. Desigur, *"idealul"* umanităţii victorioase domina expresia politică şi culturală a epocii.

● Deşi crăpase de-o lună, pentru versificatoarea prolifică Nina Cassian (care fu utemistă tare, ieri; azi, *"fostă anticomunistă"* şi democrată cuşer), *"Spre Stalin îţi înşeşte din inimi un cânt / Curat ca izvorul de munte. / Ni-e Stalin putere, îndemnn şi avânt / Şi largă lumină sub frunte. / Cuvântul lui Stalin e armă de preţ / Şi urcă popoarele'n lume, / Spre viaţa cea nouă, spre ţelul măreţ, / Pe buze cu scumpul său nume"* (v. cântecul *"Stalin e lumina"*, muzica de V. Popovici).

● Aşadar, ştiri şi comentarii cu dârvală: *"Noul Statut-model al gospodăriilor agricole colective"*, *"Hotărîrea pentru colectarea produselor agricole vegetale"*, *"Întreceri în cinstea lui 1 Mai"*, având-u-i ca vectori pe aceiaşi şoferi sutamiişti şi mecanici C.F.R. cincisutişti.

● Ei, da, pe 4 Aprilie, ziarele publicau şi un *"Decret pentru graţieri"*. Cine beneficiau de ele? Mare-secret-mare, deoarece Anexa 1, în care erau categorisiţi *"fericiţii liberaţi"*, nu apărea în jurnale... În tot cazul, printre aceştia, *"politicii"* nu figurau!

● Pe plan extern, de ce anume mureau de griji în acea vreme gazetele din RPR? Câteva mostre: *"Pentru încetarea focului în Coreea!"*, *"Guvern de coaliţie reacţionar* (cum altfel?), *în frunte cu Julius Raab* (Partidul Populist) *în Austria"*, *"Aberantul Ordin executoriu, din 12 Aprilie al preşedintelui SUA, privind verificarea funcţionarilor de stat din punctul de vedere al <securităţii> ţării"*, *"Semnarea primejdiosului(!) Tratat de prietenie, comerţ şi navigaţie americano-japonez"*, *"Discursul virulent anticomunist al lui D. Eisenhower din 16 Aprilie, dela Asociaţia americană a ziariştilor"* - discurs atacat dur, iniţial, de *"pravda"* comunistă.

● Mai aflăm, de asemenea, că pe 7 ale lunii, diplomatul suedez Dag Hammarskjöld a devenit secretar general al ONU. (El va muri într'un accident de avion, în timpul unei misiuni în Congo, pe 17 Septembrie 1961; îi va succede birmanezul U Thant).

● Culoarea lăptoasă a zorilor poststaliniste parcă, totuşi, se întrevedea în presă. De pildă, ce-o fi vrut, în ultimă analiză, să spună articolul ambiguu *"O contribuţie esenţială la realizarea unei destinderi internaţionale"*? Aproape fără precedenţă, sunt consemnate realizări ştiinţifice din lumea capitalistă: Putman, Hendricks şi Wels obţin tetraciclina; J.D. Watson, F.H.C. Crick şi H.F. Wilkins determină structura A.D.N.-ului; G.E. Palade descoperă particule foarte bogate în ribozomii, *"esenţiale în procesul de sinteză a proteinelor"*. Mda, aşa mai vii de-acasă...

● ...Ba nu chiar aşa, întrucât îşi dă în petec revista... *"Ortodoxia"* (V, 1, 1953), care şi după moartea antichristului kremlinian invoca osârdios *"modelul sovietic"*, *"Biserica mamă"* a U.R.S.S.-ului, nevoia alinierii noastre la *"patriotismul"* bezbojnicilor. Conform editorialului farfuridic *"Roadele adevăratei libertăţi religioase"*, ar fi trebuit să înţelegem că acei creştini care se supuneau patridului comunist îndeplineau *"voia lui Dumnezeu"*! Atâta vreme cât, chipurile, înşişi Sf. Părinţi au spus ca Biserica să se subordoneze totalmente statului, oricare ar fi natura regimului politic. Va-să-zică, potrivit acestui *"raţionament"* securistic, noi, cei care ne-am opus Puterii ateo-comuniste, suferind consecinţe dramatice, tragice, de fapt am încălcat, *"cu ştiinţă şi voinţă liberă, legea morală"*, *"ne-am împotrivit voinţei divine"*. Bravos, comunitate, halal să-ţi fie! Să ne mirăm mult? Nu ne mirăm. Pentrucă şi'n prezent, pe alocuri, dela amvon, mass-media susţine la fel...

Ilie Mihalcea Un cronicar al neuitării

În numai 160 de pagini de o condensare grafică echilibrată, Ilie Mihalcea ne oferă o adevărată frescă relaţională a ultimilor zece ani de ceea ce numeam până în urmă cu treisprezece ani, *"exil"*. Marea ştiinţă a autorului a consistat în faptul de a capta esenţialul schimburilor de idei, cu mijloacele specifice ale jurnalismului şi de a-l restitui cu verva stilistică a literatorului de calitate. Acest demers tehnic este cu atât mai preţios, cu cât Ilie Mihalcea a cules materialul folosind tehnica înregistrării - procedeu care, dacă nu este stăpânit de un excepţional om de peniţă, discursul teoretic este glorios compromis.

Titlul volumului este percutant (*"Nevoia de neuitare"*), provocându-l pe lectorul virtual prin însăşi sugestia cu care este investită sintagma. Gravitând în jurul câtorva piese de rezistenţă, printre care se găsesc două evocări privind perioada ultimă a lui EM Cioran (*"Fructul hazardului"* şi *"Întrevăzut pe patul suferinţei"*) şi un microinterviu cu fratele filosofului, cartea lui Mihalcea conjugă savant opiniile celor mai reprezentativi reprezentanţi ai exilului (Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Radu Negrescu Suţu, Sanda Stolojan, Bujor Nedelcovici, Radu Portocală, Ioana Cilibidache, Sergiu Grossu etc.), cu cele ale unor strălucitori oameni de litere, politici, pedagogi sau publicişti (Dan Cristea, Georgeta Dimiseanu, Gabriel Liiceanu, Andrei Pleşu, Ana Blandiana şi mulţi alţii). Exerciţiu de întrepătrundere de idei, de fapte şi de evocări de atitudini care merită toată atenţia analiştilor.

"Nevoia de Neuitare" este pur şi simplu un document indispensabil de extracţie istorică cu ajutorul căruia putem descifra sinuozităţile politice din România ultimelor decenii.

George ASTALOŞ

APOCALIPSA CALIFULUI DIN BAGDAD

Prof. Nicolae RĂGAN

Multe minute în şir am depănat pe îndelete cu dr. Vlad Emil şi ing. petrolist Savin Gh. - recent reîntorşi din Bagdad - despre fascinantul Irak şi minunata sa capitală. Bagdadul înfiinţat în 762 de calif Mansur din dinastia Abasizilor, a fost în evul mediu cel mai mare centru meşteşugăresc comercial şi cultural al Orientului Apropiat.

Astăzi se află aici una din cele mai mari rafinării de petrol. Despre omul irakian, tradiţiile, obiceiurile, habitatul său, cei doi interlocutori familiarizaţi cu stilul respectiv, au vorbit cu stimă, pricepere şi respect, pentru acest popor nobil şi viguros, creator a numeroase monumente de arhitectură arabă.

- *Sunt o populaţie frumoasă, inteligentă şi talentată* - susţinea dr. Vlad.

- *Au o înţelepciune nativă şi o mare fermitate în convingeri*, completa inginerul petrolist Savin.

Dincolo de toate aceste constatări însă, actualitatea crudă ancorată în vicisitudinile statului, ne conduce la reflecţii care ne subminează bucuria de a admira pe deplin o ţară, un neam, un popor. Chiar dacă ceva ne aminteşte de lumea feerică din 1001 nopţi, rigoarea logicei ne dictează că numai basmele se termină frumos cu *"happy end"*. Poveştile vieţii au un sfârşit dramatic şi zbuciumat. Nu vă identificaţi oameni buni, fraţi ai noştri irakieni cu amăgitorii şi cei care v'au intrat sub piele. Noi vă iubim şi ne încredem în eforturile voastre de mai bine. Allah e mare, el va îndruma paşii şovăielnici prin deşertul aprig prin care treceţi acum. Iată, a sunat ceasul împlinirilor şi saturaţiilor utopice. Cine nu s'a dovedit vrednic şi nici smerit în faţa Celui de Sus şi s'a închinat la idoli păgâni, la şeitani, va trebui să dea socoteală. Chipurile cioplite în bronz, în marmură, în lemn, pictate pe uriaşe pânze şi expuse mulţimii ca zei pământeşti, vor fi desfiinţate de botezul focului şi stinse prin apele Stixului.

Vraja maselor cucerite de utopici în travesti, se va pulveriza damnată de ghilotina istoriei! Toate rasele nobile, cad în plasa păianjenilor antropofagi ai naţionalismului alienat: Ruşii cu Stalin, Românii cu Ceauşescu, Irakienii cu Saddam...

Un popor căruia la un moment dat îi lipseşte un Brutus, e damnat la un mare purgatoriu. Erorile umane se cumulează şi se plătesc, mai ales delaţiunea, laşitatea, slăbiciunea servilă faţă de tiranii travestiţi. Trebue avută virtutea de a împiedica istoria să se repete. Libertatea autentică a unui popor nu se confundă cu dreptul unei caste de a impune conceptul ei de libertate ierarhizată. Apocalipsa califului din Bagdad a fost anticipată de premoniţiile noilor vremi, şi pasărea Phoenix trebue să reînvie din propria-i cenuşă.

Citiţi lunar "Cuvântul Românesc"!

TRADUCERI LEGALIZATE (Certified Translations)
ENGLEZA - FRANCEZA - ROMÂNA

- ACTE EMIGRARE - SPONSORARE
- DIPLOMĂ, FOAIE MATRICOLĂ FACULTATE - LICEU
- CERTIFICAT NAŞTERE - CĂSĂTORIE - DIVORŢ
- RESUMÉ - C.V.
- ANUNŢURI, RECLAME, BROŞURI, MANUALE
- PAGINI WEB IN HTML

POST-SCRIPTUM TRANSLATIONS
Tel: 416-587-6603
http://PostScriptum.Netfirms.com

Eminescu analist politic

"TRĂIM ÎNTR'O ŢARĂ CIUDATĂ"

George GEORGESCU

După evenimentele regizate din umbră în Decembrie '89, pe scena politică a României au apărut o sumedenie de formaţiuni politice, unele reconstituite pe fondul celor din perioada interbelică în care au avut un rol activ, iar altele create în scop subversiv de aceiaşi regizori ai sângeroaselor evenimente. Unul dintre partidele istorice în care s'au pus mari speranţe după răsturnarea dictaturii comuniste dar a dezamăgit electoratul, a fost Partidul Naţional Liberal care s'a dovedit a nu fi la înălţimea momentului istoric. Această formaţiune politică a avut tot timpul o atitudine ambiguă purtând amprenta duplicităţii imprimate de unii dintre liderii lor precum Guţă Tătărăscu în perioada instaurării comunismului în ţara noastră, Radu Câmpeanu după revoluţie şi mai recent Mircea Ionescu-Quintus, Valeriu Stoica sau Teodor Stolojan. Deşi iluştrii conducători liberali din perioada Primului Război Mondial au avut un rol important în istoria modernă a ţării noastre, după dispariţia lor partidul nu a mai fost condus cu aceeaşi clarviziune, în el aciuindu-se o armată de şarlatani şi demagogi care au compromis ideile nobile ale înaintaşilor.

Recitind opera politică a marelui Eminescu apărută sub forma unor editoriale în ziarul de nuanţă conservatoare *"Timpul"* unde era redactor-şef, se poate constata vigurozitatea cu care a combătut demagogia şi corupţia ce domneau în sânul partidului liberal. Ceea ce frapează enorm cititorul de astăzi al publicisticii lui Eminescu, este similitudinea izbitoare dintre năravurile reprezentanţilor acelui partid aflat la putere în epoca respectivă, şi al celor din partidul social democrat care conduc destinele ţării în zilele noastre. Exemplele selectate vin să confirme sintagma: **abuz de putere**.

"Trăim într'o ţară ciudată, scrie Eminescu în ziarul *Timpul* la data de 16 Mai 1881 *şi nu e zi în care să nu putem repeta, când cu mâhnire, când cu indignare: ca la noi la nimeni! Multe am văzut, multe am îndurat de când avem fericirea să vedem la cârma ţării pe oamenii marelui partid care promiteau să aducă în această ţară mult încercata Domnie a Virtuţii. Acei oameni atât de mult s'au obişnuit a striga că ei sunt ţara şi numai ei încât în cele din urmă au început s'o creadă şi, căutând imaginea naţiunii în acea oglindă mincinoasă în care nu se văd decât diurne, gheşefturi, recompense, misiuni, cumul etc., strigă cu mirare: În ţara asta nu sunt oameni cinstiţi!"*

Această remarcă a lui Eminescu ne reaminteşte observaţia ipocrită a lui Ion Iliescu în legătură cu îmbogăţiţii din PSD care au apucături de vătaf, sau a lui Adrian Năstase care a declarat de curând că peste tot sunt corupţi, dar împotriva acestora nu a mişcat însă nici unul nici un deget pentru a-i îndepărta din viaţa publică, deşi sunt abilitaţi prin constituţie să o facă. În ceea ce priveşte confundarea potentaţilor cu ţara, este proaspătă în memoria noastră încălcarea grosolană a prezumţiei de nevinovăţie de către primul-ministru care a dat dispoziţie să fie arestat abuziv de pe stradă presupusul autor al unui *"raport"* în care era acuzat de corupţie şi acumulare frauduloasă de averi. În ziarul *"Timpul"* din 2 Decembrie 1881 Eminescu este atât de actual încât citindu-i editorialul ai putea crede că a anticipat fapte ce se petrec în zilele noastre: *"Cunoaştem de mult colosalele preparative,* scrie el, *ce se fac în vederea campaniei electorale. După câte ştim, ele vor întrece cu mult tot ce ţara a avut ocaziunea să vadă în trecut în această materie. Nu credem totuşi ca cutezanţa oamenilor de la putere să meargă până la a dezonora Justiţia, făcând-o unealtă de partid şi servindu-se de dânsa în alegeri spre a oprima voinţa şi conştiinţa alegătorilor".* Aservirea Justiţiei poate nu a fost posibilă în timpul lui Eminescu la scara la care această instituţie este aservită astăzi partidului de guvernământ, când asistăm la un spectacol dezonorant în care mulţi slujitori ai Zeiţei Dreptăţii s'au transformat în lachei ai puterii căreia îi apără cu exces de zel interesele. Referitor la viteza cu care reprezentanţii partidului liberal au votat într'o singură seară 5 proiecte de legi, Eminescu scrie în ziarul *Timpul* la data de 27 Martie 1879: *"Orice expresie am întrebuinţa, dacă am numi-o bufonerie constituţională sau panglicărie parlamentară, orice vorbă am întrebuinţa, ea n'ar fi îndestul de tare pentru a înfiera această extremă uşurinţă, care nu credem să fi având seamăn în analele nici unui parlament de pe faţa pământului".*

În zilele noastre Adrian Năstase nu a avut nevoie să treacă prin Parlament anumite proiecte de legi întrucât a descoperit o cale mult mai sigură şi mai simplă: Ordonanţele de urgenţă pe bandă rulantă. *"Am vorbit atât de mult de partidul roşu de guvernământ şi de individualităţile care-l compun încât mărturisim că uneori simţim că ne-a sleit dicţionarul şi nu mai aflăm expresii care să'nsemneze într'un chip nou corupţiunea adâncă ce s'a'nrădăcinat în acest partid. Osteneşte în adevăr cineva descriind tot aceleaşi naturi care consideră avutul public şi interesele ţării ca pe o mină bună de exploatat".* (*Timpul,* 13 Iunie 1881). Acelaşi sentiment îl încearcă şi pe analistul politic de azi care este pe cale a epuiza toată gama de epitete la adresa PSD, văzând halul în care a adus ţara acest partid-căpuşă. Dacă Eminescu ar fi trăit în zilele noastre şi ar fi fost martor al marelui jaf la care se dedau aşa-zişii *"baroni"* ai partidului dela putere care consideră ţara propria lor moşie, ar fi rămas fără replică.

"Acum câteva zile d. ministru al finanţelor anunţa sărăcia şi foametea care domnesc în ţară; în fiecare zi vedem sosind în capitală, spre a cerşi din uşă în uşă, ţărani veştejiţi la faţă şi încovoiaţi de mizerie, care spun că de o zi sau două n'au mâncat şi cu toate acestea, senatul a votat recompensa minimă a preşedintelui Camerei. Trist spectacol pentru o ţară care vede că un partid fără scrupul şi fără nici un control, tocmai în timpuri de mare lipsă, de foamete, împarte cu dărnicie banii publici favoriţilor săi" scrie Eminescu în *Timpul* la 4 Aprilie 1880. Folosind aceleaşi metode, parlamentarii din zilele noastre şi-au votat fără pic de ruşine pensii aproape duble decât ale celorlalţi muritori de rând, iar salariile directorilor unor regii sunt de ordinul zecilor de milioane, în timp ce sute de oameni mor anual de foame şi de frig şi nou născuţii sunt aruncaţi la pubelă din cauza lipsurilor materiale. *"Noroc că poporul nostru e înţelept, căci rar se va găsi un popor mai răbdător decât al nostru. Dar şi răbdarea lui cată să fi având o margine".* (*Timpul,* 10 Iunie 1879). Sperăm ca la alegerile din anul viitor răbdarea alegătorilor care au fost puşi la grea încercare în ultimii ani să se manifeste printr'un vot care să elimine corupţii din parlament.

"Este de netăgăduit astăzi că atmosfera politică a ţării are trebuinţă să fie purificată de miasmele pestilenţiale ce o apasă; moralitate este cuvântul ce se află pe buzele tuturor. Moralitate în alegeri, moralitate în administraţie, moralitate în Justiţie, iată trebuinţele imperioase ale momentului. În faţa chivernisiţilor şi a îmbogăţiţilor zilei, opoziţia de toate nuanţele, unită asupra acestui program comun, va fi sigură de triumful ei". (*Timpul,* 20 Noembrie 1882).

Şi atunci, ca şi acum, opoziţia era dezbinată datorită scenariilor şi diversiunilor celor care deţineau pârghiile puterii, astfel că epurarea morală a societăţii ce purta, şi încă mai poartă pecetea mentalităţilor fanariote, nu a putut fi pusă în aplicare. Este trist să constaţi că după 120 de ani pe malurile Dâmboviţei corupţia este încă în floare, luând proporţii nemaiîntâlnite pe meleagurile noastre.

"De când sunt roşii la putere (scrie Eminescu la data de 3 Iunie 1879) *administraţia întreagă s'a împânzit cu fel de fel de Mihăileşti şi numai pe ici pe colo Justiţia descoperă câte ceva ca din întâmplare, pe când dacă procedura ar fi sistematică şi energică, nu ştiu zău dacă marele partid naţional-liberal n'ar trebui să se bucure, aproape fără excepţie, de umbra blagoslovită a Văcăreştilor".* Dacă am schimba sigla PNL în PSD, am constata că textul de mai sus se potriveşte ca o mănuşă partidului-căpuşă dela putere în care Mihăileştii, Văcăroii, Bivolarii, Hrebenciucii, Oprişanii şi alţi aşa-zişi *"baroni"* mişună precum vulturii în jurul prăzii, sfidând prin opulenţa vieţii de nabab pe care o duc cât şi prin insolenţa specifică ciocoilor.

"Noi pe oamenii dela guvern nu-i credem pe atât de răi patrioţi pe cât sunt de uşori, nu atât de uşori pe cât sunt de meschini şi nu atât de meschini pe cât sunt de laşi. Ştim foarte bine că nu au avut nevoie de glasul opoziţiei pentru a zice nu, căci opoziţia nu a deschis gura şi a tăcut ca peştele pentrucă e prea puţin numeroasă". (*Timpul,* 16 Aprilie 1888). Asemănarea cu guvernul şi opoziţia din zilele noastre este menită a demonstra că nimeni nu a învăţat nici o dată nimic din istorie.

"Iată dar starea fericită de lucruri lăudată de organele guvernului: bugetul cheltuielilor Statului se urcă, importul din străinătate se urcă, mortalitatea urcă, dar scad veniturile, scade exportul, scade populaţia, scad şcolile, populaţia emigrează". (*Timpul,* 9 Iulie 1880). Câtă similitudine cu situaţia catastrofală din zilele noastre, situaţie considerată de Premierul Năstase o realizare importantă a regimului. Am putea spune că nimic nu s'a schimbat, problemele sunt aceleaşi, doar actorii sunt alţii, mai lacomi şi mai perfizi. *"Ceace ne preocupă pe noi mai mult este învăţământul ce l-am putea culege şi de astădată despre căderea treptată a nivelului moral şi despre torpetura la care este expusă conştiinţa alegătorului, învăţământ care nu face decât să întărească în noi convingerea că maşina guvernamentală dispune de un arsenal din cele mai complete şi mai perfecţionate pentru a încătuşa voinţa alegătorului, pentru a nimici neatârnarea lui, pentru a face dintr'o alegere o adevărată parodie".* (*Timpul,* 8 Martie 1880). Manipularea alegătorului de acum se face prin mijloace mai sofisticate precum sondajele otrăvite, sau promisiunile demagogice care sunt date uitării imediat după scrutin.

"Nu mai avem curajul de a înregistra plângerile în contra administraţiunii destrăbălate care ne vin din toate părţile. Suntem mai aproape de adevăr când vom afirma că în realitate nu mai există administraţiune, că judeţele sunt abandonate cu desăvârşire în exploatarea a vreo câţiva deputaţi sateliţi ai guvernului, care la rândul lor permit guvernului să exploateze ţara la o scară mai mare. Dă-mi să-ţi dau - iată morala guvernanţilor de astăzi". (*Timpul,* 29 Martie 1880). Este uimitoare analogia cu politica *"bani pentru partid"* pe care o practică cu nerușinare partidul care a transformat corupţia într'o adevărată profesiune de credinţă, lăsând ţara la discreţia noilor ciocoi care şi-au creat adevărate feude în teritoriul unde domnesc după bunul lor plac.

"Avem atâtea de imputat guvernului roşu, atâtea falsificări, atâtea calomnii aruncate asupra noastră (a partidului Conservator din opoziţie n.n.), *atâta lipsă de simţ al dreptăţii încât adeseori ne lipseau cuvintele şi proprii şi figurate, pentru a consemna putreziciunea bizantină ce-au răspândit-o oamenii aceştia asupra ţării, ne lipseau locuţiunile pentru a reduce la adevărata lor expresie zadarnica logomanie cu care ameţesc publicul român şi falsifică bunul lui simţ atât de vestit odată, ameţind o naţie întreagă".* (*Timpul,* 18 Aprilie 1879). Se pare că *"putreziciunea bizantină"* la care se referă Eminescu în causticul său editorial s'a metastaziat şi astăzi societatea românească se găseşte într'o stare care nu este departe de moartea clinică. *"A sosit momentul mare în care apa se limpezeşte şi gunoaiele pe care le purta vijelia trecătoare sunt aruncate la mal sau cad la fund; a sosit momentul în care nulitatea, incapacitatea, corupţia şi venalitatea trebue să reintre în întunericul din care au ieşit".* (*Timpul,* 30 Septembrie 1878). Este ceea ce dorim şi noi, cei care mai păstrăm speranţa în purificarea morală a unei societăţi invadate de haite de şacali şi hiene ce şi-au găsit adăpost într'un partid cu oameni corupţi până în măduva oaselor, care în final vor ajunge acolo unde este locul lor firesc, adică *"in umbra blagoslovită a puşcăriei".*

ADEVĂRUL, GREA PROBLEMĂ

Suntem în anul 2003 şi încă n'am reuşit să dezlegăm evenimentele relativ recente din istoria lumii, dar mai ales a României. În legătură cu cel de-al Doilea Război Mondial s'au scris şi continuă să se scrie lucrări şi articole care cuprind dezinformări emanate fie din necunoaştere, fie din rea credinţă. În ceea ce-i priveşte pe Români, ascunderea adevărului şi falsificarea istoriei sunt atât de puternice, încât mult prea multe persoane propagă, mai ales din necunoaştere, aceste dezinformări puternic împănate în mintea lor de propaganda comunistă.

Este vorba acum de evenimentul dela 23 August 1944, unde lucrurile trebue puse la punct. Două evenimente importante petrecute anterior trebue neapărat cunoscute pentru a dezlega această problemă. Primul eveniment este cel petrecut la 14 August 1941, ca rezultat al întâlnirii Roosevelt şi Churchill, emiterea Cartei Atlanticului (Atlantic Charter), document care, printre cele opt puncte principale, prevedea: Retragerea beligeranţilor pe vechile frontiere şi neimpunerea sistemului politic în ţările învinse.

Al doilea eveniment, cel mai dezastruos, s'a produs la Casablanca în Ianuarie 1943 când aceiaşi lideri îşi schimbă total părerile, anulând Carta Atlanticului, prin adoptarea *"capitulării necondiţionate"* şi divizarea Europei în cele două zone de influenţă. (Mai bine spus: cedarea gratuită a Europei de Est şi a Germaniei de Est, Rusiei Sovietice). Nu vreau să insist asupra acestor probleme, ele făcând obiectul unei discuţii mai ample, ci asupra afirmaţiei, aproape constantă, prin care se propagă ideea falsă a încheierii unui armistiţiu la 23 August 1944, fără a se preciza când, unde şi cu cine s'a negociat şi semnat un asemenea act. Se lasă să se înţeleagă că armistiţiul s'ar fi încheiat cu URSS, dar se ştie prea bine că România declarase război şi Angliei şi USA. Cu acestea nu s'a mai semnat un armistiţiu? Se mai afirmă apoi că delegaţia română condusă de Barbu Ştirbei a semnat la Moscova în Septembrie 1944 armistiţiul cu URSS. Păi, dacă s'a încheiat un armistiţiu la 23 August 1944, de ce s'a mai semnat încă unul la Moscova? Ce fel de armistiţiu se mai putea încheia după ce ţara fusese ocupată de Armata Roşie? Mai putea cineva să pună vreo condiţie Ruşilor în această situaţie? Şi apoi, cum era posibil să se mai încheie armistiţii când la Casablanca se hotărîse ferm capitularea necondiţionată? La Moscova s'a semnat CAPITULAREA NECONDIŢIONATĂ.

Această scurtă intervenţie o fac acum în urma articolului apărut recent (Martie 2003) în *"Cuvântul Românesc"* cu titlul *"Aripi frânte",* scris de Domnul George Georgescu. Citesc cu mult interes articolele sale şi tocmai de aceea încerc să intervin acum, pentru a-i corecta unele afirmaţii. În coloana a 3-a a articolului se afirmă, pe drept, că pe frontul din Moldova, după 23 August 1944, Ruşii au continuat să ia prizonieri. Acest lucru a fost posibil tocmai pentru faptul că la 23 August 1944 nu s'a negociat şi nu s'a semnat nimic. Adevărul este că Mareşalul Antonescu s'a opus capitulării necondiţionate şi nu pentru a-şi păstra cuvântul faţă de Nemţi. Iată încă un neadevăr propagat cu nonşalanţă chiar de unele persoane importante. Păcat!

Daniel CHIRULESCU

CITIŢI PE INTERNET
ZIARUL NOSTRU
WWW. CUVANTULROMANESC. COM

Simfonia pascală

de Dumitru ICHIM

AŞTEPTARE DE PAŞTE

Eu din gorun şi cedru făcui catapeteasmă,
altarului o uşă cu dăltuire'n vers.
Adâncul mi se umple de-a munţilor mireasmă.
Tăcerea de pe cale respiră al Tău mers?

În casa mea săracă veni-vei Doamne oare?
Salcâmii mi-au dat grinda şi uşa-i de măslin.
Ţi-am şerpuit potecă aprilul crud de soare
de când se deşteptară sub pleoape frici de in.

Te-aud tot mai aproape... Eşti sub sprânceana zării?
Zăgăzuite doruri ţâşnesc şi se deschid.
Pe unde calci, ţărâna ia strălucirea mării -
şi Te aştept să intri ca'n psalmii lui David.

DENIE

Din nou îs copil - primăvară cu denii -
Miros de salcâm, de pelin, de urzici
şi mama îmi dă iar cămaşa cea albă
cu jocuri de crini înfloriţi în arnici.

Aduc din prisacă chiar lacrima lunii
arzând peste slova în mâni de monah.
Mă'nchin Ţie Doamne, şi pun lângă cruce,
adus dela stână, un fluier valah.

PSALMUL ÎNVIERII

Când genele mele se rugau împreunate,
ca degetele ierburilor crude,
veneai mai des la mine, în strai de curcubeu.
La poartă heruvimii cu'n fir din părul lunii
Trăgeau la miezul nopţii clopotele florilor de măr.
Şi Tu veneai acasă - în ochii mei albaştri de copil -
ca zumzetul livezii, ca şoapta spre tăcere.
Ca apele spre Tine cărările mele alergau,
iar eu Te chemam cu şipotul lor.
Apoi cărările au orbit
şi duminicile erau tot mai rare
când poposeai să le spui că afară-i lumină.
Şerpii viţei sălbatice mi-ai înconjurat inima
pătrunzând prin horn şi ferestrele sparte.
Tu n'ai mai venit:
Cărările s'au scorojit ca lutul de bălţi
retrăgându-se lângă strigarea mea,
pe scăunelele tăciunilor stinşi.
Doamne, strigat-am către Tine,
mi se năruie pereţii,
iar muşchii, ca aluaturi verzi
se scurg pe cercevele.

•••

Odată s'a făcut întuneric mare.
O rază de cenuşă
mi-a spus să nu te mai aştept.
Nişte oameni Te-au prins,
Te-au răstignit pe cruce
şi Ţi-au bătut cuie în picioare
şi Te-au străpuns cu suliţa în coastă
şi ai murit la ora a noua.

Dar eu am plâns, Doamne,
şi-au întinerit cărările
începând să salte ca iezii.
Am plâns, Doamne,
şi-a înflorit cireşul din lacrimile mele,
iar florile mi-au spus c'ai înviat.
Revino iar acasă!
E Ziua Învierii în ochiul meu senin,
iar uşa dela clopot e-atât de larg deschisă!

SCRISOARE DE PAŞTE

Când mă cunoşteau numai dealurile de acasă
privighetoarea mi-a desenat primul cerc
după noaptea luminoasă a ochiului.
Cum m'au petrecut apoi cărările!
Tot alte cercuri, tot mai mari!
Noian de întrebări şi tot atâtea'ngenuncheri!
Mamă, când m'am născut
mi-au cântat dumbrăvile din fluier
ca'n graiul meu să şopotească apele
pentru ochii cerbului...

...dar şi eu am strigat: liberaţi pe Varava!
Şi Varava era tâlhar.
Inimii i-ai cântat tăcerea albastrului
împodobindu-i troiţa cu crini din priviri,
dar pe ea am ascuţit piroanele.
Palmele mi le-ai ursit spre mângâieri,
presărând în copaie rugăciuni de in,
dar cum le-am încleştat pe bardă
când asudam cioplindu-I crucea.
Nu plânge. Lasă-mi ceasul de spovadă...

Într'o seară, în fundul livezii din mine
a venit Nicodim cu trupul lui Iisus
şi l-a pus într'un mormânt nou.
Am prăvălit deasupra geana de stâncă
urlând disperat peste smârcuri şi munţi:
A murit Dumnezeu!
Mamă, şterge-ţi lacrima
cu aceeaşi mână ce m'a mângâiat.
Din ladă scoate prosoapele de in
şi scoarţele noastre de nuntă
cu păsări albastre şi pomul vieţii.
Îmbracă-te ca atunci când mă duceai
la biserica de tisă afumată din deal.
La icoane pune mamă busuioc mai mult,
că tu nu ştii, dar geana de stâncă s'a deschis
şi azi
Hristos a înviat din mormântul inimii mele!

MAHRAMA SFINTEI VERONICA

Venise toată lumea pe-un petec de mahramă.
Sub legănarea iţei vuia adânc de mări
de'nmărmuriră munţii ca un chimval de-aramă.
Chenarul strânse lutul cu cele patru zări.

Erau acolo renii din Ţara-de-Oglindă
veniţi întâia oară sub cerul beduin.
Din firul de mătase un stol îşi face grindă
când printre ferigi urcă minunea unui crin.

Sub creanga unui dafin cioplește-o trișcă dacul
sau poate o săgeată lupoaicei dela Râm.
Pe pânză e geneza şi crainic îi fu acul
ce-a înflorit măslinii prin spaime de salcâm.

Cu faţa în broboane Iisus urcând pe munte -
Cad picurii pe lespezi şi-s arşi cu'n sfârâit.
Luă mahrama'ntinsă. Îşi şterge ochi şi frunte.
Şi chipul Lui pe lume rămâne'ntipărit.

PSALM DE FLORII

Am venit să Te caut, Doamne,
de Ziua Florilor din Ierusalim.

(Porţile de cedru îşi ascund zăvoarele.)

Te-am căutat la marginea mării:
Valurilor, unde sunt urmele Lui?

(Scoicile torc tăcerea în prag de sidef.)

Mi-am presărat privirea pe Munţii Taborului:
Munţilor...?

(Măslinii se frământă dogoriţi de soare.)

Pe drum venea o femeie.
Maria, tu nu l-ai văzut pe Iisus?

(Vasul de alabastru spart.
Suspine fluide prin cioburi.)

M'am întors pe drumul lacrimii mele
închizând ochii de durere - străzile pustii...
Dar acolo unde abisul
se rotunjeşte'n cercuri tot mai mari
Te-am găsit Doamne. Te-am găsit -
şi am strigat de bucurie
cu toţi pruncii gândurilor mele.
M'am dezbrăcat de inimă:
Doamne, dacă intri în cetate,
iată haina sufletului meu!

VINDECAREA CELOR ZECE LEPROŞI

La marginea drumului, când mergeai spre Ierusalim,
gândurile mele Ţi-au ieşit în cale pline de lepră:
"Iisuse ai milă de noi;
ne tărîm cu-aripile'n ţărână!"
"Duceţi-vă şi vă arătaţi munţilor!"
Gândurile erau însetate de cer şi de ape.
Unele s'au răspândit prin păduri,
copaci ucigând pentru 30 de arginţi.
Altele s'au ghemuit în piatră
şi-n calea Ta - tăişul ars de soare.
Numai de două nu mai ştiu nimic.
Doar numai unul singur îşi prăvălea strigătele,
în urma Ta să-Ţi mulţumească, alergând.
"Cine eşti tu?" a întrebat Iisus.
"Sunt aripile ce mi le-ai deschis -
două punţi peste cer".
"De unde vii?"
"Din orice strop de rouă pe unde ai trecut."
"Şi numele?"
"Cântecul nerostit niciodată.
Vin de dincolo de cuvinte
şi vreau să mă prefac în ploaie
să cred că te-am cuprins în străluciri."
"Dar numai tu, ceilalţi...?"
"Ceilalţi vândură rând pe rând
cărarea către Tine.
Iar de cei doi tot nu mai ştiu nimic."

•••

Pe cruce Iisus.
În dreapta şi în stânga - doi tâlhari.

IOAN CHINDRIŞ, MEMORIALE 100

Cluj-Napoca, 1998, 479 pg.

Pr.Gh. NAGHI

Cartea îmănunchează 100 de splendide evocări istorice dedicate unor personaje sau evenimente mai însemnate din trecutul nostru, difuzate răstimp de mai mulţi ani dela Studioul de radioteleviziune din Cluj, unde autorul a funcţionat o vreme. Până la această carte am avut cunoştinţă doar de un riguros om de ştiinţă, fără să bănuiesc, în spatele acestui doct universitar un sensibil şi elevat alcătuitor de slove.

Am citit cuvinte minunate despre Burebista, cumpătata organizare a imensului său regat, despre Gesta Hungarorum a lui Anonymus şi aventura lui Carol Robert care s'a soldat cu lupta dela Posada (1330) prin care Basarab I l-a obligat la fugă, în hainele unui oştean, aşa cum le aflăm dela renumitul Marcus din Kalt în a sa Cronică pictată dela Viena.

Fără zăngănitul armelor, Alexandru cel Bun al Moldovei, aduce limpezire în relaţiile de jurisdicţie ale Bisericii moldovene cu patriarhia Constantinopolului. Campaniile antimusulmane din primele secole ale celui de-al doilea mileniu, vor aduce în prim plan pe Iancu de Hunedoara, şi Ştefan cel Mare, care pe Turci îi bătea *"...din reflex devenit a doua natură"* (p.52). Cuvinte edificatoare despre *"adevăratul Dracula"* şi cutezanţa sa împotriva Otomanilor.

Este amintită istoria întâiului document scris, scrisoarea lui Neacşu din Câmpulung, în limba română (1521), îngrozitorul martiriu al lui Gheorghe Doja la Timişoara în 20 Iulie 1514 prin arderea de viu şi tăierea lui spre ospăţ canibalic, produce o căzere a logicii (p.67). Grigore Ureche este pomenit ca al doilea descălecător al Moldovei, Mihai Viteazul unificatorul, prin trădare, *"...căzu trupul lui cel frumos ca un copaciu"* (p.70). Urmează primul din cei mai iluştri poeţi, mitropolitul Dosoftei al Moldovei şi Miron Costin, mai târziu, care îşi închipuia drept posibil *"mai slobode veacuri, întru care să aibi vreme şi cu cititul cărţilor"* (p.85). Martiriul lui Constantin Brâncoveanu cu fiii ne aduce aminte de mai vechile cruzimi ale Otomanilor.

Cel mai celebru Român până la N. Iorga a fost savantul Dimitrie Cantemir, aparţinător atât Occidentului cât şi Orientului. Celălalt coleg de veac al lui Cantemir a fost Ion Neculce cu al său Letopiseţ şi de peste munţi, contemporan cu ei Francisc Rákoczi II care a hărţuit pe Habsburgi prin tactica războiului popular şi care a avut în oastea sa şi mulţi *"haiduci"* români, cel mai renumit fiind Pintea Viteazul. O altă răscoală care a atras atenţia Europei, cea a lui Horea, Cloşca şi Crişan a încălzit imaginaţia contemporanilor producând un fenomen iconografic rar, din care autorul reproduce şi analizează câteva.

Rămâi perplex când afli că Petru Aron din Bistra, *"prins"*, în armata împăratului, în vârstă doar de 26 de ani, vorbea: latina, franceza, italiana, maghiara, slovaca, româna şi germana! O familie de eruditi a fost cea a Vacăreştilor cu celebrul testament: *"Urmaşilor mei Văcăreşti! Las vouă moştenire: / Creşterea limbii româneşti / Şi-a patriei cinstire"*. De partea cealaltă a Carpaţilor, Gheorghe Şincai, corifeul cu a sa Hronică a fost plătit pentru iubirea de neam cu persecuţii iar pentru erudiţie s'a ales cu dispreţul ignoranţilor. *"Hronica Românilor"* apare la Iaşi în 1843, după străduinţele Arhim. Gherman Vida. Celălalt coleg de veac al lui Cantemir, protopop al Reghinului, Petru Maior este deplâns că nu se află în cimitirul Blajului cum ar fi cuviincios.

Autorul merge pe urmele anilor de şcoală ai valahului plebeu Gheorghe Lazăr după care, cu mare emoţie *"atinge"* locurile din Avrig închinându-se la mormântul lui cu celebra inscripţie *"Viefuitorule... ce eşti tu, eu am fost... Ce sunt eu acum, vei fi..."* (p.168). *"Cărtirea cea din Halle"* a denigratorului Sava Tökölу (Sava Tekelia) din 1823, reeditată în 1827 îi oferă şansa preotului gr. cat. Teodor Aron să intre în nemurire, cu răspunsul *"Scurtă apendice la Istoria lui Petru Maior"*, secondat de tinerii bănăţeni Damaschin Bojincă şi Eftimie Murgu. Gânduri despre Tudor Vladimirescu la Mănăstirea Tismana, despre *"un boier surpriză"* prin preocupările poetice, Costache Conachi, care i-a lăsat uimiţi pe contemporani cu secretele sale preocupări devenind fondatorul absolut al liricii erotice româneşti, Dinicu Golescu după trei ani de călătorie compară... şi începe o minimă recuperare a fabulosului handicap ce ne desparte de Europa. Pe punga proprie, în casa lui deschide şcoală de obşte. Ca să nu-l *"împungă cugetul"* (p.183).

Parcă predestinat unei suferinţe neîntrerupte, Eftimie Murgu schimbă închisoare după închisoare pentru vina de a voi, la 28 Martie 1845, unirea Banatului cu Ardealul, Moldova şi Valahia. A rămas din adânca sa gândire acel răspuns semnificativ, fără replică, dat lui S. Tökölу, Widerlegung... din 1830.

Dedicaţii memorabile mai găsim pentru ardeleni, munteni, moldoveni: Aron Florian, ilustrul Anton Pann, mentorul României moderne, Mihai Kogălniceanu; Romanticii Ion Codru Drăguşanu cu *"Peregrinul transilvan"*, Nicolae Pauleti, Andrei Mureşanu, strămoşul autorului, coborîtori din Dragoş-Vodă, cu care străbate veacurile într'o parte cu cei vechi şi în cealaltă parte, până la noi, cu *"Deşteaptă-te, Române, din somnul cel de moarte!"* Dar nu este unica lui realizare pironită în nemurire de Titu Maiorescu.

Pe tăcutul şi marele Timotei Cipariu autorul îl consideră cel mai mare autodidact născut pe pământul românesc. Cu bani puţini, cât alţii cu un vagon (Teleki) a adunat cea mai mare colecţie de cărţi orientale din Europa. Şi nu doar să privească miniaturile, fiindcă în tăcerea lui gândea în vreo 15 limbi.

Sunt amintite preocupările tineretului românesc afat la studii în Cluj între anii 1842-1846, sunt inserate contribuţiile lui Heliade Rădulescu ca luminător de neam, Simion Bărnuţiu promotor al unui mesaj mai actual ca niciodată: *"valoarea fără cultură, cultură fără libertate şi libertate fără existenţa naţională nu e cu putinţă"* (p.252), Ion Catina ne-a lăsat un semn al trecerii sale, denumirea ziarului revoluţiei de *"Pruncul român"* (p.258), Gh. Magheru şi în sfârşit, George Barifiu, a rostit profeţia dela 1848: *"noi vrem să ne unim cu ţara!"* împlinită la 1 Decembrie 1918.

Veacul al XIX-lea a dăruit Românilor anul 1848 şi oamenii lui! La ieşirea din Cluj după podul către Someşeni. Sub iarba verde odihneşte prefectul Câmpiei, generalul revoluţionar la 25 de ani, Aexandru Bătrâneanu, primul erou al revoluţiei transilvănene dela 1848-1849, şi tribunul student Vasile Simonis, spânzuraţi în aceeaşi zi de 3/15 Octombrie. În vâltoarea luptelor din anul 1848 vor mai pieri prefecţii Ioan Buteanu şi Petru Dobra. Dar vor fi răzbunaţi de victoriile lui Avram Iancu, Ioan Axente Sever, ale prefectului Simion Balint prin al cărui talent militar au fost înfrânţi oşteni încercaţi de talia lui Hatvanyi - la ordinul căruia s'a spânzurat Buteanu - şi Kemény care s'a exprimat: *"dracu să se mai bată cu popii"* (p.272).

Figura ascetică a mitropolitului Al. Sterca Şuluţiu este evocată cu delicateţe iar Andrei Şaguna - *"acest om politic din creştet până'n tălpi"* - cum îl numeşte M. Eminescu, *este singurul Român pe care Kossuth n'a acceptat să-l grafieze.*

Pe lângă cei enumeraţi până acum, mai găsim sugestive creionări pentru Alexandru Papiu Ilarian, despre ilustra familie Hurmuzachi, Nicolae Bălcescu, Alecu Russo şi Cântarea României, Alexandru Odobescu, Mihai Eminescu şi amprenta Blajului, Alexandru Vlahuţă, despre puterea prieteniei asupra tiranilor sau despre Ioan Micu Moldovan, legendarul Badea Cârţan, apostolul care poartă în desagă arma tăioasă a ştiinţei, Duiliu Zamfirescu, părintele romanului românesc.

Cu aceeaşi eleganţă sunt plăsmuite pentru eternitate caracterele româneşti ale secolului al XX-lea: Ioan Bianu, Al. Macedonski, Vasile Pârvan, Nicolae Cartojan, Camil Petrescu, George Bacovia, Ion Marin Sadoveanu, Victor Eftimiu, Tudor Vianu, Eugeniu Speranţia, Lucian Blaga, D.D. Roşca, Valeriu Bologa, Augustin Z.N. Pop, Pervain, Iosif Moruţan, Ovidiu Sturza.

Galeria Românilor remarcabili în dauna veacurilor, nemuritorii neamului aşa cum îi vede plăsmuitorul în piatra veşniciei cu cuvântul au o prezentare grafică pe măsură. Pe de altă parte fiecare poză este pusă la locul ei, cu semnificaţia reprezentării. Să adeverească celor care se îndoiesc de existenţa inscripţiei originale sau a traducerii. Oricât m'aş trudi, nu aş reuşi să vă redau farmecul, fiorul ce-l trezeşte lecturarea cugetărilor izvodite din înţelepciunea strămoşilor noştri prin pana acestui înzestrat al soartei, al acestui slujitor al Adevărului.

Dar ca să trăiţi minunatele clipe în preajma inimii de veacuri a ţării, citiţi cu inima, cu sufletul şi cu mintea această minunată alcătuire ce va străbate veacurile: Cartea lui Ioan Chindriş.

POLITICĂ ŞI LITERATURĂ

Sebastian G.DOREANU

Prestigioasa revistă *Foreign Policy* publică în numărul pe Martie/Aprilie 2003 un articol despre ultimul volum al lui Gabriel Garcia Márquez, intitulat *Vivir para contarla (Trăind pentru a spune poveşti*, Grupul Editorial Norma, Bogotá, 2002). De fapt, articolul apăruse în spaniolă, în numărul special din 7-14 Octombrie 2002 al săptămânalului columbian *Cambio*, de unde a fost preluat de revista americană.

Nu este nimic ciudat în faptul că apar cronici şi articole laudative la adresa unui scriitor, cu atât mai mult cu cât acesta este Gabriel Garcia Márquez. Ce m'a intrigat la acest articol a fost autorul lui. Nimeni altul decât Fidel Castro, preşedintele Cubei, unul dintre ultimii comunişti rămaşi pe poziţii. Duşmanul de aproape o jumătate de secol al Statelor Unite. Şi iată, numele lui apare într'o revistă de prestigiu americană. De fapt n'ar trebui să ne mire, din moment ce un important canal american de televiziune, a prezentat, câteva luni în urmă, la o oră de maximă audienţă, un interviu de peste o oră cu liderul cubanez. Politica externă americană este în plin proces de schimbare a priorităţilor, dăr nu acest fapt este subiectul rândurilor de faţă.

Articolul din FP se intitulează *Chronicle of a Friendship Foretold* (*Cronica unei prietenii anunţate*, ar suna traducerea în româneşte, o aluzie la titlul celebrului roman marquesian). Fidel Castro scrie rânduri pline de tandreţe despre prietenia cu Gabo (nume de alint pentru scriitorul columbian), aminteşte cadourile primite dela acesta cu ocazia diferitelor aniversări şi mai ales laudă stilul în care sunt scrise cărţile. La urma urmei, de ce să n'o facă? Până şi un dictator are preferinţe literare. Problema intervine când mutăm centrul atenţiei asupra lui Garcia Márquez. Răspunde el la prietenia lui Castro? Din articol reiese că da. În afară de cadourile amintite, scriitorul trimite prietenului din Havana până şi copii nefinisate ale lucrărilor sale. Să nu ştie că prietenul destinatar este un dictator?

Scriitorul sensibil, cum îl prezintă Castro în articol, nu ştie de existenţa gulagului cubanez, e drept, puţin mediatizat? Şi totuşi, există lucrări de referinţă despre teroarea practicată de Fidel Castro, dintre care cea mai cunoscută este cea a lui Armando Valladares: *Against All Hope. A memoir of Life in Castro's Gulag* (Living Sacrifice Book Company, Bartlesville, Oklahoma, 2001). Sunt sigur că ştie toate acestea şi totuşi se consideră prieten al dictatorului.

Să nu se uite că Gabriel Garcia Márquez este laureat al Premiului Nobel pentru literatură. Nimeni nu a obiectat când i-a fost decernat premiul, pe motiv că ar fi prieten sau poate chiar adept al castrismului. Recunosc, literatura lui merită să fie răsplătită cu cea mai înaltă distincţie. Dar, şi aici vreau să ajung, de ce atunci când Mircea Eliade, renumitul istoric al religiilor şi scriitor a numeroase romane şi povestiri a fost propus pentru obţinerea Nobelului, s'a lansat împotriva lui un atac concertat, acuzat fiind pentru anii de tinereţe când se orientase spre o mişcare naţionalistă în ţara lui de baştină, România? Nu a fost prieten cu nici un dictator, nici de dreapta, nici de stânga şi totuşi a fost îndepărtat dela premiul pe care îl merita, doar pe baza unor acuze, multe dintre ele nefondate. De ce scriitorii cu idei de stânga (nu numai Garcia Márquez dar şi alţi laureaţi ai Nobelului, printre care se detaşează Francezii Sartre şi Camus) pot primi o recunoaştere internaţională, în timp ce un scriitor de dreapta este înlăturat din start? Repet, nimeni n'a obiectat la decernarea premiului către toţi aceşti scriitori de stânga (şi acum, odată cu studierea arhivelor fostelor ţări comuniste ar merita demarată o cercetare obiectivă asupra modului în care scriitori aşa zişi progresişti au lăudat regimuri politice vinovate de moartea a milioane de persoane). În schimb, de câte ori un scriitor de dreapta urmează a fi recompensat pentru talentul său, se pornesc acuze împotriva lui, se face totul pentru a nu intra în posesia premiului. Un alt scandal, ce nu poate fi trecut cu vederea, este cel în care s'a refuzat decernarea Premiului Goncourd scriitorului român Vintilă Horia pentru romanul *Dumnezeu S'a Născut în Exil.* Motivul? Aceeaşi apartenenţă la o mişcare de dreapta a autorului. Se pare că nici în lumea literelor nu există dreptate. Singurii care o pot face, la urma urmei, sunt cititorii. Cu puţin bun simţ, se poate ignora ideologia şi păstra doar valoarea autentică. În biblioteca mea, cărţile lui Gabriel Garcia Márquez stau destul de aproape de cele ale lui Mircea Eliade. Şi de cele ale lui Vintilă Horia. Vânătorii de vrăjitoare pot îndepărta de gloria unui premiu un scriitor dar nu-l pot îndepărta de gloria literaturii. Care este veşnică.

Ca o paranteză, volumul lui Armando Valladares a fost publicat de Editura Living Sacrifice Book ce aparţine de Fundaţia Vocea Martirilor, înfiinţată în 1967 de preotul român Richard Wurmbrand şi soţia acestuia, Sabina Wurmbrand.

Dr. ANCA JIVAN - D.D.S.

4777 Yonge St. North York
Ontario, M2N 5M5

TEL: (416) 225-4949
FAX: (416) 229-4004

Stomatologie generală pentru adulţi şi copii

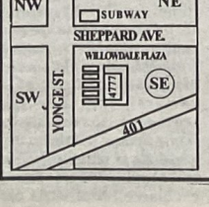

- Oferim întreaga gamă de servicii dentare.
- Urgenţe şi pacienţi noi sunt bineveniţi.
- Sunaţi pentru programare. Parcare gratuită.

www.cuvantulromanesc/publicitate

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

Studii filosofice

"OMUL, FIINȚĂ ÎNTRE FIINȚE" DE GHEORGHE NĂSTASE

George BĂJENARU

Primesc o carte cu titlul *"Omul, ființă între ființe"*, de **Gheorghe Năstase**, editată și tipărită la București, în anul 2001, prin grija editurii ***Gențiana***. Dintre filele acestei cărți, îmi cade în mână o scrisoare, în care citesc: *"Autorul lucrării <**Omul, ființă între ființe**>, este Dr. în Drept și licențiat în Litere și Filosofie. A fost asistent la **Facultatea de Drept** din București, până în anul 1949, când a fost exclus (<epurat> se spunea pe vremea aceea), <judecat> și condamnat, într'un grup de prieteni, la 15 ani de temniță, pentru crima de uneltire împotriva ordinii politice și sociale comuniste"*.

Prin al său *"Cuvânt înainte"*, academicianul **C. Bălăceanu Stolnici** îmi oferă un fel de *"aperitiv"* de lectură. ***Aleg*** această apreciere: *"Cititorii acestei cărți vor putea parcurge, conduși cu pricepere, talent și claritate, vastul spațiu, plin de semne de întrebare, al cunoașterii ființei umane, pe baza datelor științei, al reflecției filosofice, dar și a interpretării teologice. Mergând din argument în argument, ne va convinge că omul este ființa ființelor"*.

Parcurg cele 217 pagini ale cărții. Mă simt extrem de privilegiat, de a fi însoțit de o pleiadă de gânditori și filosofi de elită, dela cei din vremea lui Socrate atenianul, până la cei contemporani cu *"Socrate"* bucureșteanul, (l-am numit pe Petre Țuțea). Este vorba de un studiu de umanistică, despre *"viață și ființa fizică"*, *"despre ființa om"* și *"caracteristicile exterioare"*, (*"socialul, unealta, râsul și plânsul, limbajul, sacrul, cultura"*). Sunt reflecții privitoare la ***conștiința*** și ***gândirea*** omului, văzut ca ***"ființă între ființe"***, ***"un mister și un miracol"***, ***"o făptură a lui Dumnezeu"*** și ***"o taină a tainelor"***.

Subsumând ideii de viață, noțiunile ***ființă - fizică*** și ***ființă - om***, exegeza Domnului Năstase are meritul de a particulariza, prin expuneri de motive, demonstrații silogistice și epagogice documentate, ființa ***Om***, reliefând, în final, din perspectivă eonică, superioritatea și rolul ***ființei - om***, de simbol și sens al existenței lumii exterioare.

Studiul se distinge printr'o permanentă obsesie de a ilumina clar-obscurul unor idei privitoare la conceptele ***viață*** și ***ființă***, pe baza unor date oferite de științe și a informațiilor furnizate de-a lungul istoriei universale, de gânditori și filosofi de excepție. Curiozitatea autorului generează întrebări, întrebările generează trimiteri la concepții și filosofii, acestea din urmă având mai degrabă un rol ilustrativ, într'o analiză spectrală sui-generis, spre fascinația unui ochi atent, capabil să disocieze detaliul ascuns în adâncimi vizionare.

Încă din primele pagini ale studiului, sunt condus prin labirintul unor idei esențiale despre ***"Viață și ființa fizică"***, de către un gânditor îndrăznet, care nu se sfiește să atace un subiect vast și controversat, la care au reflectat gânditori precum **Aristotel, Platon, Descartes, Pascal, Chardin, Sherrington, Cl. Bernard, W.M. Dixon, Ed. Morin, Em. Boutroux, Bl. Pascal, Chateaubriand, R. Rouyer, H. de Keyserling, Spencer, Spinoza, Kant, Husserl, H. Bergson, Nietzsche, Al. Carrell, J. Huxly, J.P. Sartre, Fr. Shuon, L. Blaga, M. Eliade, B. Nicolescu, N. Steinhardt** și mulți, mulți alții, dacă ar fi să-i numesc pe toți cei cuprinși în sistemul de referință al autorului.

Metoda de studiu practicată de autor e ***analiza dimensionată***, bazată pe raționamente deductive și inductive. Parametrii fundamentali din sfera filosofiei și culturii, constituie temelia cercetării, ceea ce asigură consistență și rezistență construcției ideatice. Numeroasele interogații prezente în text, formează, de cele mai multe ori, mobilul unei retorici bazate pe o profundă contemplație, și conduc implicit spre judecăți demne de reținut.

Prin relativitatea lor, multe dintre judecățile emise în acest studiu, invită la reflecție și creație. Spre a răspunde unor întrebări de genul: *"Se pot suprapune termenii de ființă fizică și viață? Sunt ei identici? Ce este viața și ce este ființa fizică?"*, *"Unde, când și cum a apărut viața pe pământ? Și ce este în sine viața?"*, autorul oferă mai întâi, în paralel, opinii autoritare contrastante, pentru ca, pe alocuri, dar mai ales în finalul micro-eseurilor, să-și rezerve dreptul de a etala opinii personale.

Reliefarea antitezei dintre agnosticismul lui Nietzsche (*"viața este voința de putere"*) și gnosticismul lui Ed. Morin, (*"Misterul lui Physis rămâne. Misterul ființei și al existenței nu este dezlegat"*), constituie, după părerea mea, punctul forte al acestui studiu. Viziunea creaționistă a lui Morin, nu face decât să coroboreze pe aceea a filosofului spiritualist H. Bergson, exprimată în *"L'evolution creatrice"*, și anume că viața este *"elan vital"*, *"efort creator"*... și care vine *"dela Dumnezeu, însuși"*. Având la îndemână acest *"passe-partout"*, autorul dă frâu liber ideilor sale, susținând, cu o sfântă convingere, că la originea vieții stă *"Spiritul absolut"*.

Dihotomia ***om/animal*** vine să definească *"locul omului în multitudinea de forme de viață mișcătoare, în multitudinea de viețuitoare, de ființe fizice propriu-zise, de specii de animale"*.

Observația că descoperirea de către om a sacrului imanent, a condus la transformarea ***animalului-om*** în ***om-animal***, constituie premisa unui val de demonstrații despre caracteristicile interioare și exterioare ale ființei umane. ***Sacrul*** este considerat ca fiind cea mai expresivă caracteristică a ***ființei-om***, emanând din lumina conștiinței și a gândirii lui, organizate în mod superior de către *"Marele Arhitect"*. *"Sacrul, credința, religia, ar părea deci să fie caracteristica fundamentală, unică, exclusivă, definitorie pentru ființa care se cheamă om"*.

Apelul la gândirea lui Mircea Eliade, pare să fie impetuos necesar. Afirmațiile ilustrului filosof au valoarea unor argumente incontestabile și servesc de minune perspectiva eonică din care e tratat subiectul propus: *"După Mircea Eliade, omul total, omul adevărat, nu poate fi decât omul religios, **homo religiosus**. Avem motive să ne îndoim, chiar, afirmă el, că desacralizarea totală nu este posibilă". "Numai **'homo religiosus'** poate reprezenta omul total". "Nici un om normal nu poate fi redus la activitatea sa conștientă, rațională, obișnuită, pentrucă omul modern continuă să viseze, să se îndrăgostească, să asculte muzică, să meargă la teatru, să vadă filme, să citească, pe scurt, el nu trăiește numai într'o lume istorică și naturală, ci și într'o lume existențială privată și într'un univers imaginar". "În fapt, a deveni conștient de propriul său mod de a fi, a-și asuma propria prezență în lume, constituie pentru om o experiență religioasă"*.

Autorul aruncă o privire echilibrată asupra structurii interioare și a manifestărilor exterioare ale ființei omului. El respinge ab initio tendința de evaluare a *"manifestărilor concrete exterioare ale omului, materializate în actul de cultură"*, fără a se ține seama că toate acestea *"sunt în sine o sublimare a gândirii și conștiinței"*, ca trăsături *"interioare și exclusive"*. Motivația este aceea a unui spirit intransigent: *"Această poziție neglijează însă structura intimă, interioară a ființei umane, se oprește la suprafața lucrurilor. Se lasă impresia că omul se deosebește de restul viețuitoarelor, doar prin acest inveliș, pe care și-l creează singur. În plus, dă omului sentimentul unei autonomii totale, de stăpân absolut pe sine însuși și pe destinul său. Acest sentiment este întărit mai ales de atacurile insidioase ale scientismului, care este acceptat fără discernământ"*.

Preluarea critică a unor opinii filosofice despre ***ființa-om***, dă studiului o tentă polemică și definește propria concepție filosofică a autorului. J.P. Sartre este numit *"filosoful cinic al stângii extreme"*, care *"crede că... omul nu există, ci el se face, adică el este propria sa operă, prin angajamentele și activitățile sale"*. De aici judecata că *"afirmațiile lui Sartre ridică neapărat întrebarea: cum ar putea să se facă omul pe sine, dacă nu ar avea în el, în stare de potență, <facerea lui> și apoi de unde ar avea această potență și cine este proiectantul?"*

Viziunii lui Sartre, filosoful Năstase îi opune pe aceea a lui Hegel, după care *"în cunoașterea omului se oglindește cunoașterea de sine a lui Dumnezeu", "...natura umană și natura divină în sine, nu sunt diferite"*.

Conceptele ***"conștiință"*** și ***"gândire"***, fac obiectul capitolelor II și III. Cu fiecare pagină citită, mă simt copleșit de o avalanșă de definiții și viziuni, de notații și conotații, într'o tonalitate debordantă, revelatorie, autorul stăpânind arta de a pătrunde sfere de înaltă gândire filosofică și de a revela selectiv, planuri și unghiuri de vedere de o mare varietate a deschiderii spre interiorul ființei umane. Lectura îmi face impresia unei incursiuni selective, în sferele cele mai înalte ale gândirii umane, aparținând unor filosofi înzestrați cu har poetic și deci apți de a revela prin limbaj metaforic, esențele din adâncimile spiritului, precum în viziunea despre poezie, din *Estetica* lui Hegel. Iată ce citim: *"Eschil vedea conștiința ca o flacără, care luminează inima și ca un judecător neadormit...". "Pentru alți autori, conștiința este vocea sufletului uman, judecătorul infailibil, între bine și rău, ceea ce face pe om să se asemene cu Dumnezeu. Sau conștiința este '... o flăcăruie invizibilă, care pâlpâie fără întrerupere'"* (J.J. Rousseau). *"Conștiința este libertate și acțiune"*, afirmă Bergson.

Contaminat el însuși de limbajul metaforic al unor mari filosofi, autorul continuă: *"Conștiința este trăsătura de unire între efemer și veșnicie. Ea este existență și participă la existență, la ființă, și prin aceasta cunoaște și neființa. Este o spargere a veșniciei pentru o clipă"*.

Dacă în primele trei părți ale studiului, demonstrația vine dinspre cauză spre efect, în cea de a patra parte, autorul schimbă sensul demonstrației, conducându-ne spre ideea finală că *"Omul, ființă între ființe"*, e *"făptură a lui Dumnezeu"* și o *"Taină a Tainelor"*.

Capitolul al IV-lea începe cu un eseu despre descoperirea de sine a omului, prin gândirea și conștiința lui. Substanța demonstrației consistă mai ales în prezentarea unor *"teze și antiteze"*, sau a unor viziuni total diferite despre sensul, semnificația și valoarea omului, ca ființă superioară în univers. Intervenția autorului e de bun augur, având darul de a ne adânci prin cumpănire, gândirea și reflecțiile noastre privitoare la ***ființa-om***. Spre ilustrare, am ales câteva paragrafe:

"Ce este omul în natură, în cosmos, în univers, în infinit, se întreabă Bl. Pascal. Desigur, nu înseamnă nimic. 'Un neant față de infinit, un tot față de neant, ceva de mijloc între nimic și tot... incapabil să înțeleagă neantul din care a ieșit și infinitul în care este înghițit. Suntem ceva, dar nu suntem totul'".

*"Într'o viziune cu totul diferită și străină de gândirea lui Bl. Pascal, J. Monod este de asemenea de părere că omul nu are nici o importanță în univers. Dar omul, spune acest autor, a **apărut prin hazard**. Un **hazard** captat, conservat, reprodus și transformat în necesitate (subl. n). Autorul arată deci cum crede el că s'ar fi produs acest proces: un hazard captat, conservat, reprodus... și transformat în necesitate. Dar simpla descriere a acestui fapt, nu este concludentă, pentru înțelegerea noastră.*

Într'adevăr, ni se pare absolut firesc să ne întrebăm de ce și de cine a fost hazardul captat, conservat, reprodus și transformat în necesitate? După Monod, acest făcător de minuni pare să fie hazardul însuși. Acesta s'a autocaptat, s'a autoconservat, autoreprodus și autotransformat în necesitate. Faptul este absolut extraordinar, dar cu totul absurd. Astfel, procesul transformării hazardului în necesitate, descris de autor, rămâne o enigmă.

Revenind la Bl. Pascal, acesta arată că omul este cineva. 'Dacă universul l-ar zdrobi, afirmă el, omul ar fi și mai nobil decât cel care-l ucide, pentrucă el singur știe că moare și cunoaște avantajul pe care universul îl are față de el. Dar universul nu știe nimic despre toate acestea'. Omul este singurul care-și dă seama de sine însuși și de restul lumii. 'Natura, cosmosul, universul, infinitul, rămân în totală indiferență'. 'Toată demnitatea noastră constă deci în gândire. Să ne străduim așadar să gândim bine. Iată principiul moralei... Prin spațiu, universul mă cuprinde, mă înghite ca pe un punct, dar eu îl cuprind, îl înțeleg prin gândire. Toată demnitatea omului constă în gândire. Ce mare este prin natura sa și cât de jos coboară prin defectele, lipsurile sale!"

Micro-eseul final se intitulează ***"Omul, o taină a tainelor"*** și confirmă, o dată în plus, credința autorului, exprimată în ***Introducere***, că *"omul este o taină"*, iar viața omului este strâns legată de o *"ființă atotputernică și atotstăpânitoare, numită Dumnezeu"*.

Izvorînd din sfera filosofiei idealiste și a moralei creștine, studiul filosofului Gheorghe Năstase, ne previne că *"omul este întrebare"* și că *"nici o filosofie nu-i poate da un răspuns"* la întrebările lui.

Într'o aserțiune din final, autorul oferă soluția absolută de rezolvare a marii dileme a omului: *"Pentru a ajunge la starea de mulțumire, de pace, de liniște și împăcare, de mântuire, omul nu poate găsi un îndreptar mai bun decât în cuvântul și fapta și viața lui Iisus CRISTOS"*. *"El a venit să dea viață veșnică tuturor acelora pe care Tatăl i-a dat Lui"*. Nimic mai lucid, nimic mai adevărat.

V'AȚI PLĂTIT ABONAMENTUL LA CUVÂNTUL ROMÂNESC ?

BISERICA CREȘTINĂ

SUBLIMUL ÎNVIERII

Sergiu GROSSU

Nota dominantă a sărbătorii Paștelui este ***bucuria***: bucuria biruinței lui Hristos asupra morții și, ca atare, asupra păcatului. Fiindcă dacă Iisus n'ar fi înviat din morți, ne atrage atenția apostolul Pavel, credința noastră ar fi *"zădarnică"* și noi am rămâne mai departe prăbușiți în păcatele noastre **(1 Corinteni, 15.14-17)**. Adică am trăi *"după îndemnurile firii pământești"* și această umblare zănatică - pe care Scriptura o numește *"vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu"* - duce inevitabil la moarte; la moartea sufletului, bineînțeles, despre care vorbește Apocalipsa: *"Știu faptele tale, că îți merge numele că trăiești, dar ești mort"* **(capitolul 3, versetul 1)**.

Însă Evanghelia ne arată că există și o moarte care duce la viață, la înviere, după cum citim: *"Voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu"* **(Coloseni, 3.3)**. Viața aceasta *"ascunsă"*, mistică, tulburătoare, se adevereşte a fi - conform revelației divine - o *"viață nouă"*, o *"viață din belșug"*, care răsare din moarte. Este învierea lui Hristos supusă vieții noastre anterioare, înghițită de moarte. Nu mai este vorba de moartea ca negație a vieții, ci de o moarte nouă, surprinzătoare prin finalitatea ei, de moartea ca afirmare a unei vieți noi, având o calitate și o dimensiune nouă. *"Voi ați murit..."*, le scrie sfântul Pavel creștinilor din Colose. La ce fel de moarte se referă el? Nicidecum la moartea fizică, a trupului, menționată în epistola către **Evrei (9.27)**: *"Oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata"*. Și nici la moartea sufletului, moartea în păcate sau consecință a păcatului, nu se gândește Apostolul Neamurilor. Deoarece, despre o astfel de moarte, el se exprimă așa: *"Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre"* **(Efeseni, 2.1)**, dat fiind că, în acest caz, ***sufletul moare***, precum ne avertizează Biblia: *"Sufletul care păcătuiește, acela va muri"* **(Ezechiel, 18.20)**.

Sfântul din Tars le amintește Colosenilor: *"Voi ați murit..."*, punând, în felul acesta, accentul pe un aspect cu totul inedit și superior - ***moartea față de păcat***. Adresându-se Bisericii din Roma, el îi îndeamnă pe frații săi de credință să se considere *"morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Iisus Hristos"*. Această moarte nu poate avea loc prin eforturile proprii ale omului. Numai împreună cu Hristos noi putem muri față de păcat, iar moartea noastră va fi similară cu a Lui: *"În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr'o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr'o înviere asemănătoare cu a Lui"* **(Romani, 6.5)**.

Evanghelia așează mereu în fața conștiinței noastre adevărul fundamental, adânc și cutremurător prin lărgimea sensului pe care îl are, respectiv că nimeni nu poate trăi cu Hristos dacă înainte nu a murit împreună cu El. Să nu ne jeneze paradoxul ***"am murit, dar trăiesc"***. După cum există o viață care duce la moarte (amintiți-vă de avertismentul Apocalipsei: ***"Îți merge numele că trăiești, dar ești mort"***), tot așa există o moarte care duce la viață: *"Voi ați murit și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu"*. În lumina gândirii paulinice, viața aceasta *"ascunsă"*, mistică, incomprehensibilă, este o *"viață nouă"*, precum am mai scris, o *"viață adevărată"*, care răsare din moarte; este viața Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Cu alte cuvinte, eu, care trăiesc o viață păcătoasă, ca rob al păcatului, ascultând în cele din urmă de chemarea lui Dumnezeu, mă lepăd de ființa mea înrăită și ***accept moartea***: eu mor față de păcat, prin răstignire, ca să ajung la viață - ***la înviere***, când *"nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine"*. Fiindcă viața pe care o trăim acum *"în trup"*, o trăim *"în credința în Fiul lui Dumnezeu"*, care ne-a iubit și S'a dat pe Sine însuși pentru noi **(Galateni, 2.20)**.

Nu este posibilă învierea noastră spirituală fără răstignire și moarte: *"Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc... Dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine"*, va striga apostolul Pavel în epistola de mai sus. Iar Filipenilor le va scrie: *"Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos... Și să-L cunosc pe el și puterea învierii Lui și părtășia suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moartea Lui, ca să ajung cu orice chip la învierea din morți"* **(Filipeni, 3.8, 10)**. Murind față de păcat și trăind o viață *"ascunsă cu Hristos în Dumnezeu"*, noi nu mai trăim pentru noi înșine (nici în cadrul familial, nici ca membri ai diasporei românești), ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru noi, împreunându-se cu eul nostru și identificându-se cu idealurile noastre.

* * *

Iată ce scria la 28 Aprilie 1935 părintele Iosif Trifa în numărul de Paști al foii ***Iisus Biruitorul*** (articolul *"Ziua Învierii - Bucuria celor ce <morți au fost și au înviat>"*): *"Darul și minunea Învierii tocmai aici lucrează. Iisus cel înviat învie și pe cei ce trăiesc, dar sunt morți. Căci ce biruință ne-ar aduce Învierea, câtă vreme suntem biruiți de moartea păcatului? Se spune de Paști că Învierea a biruit moartea. A rupt <acul morții>*. Și marele atlet al lui Hristos din Transilvania explică, în același număr al foii mai sus amintite, cum se poate ajunge la învierea sufletească, prin moartea și îngroparea noastră în Hristos: *"Nici unul dintre noi n'am fi înviat la o viață nouă, dacă Hristos n'ar fi murit și n'ar fi înviat pentru noi. Noi am murit cu Hristos, ne-am îngropat cu El, am înviat cu El și trăim cu El. Fără această moarte și îngropare nu este înviere."*

Tot părintele Iosif Trifa, în cărticica sa *"Oglinda inimii omului"* subliniază care sunt cele *"două puncte principale"* ale ***tainei mântuirii***: *"Punctul cel dintâi și cel mai însemnat este Golgota, jertfa Mântuitorului... Fără jertfa Crucii nu este și nici nu poate fi nici un fel de mântuire... Dar tot atât de însemnat este și al doilea punct: inima omului. Darurile Crucii pot lucra numai acolo unde li se deschide inima omului. Până când în lăuntrul nostru nu se zidește <o inimă nouă> și curată, toată mântuirea noastră este o spoială, o casă zidită pe nisip"*.

Să nu uităm nici o clipă că numai atunci când Iisus cel înviat din morți învie și în inima noastră *"cu moartea pre moarte călcând"*, putem fi siguri că am ajuns la o viață de trezire spirituală, la acea viață nouă, clocotitoare, despre care amintea creștinul ortodox Gheorghe Stratulat, din comuna Nămăloasa, județul Putna: *"Adormind în somnul păcatului, am zăcut 34 de ani în noaptea întunericului, prigonind dragostea Mântuitorului și purtând jugul lui Satan. Dar glasul trâmbiței lui Iisus ce sună cu putere prin sfinția ta, părinte Iosif, a ajuns și la urechea păcătosului de mine. Și m'am trezit și în dragostea Mântuitorului m'am hotărît și eu să lupt ca un bun ostaș în Oastea lui Iisus"*.

Unica soluție a izbăvirii individuale și colective, pe care ne-o fixează Evanghelia și care ar trebui să constituie țelul fiecărui cititor al revistei ***Cuvântul Românesc***, este aceasta: ***prin moarte la înviere***. Cutremurați de inegalabila perspectivă de viață nouă pe care ne-o oferă Dumnezeu în Hristos, să ne analizăm în permanență gândurile și simțămintele, voința și înfăptuirile, verificându-ne dacă am murit cu adevărat față de păcat, dacă viața noastră de pretinși creștini este cu adevărat o viață *"ascunsă cu Hristos în Dumnezeu"*.

Hristos a înviat! Să ne bucurăm și să sărbătorim praznicul Învierii Domnului în lumină. Să ne bucurăm că ni se dă posibilitatea să trecem din moarte la viață, crezând în Iisus și aruncându-ne în vâltoarea dragostei dumnezeiești. Să ne bucurăm și să credem în realitatea propriei noastre învieri.

NOAPTEA ÎNVIERII

Ascunsă parcă, într'un crâng
De-a lumii rele și furtuni
Cu sfinți pictați ce par că plâng
În murmurul de rugăciuni
O văd aievea dinainte
Acum, de Vinerea cea Mare
Bisericuța mea cuminte
Unde veneam c'o lumânare
Să fiu aproape de Iisus
Pe aripi îngerești adus
În sfânta clipă de'nălțare!

Pârâuri de lumini curgeau
Clipind domol, din mână'n mână
Și ca un val se adunau
Sub sângerata Lui Cunună!

Acel târziu de noapte dulce
De început de primăvară
Simțeam sfioși cum ne aduce
Un duh blajin ce ne'nconjoară
Ca o plăpândă adiere
Purtând din moarte și durere
Nespusa-I binecuvântare!

Și în lumină și'mpăcare
Ducând în mâini o lumânare
Plecam, lăsând la rosturi sfinte,
Bisericuța mea cuminte.

Dana ZANFIR

PORTRETE DE ACTORI DIN "PROMOŢIA DE AUR" - ALEXANDRU LULESCU

Constantin ARONESCU

Actor de frunte al teatrului românesc contemporan, Alexandru Lulescu face parte din vestita *"promoţie de aur"* a Institutului de Teatru *"I.L. Caragiale"*.

Încă din anul I (1952/53) i-au fost colegi: George Constantin, C. Rauţki, Gh. Cozorici, Sanda Toma, Gina Patrichi, Silvia Popovici, Victor Rebengiuc, Leopoldina Bălănuţă, Dumitru Rucăreanu, Amza Pelea, Mircea Albulescu.

Toate aceste nume au strălucit pe scenă şi în film. Unii dintre admiratorii teatrului sunt înclinaţi să atribuie acestui stol de talente, ivit deodată, binefacerilor... sistemului politic existent atunci.

Nici pomeneală! Dovadă vicisitudinile prin care au trecut aceşti creatori ai scenei (noi vom aminti doar câteva din ele) şi care, au dispărut de tineri - aproape toţi: Amza Pelea, Rauţki, Cozorici, George Constantin, regretata Gina Patrichi, nefericita Silvia Popovici, sensibila Leopoldina Bălănuţă.

Minunea apariţiei acestui focar de talente al scenei îşi are obârşia de cu mult mai înainte. Cam de pe timpul când, omul de fală al lirismului nostru poetic, se agăţa de căruţele cu coviltir ale trupei Fany Tardini si Pascaly. De atunci de când s'a ivit Caragiale. Există o tradiţie a teatrului românesc, căci altfel n'am fi dat teatrului universal pe cel ce a inaugurat *"teatrul absurdului"* - cu *"Cântăreaţa chealâ"* - exact în anul când şi-a vestit apariţia *"promoţia de aur"*. (După care a urmat *"teatrul intruziunii"* creat de G. Astaloş).

Într'o continuare - la fel de succintă - vom pomeni de perioada interbelică - de numai 20 de ani a României Mari - când am dat scenei franceze pe Maria Ventura şi Elvira Popescu, dar şi pe marele actor Younel. Banatul l-a dat pe Tom Weissmüller, cel mai celebru şi mai frumos Tarzan - din cei 20 de interpreţi dela Hollywood. Brăila l-a dat Cetăţii Filmului american pe cel mai robust interpret al rolurilor negative, cunoscut sub numele de actor american, ca Edward Robinson. Bucureştiul pe vestita vedetă de cinema Lisette Vera. Iar Craiova pe Ion Negulesco - distins regizor şi scenograf hollywoodian - care a descoperit şi a făcut dintr'o obscură starlettă, cea mai mare actriţă dar şi cea mai iubită stea din constelaţia filmului american: mitul Marilyn Monroe!

Adiacent, vom mai pomeni doar de vestita Romăncă, din Timişoara, cunoscută ca *"Femeia în roşu"*, care, fără să fie actriţă, a ştiut - într'un moment suprem - să joace *"teatru perfect"* scăpând America, în 1934, de cel mai înspăimântător bandit, faimosul Dillinger, dându-l pe mâna Poliţiei din Chicago şi care a fost executat imediat!

Aceasta este geneza şi osmoza apariţiei componenţilor *"Promoţiei de Aur"* dela Amza Pelea la Lulescu Alexandru. Lui Lulescu, coleg nedespărţit i-a fost, în studenţie, strălucitul George Constantin. Amândoi bucureşteni; amândoi de origină modestă; venind în Institut dela truda zilnică - sau ce se numea pe atunci *"din producţie"*. George Constantin dela uzinele *"Semănătoarea"*, iar Lulescu dela Ansamblul Armatei, unde forma corpul de balet şi profesa dansul de caracter. Examenul de admitere, la *Teatru*, a creat multe emoţii sutelor de candidaţi, pentrucă din Comisie făcea parte elita artistică a Naţionalului bucureştean: G. Timică, N. Bălţăţeanu, Aura Buzescu, C. Antoniu, Ion Finteşteanu, Dina Cocea, Al. Finţi, Mony Ghelerter, Dem Loghin, Ion Şahighian şi rectorul Institutului, profesorul-scriitor Marcel Breslaşu.

Suntem în 1952, la începutul a ceea ce autorul *"Moromeţilor"* a numit *"obsedantul deceniu"...!*

Printre cei peste 400 de aspiranţi la gloria Thaliei, ce roiau în faţa Institutului de Teatru şi pe hallul destul de larg, se putea vedea un tânăr, cu un mers controlat; cu oarecare prestanţă; cu braţe vânjoase şi coapse pline: era Lulescu!

El a copleşit Comisia de Examinare, oferindu-i-se nota cea mai mare dintre cei 45 de candidaţi reuşiţi la examenul de admitere.

Lulescu s'a prezentat cu o baladă lungă, pretenţioasă, cu care oricare dintre candidaţi şi-ar fi rupt gâtul... Nu însă Lulescu!

El a recitat-o strălucit, dându-i valoarea dramatică cerută de un text cu surprinzătoare pretenţii. Lulescu a provocat întregii Comisii o teribilă emoţie, ridicând revolta eroului din Balada la tonuri înalte.

La ieşirea din sala de examinare a candidatului, rectorul sensibil, l-a urmat şi a fost primul care l-a felicitat. Candidatul era încă în transă! Cum pe culoar erau mulţi ce aşteptau să intre... în ghilotina Comisiei, un fior al reuşitei celui examinat, s'a transmis cu viteza unei nave cosmice după culoar, pe scări, apoi în hall până în stradă...

Lulescu a fost fantastic!

Rectorul Breslaşu era un om de caracter, care a iubit cu sinceritate studenţii Institutului. El a fost acela ce s'a făcut luntre şi punte pentru a-l primi din nou în Institut pe originalul şi scăpărătorul student Lucian Pintilie, eliminat din învăţământul superior pentru abateri grave *"cosmopolite"*. Rectorul avea de înfruntat un lanţ de oprelişti greu de trecut: direcţia de studii, organizaţia de partid, serviciul de cadre, UTM-ul, Sindicatul, Decanatul şi nu ştiu ce aş putea să mai adaug, care toate şi pe rând dădeau cu barda în Dumnezeu!...

Pentru Amza Pelea, rectorul şi profesorul de Istoria Teatrului Marcel Breslaşu a făcut acelaşi efort de a-l primi la cursuri - pe studentul exmatriculat în repetate rânduri - sub pretexte ca: *"absenţe nemotivate"*, *"abateri dela morală"*, dar mai ales când biruitorul Sfat Popular (sătesc) directa destine studenţeşti prin *"nepredarea cotelor"*... La fel şi părinţii celui născut la Băileşti.

Pentru *"cazul"* interpretului de mai târziu al lui Mihai Viteazu s'a deplasat la Bucureşti însuşi tovarăşul Capră, dela raionul Băileşti, pentru a-l... demasca pe studentul Amza Pelea ca fiind fiu de chiabur.

Într'o asemenea situaţie era greu chiar şi pentru un rector să înfrunte atâtea baraje, pentrucă venea în contradictoriu şi cu cei ce fabulau istorii neadevărate, precum cele din opere strident mediatizate ca *"Lazăr dela Rusca"* editate, dacă nu zilnic, oricum destul de des şi în zeci de mii de exemplare.

Concluzionând: fără această susţinere n'am mai fi văzut în câmpul artei cele două personalităţi ale teatrului şi filmului: Amza Pelea şi Lucian Pintilie. Aşa cum fără efortul Marietei Sadova, nu am fi văzut niciodată pe scenă pe artistul dramatic Florin Persic (eliminat încă din anul I) sau pe originalul talent Dumitru Furdui, trimis de următorul rector (C. Antoniu) la *"munca de jos"* în infernul şantierului Bicaz.

Acest tăvălug a trecut şi peste înzestratul Lulescu - în anul III - când, *"amendat"* că a părăsit Ansambul Armatei, a trebuit să-şi facă serviciul militar nu în cadrul pregătirii militare studenţeşti, ci în neplăcutele *"brigăzi de muncă"* ale DGMS-ului unde - ce-i drept - puteai mânca pâtlăgele şi castraveţi cât te ţinea burta dar munca era la fel de groaznică, ca şi blestemul!

Alexandru Lulescu, încă din anul I putem spune că a fost o vedetă. Recitator pe toate registrele era trimis să reprezinte Institutul la adunările studenţeşti ale Universităţii, Arhitecturii sau la Drept. Recita fabule superb, care deşi aveau un mesaj *moralizator* ascuţeau spiritul... critic, de care regimul avea atâta nevoie şi cu care s'a pierdut în şedinţe un timp enorm pentru a ţine tineretul în grotele comunismului!

Tot acum - ca un paradox - apăruse o hotărâre a Ministerului Culturii stupidă, în care studenţii dela Teatru nu aveau voie să apară pe scenă pentrucă nu erau destul de pegătiţi pentru a exprima marea artă a... realismului socialist. Hodoronc - tronc!

Pentru Lulescu se obţine o aprobare unică a Ministerului, de a fi componentul uni grup de 3 dansatori, într'un spectacol de revistă, la Teatrul de revistă *"C. Tănase"*. El forma *"un trio"* cu un reuşit număr de *dans de caracter* - spaniol şi rus - cu temutul Petrov şi energica Florica Capsali, vedete de rang dela Opera Română.

Cum Lulescu era plătit seară de seară ca orice vedetă, mai mereu, invitaţii lui, după spectacol, erau nelipsiţii George Constantin (prieten nedespărţit) şi Amza Pelea (mai mereu exmatriculat).

Aducerea cunoscuţilor dansatori ai Operei Române pe scena din Calea Victoriei, era făcută pentru creşterea numărului de spectatori ai Teatrului de revistă *"C. Tănase"*. Fapt ce ne duce să facem o foarte scurtă... radiografie a Teatrului de Estradă, în acest început de *"obsedant deceniu"*.

Regina cântecului popular, Maria Tănase era trecută pe linia moartă de vreo 5-6 ani. Era normal din moment ce regimul represiv interzicea *doina*, sub pretextul că conţinea doar *"plânset şi durere, acum când ţara era liberă şi fericită"*! Numai că, prin comune umbla *"duba neagră"* şi toate satele erau cuprinse de văpăile rugului colectiv... Marea interpretă a ghersului folcloric, bocea - în aceste zile - prin aşezările bărăgănene. Florile din carul ei - de imens repertoriu - încărcat cu *rosmarin* şi *micsandre* erau, astfel, terfelite... Era terfelită şi mândria cu care marea artistă îşi punea *"busuioc în păr"* - la fel ca fetele noastre, la horă. Beţele înfipte în roţile carului ei, erau atât de lungi, încât i se imputa că a cântat *"imperialismului american"* acasă la el, prin 1937-38; şi *"la ureche"* unuia din... *camarila regală!*

Partidul scotocea până în aşternut... Aşa a fost luat în plină noapte din plapomă - pentru doar numele lui nemţesc - comicul de revistă George Groner şi trimis, pentru 5 ani, în Siberia.

Mircea Şeptilici, alt actor apreciat de revistă muzicală, era în aceste zile la Canal.

Irezistibilul Ovid Teodorescu cunoscut şi ca *"don Juan de Popa Nan"*... dispărut în urmă cu ani, prin California, era şi el la Canal.

Comicul Horia Căciulescu o *"trestie... mişcătoare"* (!) compus doar din oase şi epidermă, era în aceste zile, *strivit*... printre cei mulţi - la Văcăreşti!

Gică Petrescu, artist de estradă şi interpret *unic* al cântecului de pahar, tocmai terminase şi el vreo doi ani de închisoare. Longevivul scenei muzicale, educat cu pianul în faţă şi posesor al limbii franceze şi-a rugat colegii de suferinţă să nu împrăştie neplăcuta detenţie...

Sergiu Malagamba instrumentist şi neegalat percuţionist (dar pătimaş eschibiţionist vestimentar...) era şi el deseori în beciurile miliţiei.

Altui comic dela *"Tănase"*, fermecătorul Dan Demetrescu, i se... aprobase şi lui vreo şapte ani, (pe care i-a şi executat!) părît că ar fi format un guvern... în culise!

Nae Roman, apreciat actor revuistic, împreună cu Bimbo Mărculescu - un nativ al humorului - de frică să nu fie trecuţi şi ei pe vreo listă... de guvernare, părăsiseră Estrada pentru Teatrul de Operetă.

Trestian, interpret al comicului cu poante seci (care l-a... vestit pe Puiu Călinescu), Tanţi Căpăţână şi Virginica Popescu dispăruseră care încotro...

Rămăseseră doar o naturală prezenţă cu talent satiric, artista Elena Burmaz şi Zizi Şerban - întotdeauna cu texte palide, cenzurate... Şi un aşteptat (al balcoanelor) Vasile Tomazian. El avea... ziceri despre Florica (nevastă-sa!). La apariţia lui de după arlechin cât şi la părăsirea scenei, ridica un baston - parcă atenţionând spectatorii de ce li s'ar putea întâmpla, încheind semnificativ: - *Salutare taică! Şi... noroc!!!* (N'am tăgădui să nu fi fost o indicaţie... de regie!).

Cum în ansamblul marelui C. Tănase erau întotdeauna peste 20 de vedete, regimul pus doar pe arestări şi hăituire, căuta ceva prestigu pentru *un gen de teatru* creat de uraganicul şi tumultuosul Tănase, gen curtat, dar acum cu galeria şi fotoliile rărite...

Cu o cenzură sinistră, cu două actriţe şi cu 2-3 actori sosiţi proaspeţi de pe scândurile cinematografelor de cartier, nu se putea ţine piept... şuvoiului de odinioară de talente!

Astfel, s'a apelat nu numai la dansatorii de elită ai Operei Române dar chiar la mari artişti din teatrele de proză: George Vraca a fost chemat la Estradă să recite Eminescu (O nucă în perete!) pentrucă prezeţa unui actor-tragedian era neavenită într'un gen de teatru la antipod. Iar pentru Eminescu era o blasfemie ca mesajul său timbrat cu încrâncenată durere şi melancolie să facă corp comun... cu combinezoanele scurte prin care femei tinere îşi arătau scandalos dedesubturile...

De asemenea, Grigore Vasiliu-Birlic, la Estradă, cu texte învechite (Gogol) - altă nucă în perete!

Dar tinere talente au apărut la orizont!

Absolvind Institutul de Teatru, Lulescu a revenit dela Teatrul din Piatra Neamţ - la Estradă - cam în acelaşi timp cu Stela Popescu, tânără şi temperamentală - venind dela Teatrul din Braşov. Lulescu, cu dezvoltatul său simţ muzical, de dansator şi resurse humoristice şi-a reunit talentul revuistic cu un tânăr sosit din arşiţa Dobrogei - chemat şi el pentru scenă - cu o privire curioasă printre nişte ochelari cu multe dioptrii: Nicu Constantin, formând vestitul cuplu Lulescu-Nicu Constantin.

Stela Popescu a făcut tandem cu robustul şi gălăgiosul Arşinel. Apoi, mai tânără şi la fel de talentată, Cristina Matache, a format altă pereche comică cu *"întârziatul"* dar bun de a fi la mâna humorului, Nae Lăzărescu.

Sătui de *"vizionări"*, de cenzurarea scheciurilor, de blocarea poantelor, Stroe şi Mircea Crişan ne-au părăsit unul după altul. Cum şi bastonul... lui nea Vasile dispăruse, a fost nevoie de o nouă înfuzie de humor.

Aşa au apărut *"în reprezentaţie"* la Estradă, actori din teatrele din Bucureşti: neuitata *"Suedeză"* Vasilica Tastaman şi apreciatul vâlcean Dem. Rădulescu - Bibanul, ambii actori ai Teatrului de Comedie.

Începând cu Stela Popescu, Lulescu, Nicu Constantin, Christina Matache până la Dem Rădulescu şi cuplul mai nou de comici - format din Nae Lăzărescu - N. Morariu, timp de 40 de ani, succesele Teatrului de Revistă *"C. Tănase"* au stat pe umerii acestor talente ale humorului, satirei şi veseliei.

Aproape toţi sunt astăzi ieşiţi la pensie, în afară de cei cu care timpul... n'a mai avut răbdare!

Puiu Călinescu - comic de stufoasă prezenţă a hazului; Dem Rădulescu-Bibanul, actor de nelipsită dispoziţie şi încă un regretat, actorul Teatrului din Giuleşti, prezenţa unduitoare din:... *"Îmi acordaţi un dans?"*, Ştefan Bănică, pe care îl vedeam în sezonul estival, la Grădina *"Boema"* - azi dispărută!

Întâlnindu-mă cu actorul Alexandru Lulescu la *"Casa Română"* din New York, printre altele, mi-a spus că a ieşit la pensie, în acelaşi timp cu - odată tânăra... Stela Popescu, după o muncă artistică de peste 40 de ani! Când l-am întrebat ce pensie primeşte, mintea ne-a jucat la amândoi o festă, că nu ne-am mai putut opri din râs.

- Am 85 de dolari pe lună!

Imediat, reflectoarele s'au aprins, iar actorul a fost chemat la datorie (ca exact acum 50 de ani!!) şi m'a părăsit.

L-am privit pe artistul Lulescu evoluând - în travesti - magistral, interpretând o prostituată, ajunsă sub furcile caudine... stradale când în Turcia, când la Veneţia, când la Paris. Hazul trecea dela burlesc la grotesc şi invers. Mimica actorului mergea până la a pantomima. Era desăvârşit! Cum am o vârstă... matusalemică, actorul mi-a adus aminte de Tănase (*"Fusta, fusta, fusta-i cu beleaua"*). Lulescu nu era departe de marea artă a celui ce a electrizat sălile pline dela *"Savoy"* până în 1945, şi purta acum numele teatrului în care el, Lulescu, a transpirat 40 de ani şi mai bine.

Am râs şi am aplaudat, împreună cu sala arhiplină, de nenumărate ori.

Şi abia la sfârşit, mi-a venit - ca la orice Român - mintea cea de pe urmă! şi am învălmăşit în cap humorul debordant provocat de interpret - înfofolit şi machiat, strident, ca o cocotă - cu transpiraţia ce i-o vedeam curgând pe faţă; persiflarea făcută de actor ştiutului preşedinte, comparându-i veşnicul zâmbet cu surâsul de totdeauna al Giocondei; preşedinte ce conduce România ca'n tramvai... (că i-a sărit tot smalţul!).

Toate acestea m'au dus spre humorul negru al cunoscutului poet român ce s'a născut în oraşul cu cea mai vestită mahala din toate oraşele ţării româneşti, şi care a spus - pecetluind cu o parafă - şi pensia adoratei actriţe Stela Popescu şi a apreciatului comic Alexandru Lulescu: *"O ţara mea cea plină de humor!"*

Dr. Gina Caminschi
-Dental Surgeon-
918 Dundas Street East, Suite 208, Mississauga,
Ontario, L4Y 4H9
TOMKEN Rd. / DUNDAS Str. East
Tel : 905-804-8182
www.cuvantulromanesc/publicitate

ROMAN ISTORIC

Mihai Stere DERDENA

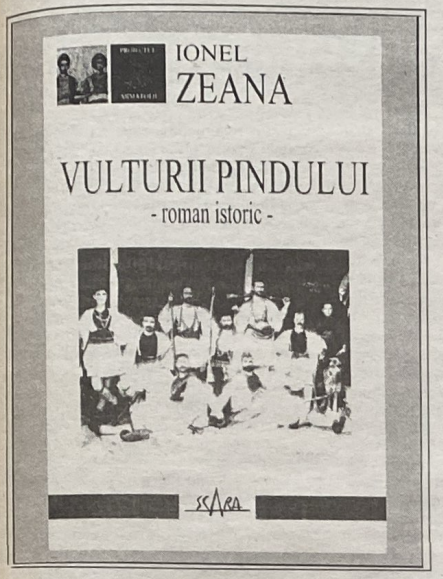

Urmare din numărul trecut

Încântătoare-i măiestria cu care a reconstruit atmosfera din localităţile aromâneşti dela începutul veacului al XX-lea şi a dat viaţă unui număr uriaş de personaje, în majoritate doleaniţi, care au trăit, cântva, aievea. Precizăm că-i real fiecare nume de persoană.

Personajele toate sunt excelent individualizate prin pricepere stilistică de mare romancier, dovedindu-ne că autorul excelează şi în proză, nu numai în versuri. Însă cel mai mult ne-au cucerit cele ce se detaşează ca excepţionale caractere, anume eroii naţionali Handuri şi Mucitani, cetnicii Sarafof şi Coliman, precum şi femeile Maruşa Hagicu-Perdicaris, Tina Gamzeli şi Flora Domuzi. Handuri şi Mucitani ar merita, nici vorbă, câte, cel puţin, o statuie, în Macedonia slavă, unde ar fi feriţi de vreo profanare din partea Grecilor, popor rasist, care nici astăzi nu renunţă la ideea aberantă că Aromânii şi Slavii din toată Macedonia (nu doar din cea ocupată de Grecia în 1912-1913) ar fi Greci, care şi-au însuşit nişte limbi *"barbare"*.

Se ştie că una dintre modalităţile prin care se definesc personajele literare este relevarea însuşirilor morale deosebite ale acestora. Cât despre prezentarea de fapte semnificative cu acest scop, acestea abundă, mai cu seamă, când e vorba de personajele principale. Aceşti eroi se arată, în numeroase împrejurări, nu doar plini de curaj, săvârşind fapte de bravură de toată admiraţia, ci şi bogate în alte calităţi superioare, precum inteligenţa, cultura, bunătatea, credinţa neclintită în Dumnezeu şi în neamul lor, cumpătarea, dreptatea, generozitatea, iertarea grecomanilor (Aromâni şi Slavi grecizaţi) induşi în eroare, grija ca nu cumva şi Greci nevinovaţi să fie mistuiţi de incendiul propus de unii Aromâni ca represalii, drept care se decide abandonarea intenţiei de a se da foc mahalalei greceşti din Veria.

Proza se pretează în mică măsură la limbajul poetic. Însă Ionel Zeana ştie prea bine să se exprime în tropi şi într'o carte de proză. Pentru ca nişte case de pe o culme să-ţi pară o turmă de oi, iată o comparaţie metaforizată, pe care numai un poet autentic o poate realiza. Imagini artistice de mare rafinament estetic ne întâmpină în descrieri ce prezintă o dimineaţă ceţoasă de toamnă, o noapte de vară, muzica fârşeroţilor, lătratul de rău augur al unor câini, în vreme ce lătratul altui dulău are *"tonalităţi de bas profund"*. Prin strașnicul capitol *"La furatul de poame"*, autorul, plin de har şi de imaginaţie, ne trezeşte dorul nostalgic de amintirile duioase ale copilăriei.

Cu exactitudine uimitoare ţine minte autorul nonagenar toate uliţele satului Doleani din Macedonia, fiecare dintre case (mai toate cu etaj), fiece potecă de pe câmp şi din pădure, coclaurile şi drumurile toate din jurul localităţii sale natale. Mai mult, cu siguranţă deplină este în stare să descrie amănunţit punctele principale din oraşe falnice ale Macedoniei, cum sunt Veria, Salonic şi Edessa (rebotezată Vodena de Slavi), capitala de odinioară a Macedoniei. Se menţionează corect că Macedonenii au fost primul popor european creştinat de Sfântul Apostol Pavel.

Deosebit este şi meritul de a fi evocat, în detalii, moralitatea foarte înaltă a Aromânilor şi câteva datini distincte ale acestora, îndeosebi cea privitoare la logodnă. Un capitol are titlul *"Logodna"*. O cutumă extrem de riguroasă, de austeră cerea tinerilor logodiţi să nu se vadă până la nuntă, decât în mod excepţional şi numai în prezenţa unei terţe persoane care, de regulă, era femeie măritată şi se înrudea cu logodnica.

Competenţă de vârf posedă autorul şi în lingvistică: la explicarea etnonimului *"fârşerot"* şi a toponimului *"Neaguşte"*, la lămurirea prezenţei în aromână a termenului de origine latină *"oaspe"* (fiind repudiat cuvântul *"musafir"*, care provine din turcă), la dovedirea cu argumente ştiinţifice că dialectul meglenoromân se apropie de dacoromână în măsură mai mare decât cel macedoromân (care-i grai şi patern, nu numai matern al lui Ionel Zeana).

Sunt introduse în textul romanului câteva zeci de vorbe aromâneşti (explicate numaidecât în limba română literară), precum: căciumac, cârlibană (la pagina 53 se face o prezentare amplă şi plăcută a acestui tip de baston), cârlig, dală, fară, flocată, ghiumi, misăi, moaşi, păgur, pirdică, tâmbari, tifteri, ţipură şi altele.

Romancierul Ionel Zeana evocă, prin fapte lăudabile, numeroase familii aromâne, dintre cele mai distinse şi mai cunoscute, făuritoare de istorie, ca spre pildă, Bajdechi, Bușulenga, Caranica, Celea, Cuşa, Darda, Hagigogu, Iorganda, Papanace, Papanicola, Pendifunda, Tanaşoca, Tugearu, Zdru, Zeana şi multe altele. Este momentul să menţionăm că au fost omoriţi, în aceeaşi zi, Ghiţă Celea, şi Hristu Tugearu. Iar în altă zi, preotul Atanase Papanace a fost asasinat tot de antarţi pentrucă ilustrul sacerdot oficia sujba religioasă în limba română.

Se găsesc, în acest roman istoric, informaţii extrem de preţioase cu privire la prea efemera Republică dela Cruşova şi la eroul martir Pitu Guli (iată ce spune personajul Mihai Zugravu: *"Iui Pitu Guli i se va ridica un monument nu numai în Cruşova şi la Bitolia, ci şi în viitoarea capitală a Macedoniei. Asta l-a întrecut pe Leonida cu cei 300 de spartani ai lui, morţi la Termopile în faţa puhoiului persan"* (pag. 160), la Alexandru Macedon, la militantul aromân Ştefan Mihăileanu (ucis în Bucureşti de un terorist bulgar) şi la cunoscuţii poeţi Zicu Araia şi Costa Belemace (din acest rapsod naţional sunt citate versuri semnificative şi este comentat poemul-imn *"Părinteasca dimândare"*, care conţine imprecaţii dintre cele mai terifiante, adresate Aromânilor care şi-ar lepăda limba maternă).

Ne surprinde în chip plăcut faptul că apar ca personaje - chiar dacă numai în mod cu totul episodic - preabunul scriitor aromân Nicolae Batzaria şi marele bărbat Kemal Paşa, cel care va fi ales primul preşedinte al Republicii Turcia şi va fi supranumit Atatürk.

Este atât de bine scris acest roman istoric, încât credem că ar merita să fie premiat de Uniunea Scriitorilor şi de Academia Română. Şi ne-a captivat într'atât, încât am regretat şi regretăm enorm că s'a terminat, taman când nu ne aşteptam. Însă el ar putea fi continuat, având în vedere situaţia incertă în care rămân atâtea personaje de mare însemnătate, cum sunt Maruşa Hagicu (fire revoluţionară, acesta, nemaiputând tolera activitatea teroristă a soţului sau, medicul grec Epaminoda Pericaris, cu care se căsătorise din prea multă dragoste, divorţează, retrăgându-se din Neaguşte la Veria, în casa părinţilor săi, Aromânii Tuşa şi Nuşca Hagicu) şi logodnicii Maria Gamzeli şi Cola Zeana. Aşadar, suntem curioşi să aflăm evoluţia celor trei destine (cel puţin).

În ipoteticul nou roman (volumul al II-lea) o pondere însemnată va avea probabil, reputata familie Zeana, reprezentată de Cola, cel care, după ce s'a logodit, pleacă (împreună cu fratele său Gheorghe, cu fraţii Bușulenga, cu Costa Caranica şi cu Nacu Fulina) să muncească timp de vreo cinci ani, în SUA, jurând că se va întoarce în Doleani şi se va căsători cu logodnica sa, Maria Gamzeli.

Bănuim că autorul a purtat acest roman în minte pe parcursul a şapte decenii. Numai aşa se explică recordul de 6 (şase) luni de zile (Februarie -Iulie 2001) în care fu aşternut pe hârtie. Şi, dacă manuscrisul văzu destul de repede lumina tiparului, acest lucru se datorează vredniciei editorului şi, mai cu seamă, dărniciei prompte a sponsorului Elefterie Naum. Ne face plăcere să relevăm că Domnul Elefterie Naum se afirmă tot mai mult ca real mecena al cătorva scriitori aromâni.

Există, desigur, o pluralitate de poeţi şi prozatori aromâni care, în talent literar, în măestrie artistică, se pot socoti emuli ai lui Ionel Zeana. Însă în ceea ce priveşte caracterul, Ionel Zeana se situează cu mult deasupra tuturor scriitorilor aromâni (cu vârste de peste 30 de ani), care, mai toţi, s'au comprimis, înfrăţindu-se cu diavolul, fie prin aderarea la satanicul P.C.R., fie ca vânzători de oameni, fie în ambele ipostaze.

Ionel Zeana este un mare caracter şi erou pentrueă, la educaţia morală fără cusur, primită dela părinţii săi, adaugă pe cea legionară, căpătată dela unicul formator de caractere eroice, Corneliu Zelea Codreanu.

Un intelectual dacoroman, prezent la o manifestare culturală a Aromânilor din Bucureşti, rosti cu glas puternic acestea: *"Dacă legionarii toţi ar fi ca Ionel Zeana, aproape toţi Românii s'ar înscrie în Mişcarea Legionară"*. Această apreciere făcu gândul să ne poarte la regretatul Tache Funda, alt mare caracter, despre care un Evreu se expimase, în temniţă, în aceiaşi termeni admirativi.

"BINECUVÂNTATĂ FII, ÎNCHISOARE"

La iniţiativa cunoscutului jurnalist Ilie Mihalcea şi cu preţiosul aport al altor persoane entuziaste, între care romancierul Bujor Nedelcovici, cineastul Dan Burlac şi, în primul rând, scriitorul Sergiu Grossu, cinematograful *Latina* din Paris a prezentat în premieră, pe 20 Februarie a.c., în regia Maestrului Nicolae Mărgineanu, filmul de lung metraj *"Binecuvântată fii, închisoare"*.

Acest eveniment nu ar fi putut avea loc fără graţioasa participare a directoarei acestui cinematograf parizian, Dna Silvia Balea care, ca şi în alte dăţi, a pus sala la dispoziţia comunităţii române din Paris, cu toată generozitatea sufletească ce o caracterizează.

Cum presa din ţară şi din exil a relatat, în ultimul timp, de nenumărate ori acest remarcabil eveniment, mă voi mărgini doar la câteva impresii în urma vizionării filmului care trasează în linii mari, viaţa Nicoletei-Valeria Bruteanu, căsătorită ulterior Grossu, martiră a neamului în lupta pentru libertate şi credinţă, accentul fiind pus pe experienţa carcerală.

Nicoleta, tânăra anticomunistă care activa în cadrul partidului ţărănesc al unchiului său, Iuliu Maniu, este arbitrar arestată în 1949 şi trece prin toată panoplia suferinţelor şi supliciilor anchetelor comuniste. Bineînţeles că filmul nu este decât un rezumat, o idee a acestor torturi, practicate de nişte oameni bolnavi, care şi-au pus bestialitatea în slujba unui regim criminal, căci în realitate ele depăşesc orice imaginaţie.

Trecând şi eu, în perioada condamnării, prin anchetele Securităţii (fără a căuta vreo comparaţie cu experienţa D-nei Bruteanu), ştiu că anchetatorii nu erau nicidecum de două feluri, buni şi răi, ci doar actori care-şi jucau mârşavele roluri, în cadrul unui aceluiaşi scenariu, dinainte stabilit. Căci anchetatorul *"uman"*, care te lua cu binişorul, oferindu-ţi cafele şi ţigări în loc să te schingiuiască în bătăi, precum o făcuse predecesorul său, nu o făcea din sentimente omeneşti sau compasiune, nici din comprehensiune sau altruism, ci aplica, pur şi simplu, o altă tactică prin care, uneori, se putea obţine ce nu se obţinuse prin bătaie.

Târgul ce ţi se propunea era simplu: dădeai aparent doar câteva nume şi a doua zi erai liber să te plimbi pe Calea Victoriei! Spun *"aparent"*, întrucât promisiunile securiştilor nu au valorat niciodată mai mult decât ei înşişi. În cazul în care aveai simţul onoarei faţă de tine însuţi, erai liber să nu te mai poţi privi în oglindă, din acea clipă, tot restul vieţii, deci nu puteai accepta târgul. Nicoleta Bruteanu avea acest simţ al onoarei mult prea dezvoltat pentru a ceda şi astfel, detenţia şi supliciul său se vor prelungi ani de zile.

În magistrala interpretare a Mariei Ploae în rolul principal, care-şi trăieşte cu convingere şi cu intensitatea marelui său talent dificilul rol, filmul Maestrului Mărgineanu este o remarcabilă realizare. S'a spus că Nicoleta Bruteanu L-a descoperit pe Dumnezeu în închisoare. Eu cred, din contră, că Dumnezeu a ales-o şi, asemeni martirilor creştini, drumul credinţei sale trebuia să treacă prin încercarea chinurilor şi suferinţelor. Colegele sale de detenţie, care erau legionare, le numeau, în mistica lor proprie, *"pădurea cu fiare"* şi *"mlaştina deznădejdii"*. Coleta Bruteanu relata că, prin mistica sa personală, pentru dânsa puşcăriile comuniste au fost făvoarea pe care Domnul, în mărinimia Sa, i-a acordat-o şi că, paradoxal, a fost mult mai aproape de Dumnezeu în închisoare decât în libertate.

Scena Învierii de Paşti este sublimă. Filmată şi interpretată cu multă măiestrie şi maximă intensitate, cred că până şi un ateu convins ar fi fost emoţionat sau impresionat. Cel Care a învins Moartea prin a Sa moarte, Cel Care este *"moartea morţii şi învierea vieţii"*, cum spunea Eminescu, era celebrat în cor de toate deţinutele închisorii, cu pasiunea şi curajul pe care ţi le dă numai credinţa, chiar acolo, în mijlocul Împărăţiei Morţii, şi sub protestele neputincioase ale oamenilor-bestii, cerberii închisorii.

În timp ce celelalte deţinute îi blestemau pe anchetatorii care se temeau totuşi de blesteme, Coleta Bruteanu a ales calea Domnului Iisus: îşi combătea duşmanii prin iubire creştinească, combătând Răul prin Bine. Cu riscul de a nu fi înţeleasă. Tainică metodă a Învăţăturii supreme, această cale i-a permis să reziste şi să iasă învingătoare din încleştarea morţii şi, lucru foarte impresionant, să-şi ajute colegele de detenţie.

Unică notă dioscordantă, finalul surprinzător al filmului m'a descumpănit. Se înţelege că, după ce ieşise victorioasă din toate încercările, Nicoleta Bruteanu ar fi fost tentată să se sinucidă, secvenţă ce nu apare totuşi în cartea-mărturie care a stat la baza filmului (*"Bénie sois-tu, prison!"* - Editions Plon, Paris 1976).

De ce ar fi făcut-o? Nu ştiu. Dar ştiu de ce nu ar fi făcut-o, întrucât nu are nici un rost să te sinucizi atunci când crezi cu toată sinceritatea şi tăria fiinţei tale că ***"nici o urgie nu se va apropia de cortul tău, căci El (Domnul) va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale..."*** **(Psalmi, 91, 10-11)**. Coleta credea în Dumnezeul biruitor pe care se angajase să-L slujească toată viaţa şi, de regulă, nu te sinucizi când eşti biruitor. Căci, obişnuia dânsa să spună: ***"Domnul este de partea mea, nu mă tem de nimeni: ce pot să-mi facă nişte oameni?"*** **(Psalmi 118, 6)**.

Astfel de persoane, e drept, puţine, asemeni Nicoletei Bruteanu, martiri şi eroi ai neamului, sunt pildă generaţiilor viitoare. Acesta este, de altfel, şi rolul filmului: educativ. Sergiu Grossu, soţul de o viaţă al Coletei, fost deţinut politic anticomunist şi dânsul, activează în acest sens în ţară, în cadrul *Fundaţiei Nicoleta-Valeria Grossu*, pe care a creat-o după 1989.

Cu acest film, o mică dar importantă piatră a fost pusă la temelia societăţii române viitoare, cu binecuvântarea Celui de Sus.

Radu NEGRESCU-SUŢU

Citiţi lunar "Cuvântul Românesc"!

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

DREPTUL LA ADEVĂR

Eugen HOLBAN

Pentru o țară mică, cum este R. Moldova, singurul mijloc de apărare în fața tendințelor imperialiste ale unei țări mari, îl constituie argumentele bazate pe adevăr. Din acest punct de vedere dreptul la adevăr constituie unul din drepturile sacrosancte ce ar trebui luate în considerație și sprijinite, în primul rând, de organismele internaționale care mediază situațiile conflictuale sau se ocupă de problemele R. Moldova. Din nefericire, tocmai la unii reprezentanți occidentali constatăm, uneori, poziții care se situează alături de versiunile marii puteri, respectiv ale Rusiei, neținând seama de argumentele obiective (după cum vom demonstra mai jos) ale Chișinăului.

În fapt, Rusia folosește aceleași argumente pe care le-a întrebuințat în perioada celor două ocupații ale Basarabiei (1812-1918 și 1944-1989). Acaparând în 1812 un teritoriu pe care locuiau 86% Români moldoveni (potrivit recensământului rusesc din 1817) și pe care se aflau ZERO Ruși, în afara unui număr neînsemnat de lipoveni fugiți din motive religioase - Rusia a pus în aplicare planurile de rusificare și consolidarea ocupației. Pe măsura aplicării acestor planuri, propaganda rusească a introdus ideile de: stat multietnic, moldovenism asociat cu antiromanism, limbă interetnică, originea slavă a moldovenilor, istoria multiseculară comună a moldovenilor cu Rușii etc.

Ceea ce ne-a incitat să scriem aceste rânduri au fost declarațiile șefului misiunii OSCE, William Hill, reîntors la Chișinău, declarații reluate, în parte, de postul de radio Europa Liberă la 26 Februarie. Ne vom referi atât la aceste declarații cât și în general la unele poziții asemănătoare luate, uneori, de reprezentanții occidentali, care vizitează capitala R. Moldova și care consideră, probabil, că numai opinia marii puteri poate fi cea credibilă. Sau, cum poate Bruce Jackson să dea crezare informațiilor prezentate de partea moldovenească când el declară: *"Moldova nu este un stat națiune"*.

Printre afirmațiile făcute de reprezentantul OSCE a fost și aceea că R. Moldova este un stat multietnic. Criteriile care pot caracteriza un stat multietnic nu pot consta decât din compararea cifrelor privind proporția populației băștinașe și a minorităților cu acelea din alte țări. Recensamântul din 1989 (efectuat sub oblăduirea sovietică), comparativ cu alte țări ne demonstrează că există multe țări în Europa și fostele republici URSS în care populația băștinașă este mai mică decât cea din R. Moldova, iar proporțiile etniilor minoritare mult mai mari, dar până acum nimeni nu le-a calificat de țări multietnice, ele dezvoltându-se ca state independente. Nici Moscova, nici OSCE, nici Bruce Jackson nu pot deține monopolul adevărului și nici nu pot avea alte criterii decât acelea rezultate din cifrele oficiale. Într'un articol anterior am detaliat acest aspect și nu ne vom repeta. Vom menționa doar că populația băștinașă din R. Moldova (mai puțin Transnistria) se ridică la cca. 70%, iar inclusiv Transnistria la cca. 64%. În amândouă cazurile proporțiile băștinașilor sunt mai mari față de multe alte țări. Se poate cel mult face o apreciere diferențiată a situației din Transnistria, luată ca entitate distinctă, deoarece aici Românii moldoveni se află în situația de majoritate relativă cu cca. 40%, urmată de Ucraineni cu cca. 28%, Ruși cu cca. 25%, alții 7%.

Dat fiind faptul că propunerea federalizării care se propagă azi de Rusia și OSCE se bazează pe caracterizarea R. Moldova de stat multietnic, deci pe o aserțiune falsă, este evident că pornind dela premise greșite se va ajunge la rezultate pe măsură, adică necorespunzătoare, creindu-se o dezbinare și mai mare între populațiile conlocuitoare, în afara altor neajunsuri.

O altă afirmație ce se face frecvent este aceea că toată populația R. Moldova, cunoaște limba rusă - de aici propunerea ca limba rusă să funcționeze ca a doua limbă de stat. Cifrele oficiale dezmint, însă și această aserțiune. Același recensământ ne arată că, din 2.794.749 Români moldoveni, un număr de 1.242.933 nu cunosc a doua limbă afară de cea maternă (adică limba română), - respectiv 44,5%. Este locul să arătăm că cea mai mare parte a acestora face parte din mediul rural, care după cum se știe reprezintă cca. 50% din totalul populației. Aceste cifre demonstrează, pe de o parte, falsitatea afirmațiilor făcute, iar pe de altă parte ușurința cu care unii vizitatori occidentali sau cei veniți în misiuni preiau versiunea Rusiei sau, și mai grav, ei își formează o părere pe ansamblul R. Moldova, după frecvența limbii ruse pe care o aud pe străzile Chișinăului. Neglijarea existenței unei clase sociale atât de importante denotă superficialitatea din partea acelora care se pronunță asupra aspectelor lingvistice fără a efectua o examinare globală. În același timp existența unei însemnate pături țărănești demonstrează vechimea ei istorică pe aceste plaiuri, în contrast cu situația dela orașe unde există o proporție însemnată (cca. 50%) a elementului alogen, stabilit dela 1812 încoace. Cealaltă jumătate din orașe, constituind-o, totuși, Românii moldoveni.

"Istoria veacurilor de conviețuire comună a Moldovenilor cu Rușii" constituie o altă alegație a propagandei rusești, la fel de neadevărată. Câteva date istorice se impun a fi menționate: Dela înființarea statului Moldova (1359) și până la raptul unei jumătăți a Moldovei (Basarabia) dela 1812, - respectiv 453 ani (la care ar trebui adăugați anii de existență a unor formațiuni prestatale și secolele în care s'a desfășurat procesul de formare a poporului român) relațiile dintre statul Moldova și Rusia (aflată la o depărtare apreciabilă și devenită vecină abia în 1792) au fost limitate la câteva fapte izolate, în comparație cu relațiile strânse ale Moldovei cu Polonia și Ungaria, vecine în acele secole. Istoria relațiilor moldo-ruse, cărora partea rusă încearcă să le confere o durată de veacuri și o culoare roză, se rezumă la pagini negre legate de incursiunile armatei rusești prin teritoriile românești în conflictele cu Turcii (sec.18 și 19), - dar mai ales la cele două perioade de ocupație, totalizând 152 ani. Acești ani s'au caracterizat prin acțiuni de rusificare brutală, deportări, arestări abuzive, crime, gropi comune, lagăre și închisori cu regim de exterminare etc. Pentru a ne da seama de ce au însemnat ocupațiile rusești, este destul să amintim de autocratismul țarist și apoi de ororile ruso-comuniste din a doua perioadă când Rusia Sovietică a comis pe teritoriul ei și a patronat în lume una din cele mai numeroase crime din istoria omenirii. Afirmațiile unor reprezentanți occidentali care preiau versiunea marii puteri dela Răsărit, făcând referire la *"istoria de veacuri a conviețuirii moldo-ruse"* nu pot fi considerate decât ca cinice.

Ne vom opri acum la recomandarea ce se face Românilor moldoveni de a se reconcilia cu minoritatea rusă, dându-se ca exemplu reconcilierea din Statele Unite după războiul de secesiune. Și în acest caz trebue cunoscut adevărul asupra relațiilor dintre cele două părți din R. Moldova care au cu totul altă cauză decât cea americană.

Primii care au întins mâna odată cu declararea suveranității au fost Moldovenii. Dovezile le constituie reglementarea privind funcționarea limbilor în R. Moldova (una din cele mai tolerante legi din țările europene) și politica îngăduitoare arătată în ultimii 12 ani, față de refuzul respectării acesteia. Arătăm că la început, minoritatea rusă dăduse semne de resemnare și adaptare la noua situație rezultată din destrămarea URSS și promovarea în lume a democrației și libertăților. Dar ea și-a schimbat în scurt timp atitudinea incitată fiind de secesiunea provocată de Rusia în Transnistria, de prezența armatei a XIV-a ruse pe teritoriul R. Moldova și de declarațiile provocatoare ale oamenilor politici ruși, în Dumă, în afara ei și la Chișinău. Declarațiile recente ale lui Selezniov în parlamentul din capitala R. Moldova unde el cere (oaspete fiind) ca limba rusă să fie a doua limbă de stat și limba engleză să nu se învețe în detrimentul limbii ruse, demonstrează un șovinism primitiv care conduce în cu totul altă direcție decât cea a reconcilierii.

În sfârșit, arătăm consecințele ocultării unor adevăruri, referindu-ne la prezența armatei rusești în R. Moldova. De 12 ani Rusia încalcă legile internaționale refuzând să retragă armata și armamentul de pe teritoriul unui stat suveran și independent. Unele reacții internaționale nu au reușit să determine Rusia să intre în legalitate. Prezența armatei și refuzul de retragere au un caracter agravant prin faptul că armata rusă care a provocat și susținut secesiunea Transnistriei s'a irijat apoi în armată pacificatoare. Adevărata armată pacificatoare trebuia să fie o armată internațională desemnată de ONU sau U.E., așa cum s'a procedat în alte republici ex-URSS sau țări europene. Ne putem da seama ce ar fi însemnat pentru populația R. Moldova prezența unei asemenea armate. Din nefericire, dela 1992 încoace viața politică a R. Moldova a stat sub influența prezenței armatei rușești și implicit a Moscovei. Tânărul stat nu s'a putut dezvolta democratic, deoarece tendințele de libertate și schimbare au fost înnăbușite la scurt timp dela nașterea acestuia - de brațele nedemocratice ale Rusiei. Toate cele trei guverne care au condus statul au fost formate din personalități politice ex-comuniste sau din oameni fideli Moscovei. Cazuri de oameni politici cu adevărat democrați au constituit o excepție. În același timp, politica lor a fost duplicitară, simulând dorința de apropiere de Europa, cu scopul evident de a obține ajutoare și credite, căci *"marea putere"* Rusia nu avea de unde să le dea - umblând și ea după credite și investitori străini. În schimb Rusia investește în R. Moldova și alungă prin guvernul servil dela Chișinău puținii investitori străini. Comentariile sunt de prisos.

Azi se poate face bilanțul celor peste zece ani de influență și *"ajutor"* rusesc: R. Moldova este țara cea mai săracă din Europa, cea mai puțin evoluată democratic, țara din care cetățenii pleacă în străinătate pentru a munci ca să-și ajute familiile să supraviețuiască, țara în care bărbații tineri s'au dus în Turcia să-și vândă prin sacrificare, unul din rinichi, țara în care tinere fete sunt corupte de cercuri mafiotice pentru a se prostitua în străinătate etc., etc.

Când unii Români moldoveni își arată durerea și prezintă situația socială și politică în care se află, li se răspunde de unii (cum a fost și la emisiunea postului de radio Europa Liberă de care am amintit în față) că ei au ales prin alegeri democratice libere conducătorii lor. Legitimitatea pe care țările occidentale au acordat-o alegerilor din R. Moldova este îndoielnică sub aspectul legalității. Este greu să ne imaginăm vreo altă țară din Europa unde s'ar fi putut ține alegeri în prezența unei armate străine, (în afara armatelor ONU, cu adevărat neutre). Atâta timp cât este știrbită suveranitatea și independența unui stat, alegerile nu pot fi considerate libere.

Observatorii străini care au verificat actul votării din ziua alegerilor și eventual câteva zile premergătoare, nu au putut spune decât ce au constat atunci. În realitate, influența prezenței armatei rusești și a Moscovei cu tot cortegiul propagandistic și politic se desfășurase până atunci. Când au venit observatorii străini, jocurile politice erau făcute. A lipsit ceea ce era esențial: observarea și analiza fazei în care această influență s'a produs.

În final, revăzând aspectele analizate, se pune întrebarea: de ce Republicii Moldova nu i se recunoaște dreptul la adevăr? Încercăm să răspundem:

- Poate că aceste adevăruri și altele nu sunt suficient de cunoscute, în special de Occidentali, sau cum spune un dicton al lui Voltaire: *"Adevărul este un fruct care trebue cules atunci când el este copt"*.

- A făcut opoziția și societatea civilă din R. Moldova totul ca aceste adevăruri și altele să fie larg cunoscute?

- Reproșând țărilor U.E. și Statelor Unite o anumită politică față de Rusia, respectiv așa numita politică de *"menajare a susceptibilității ruseți"* sau de *"închiderea ochilor"* (cum susțin și unii intelectuali occidentali), - ne îngăduim, în același timp, să punem următoarea întrebare: *"a făcut Occidentul suficient pentru a ajuta o țară mică ieșită din bezna comunismului așa cum societatea într'un stat ajută un cetățean oprimat și neajutorat?"*

Trebue să se știe că majoritatea populației R. Moldova privește spre Europa, deoarece consideră că ii aparține istoric, geografic, lingvistic (originea latină a limbii) și spiritual.

CURTEA SUPREMĂ DELA CHIȘINĂU A DAT CÂȘTIG DE CAUZĂ MITROPOLIEI BASARABIEI

Colegiul civil al Curții Supreme de Justiție dela Chișinău a pronunțat Miercuri, 2 Aprilie, hotărârea definitivă prin care s'a admis cererea Mitropoliei Basarabiei de revizuire și s'a abrogat hotărârea aceleiași instanțe din 9 Decembrie 1997, care dădea satisfacție Guvernului Republicii Moldova.

"Miercuri a fost creat un precedent în jurisprudența națională, Curtea Supremă de Justiție și-a anulat propria hotărâre, repunând petiționarii în drepturi/dosarul Mitropolia Basarabiei contra Guvernul Republicii Moldova", a declarat unul din cei doi reprezentanți ai Mitropoliei Basarabiei în proces, deputatul Vlad Cubreacov (Partidul Popular Creștin Democrat, PPCD), consilier al Mitropoliei, cel de-al doilea reprezentant fiind juristul Vitalie Nagacevschi.

"Salutăm această decizie reparatorie a Curții Supreme de Justiție, care constituie o măsură individuală pentru remedierea consecințelor pe care le-a avut neadmiterea Mitropoliei Basarabiei în legalitate timp de 10 ani. Vom comunica despre decizia respectivă Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, care monitorizează modul de îndeplinire a hotărârii CEDO (Curtea Europeană pentru Drepturile Omului) din 13 Decembrie 2001 privind Mitropolia Basarabiei", a subliniat Vlad Cubreacov, care este și membru al delegației R. Moldova la Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei.

OPOZIȚIA DELA CHIȘINĂU CRITICĂ MODALITATEA PROPUSĂ DE MODIFICARE A CONSTITUȚIEI

Liderii celor trei grupuri parlamentare și-au exprimat punctele de vedere pe marginea Protocolului privind mecanismul de elaborare și adoptare a Constituției Statului Federativ, elaborat cu mai mult de o lună în urmă, în cadrul negocierilor pe marginea conflictului transnistrean. Liderul Partidului Popular Creștin Democrat, Iurie Roșca, a subliniat că trebue eliminată prezența militară rusă și dizolvate formațiunile paramilitare, *"contra - late de separatiști"*, și introduse trupe de menținere a păcii cu mandat internațional. În opinia lui Roșca, *"Republica Moldova este privită de Federația Rusă nu ca un stat, ci ca o frontieră geopolitică"* în procesul de extindere a NATO și a Uniunii Europene, Chișinăul s'ar putea pomeni drept monedă de schimb în jocul marilor puteri. La rândul său, președintele Alianței Social Democrate (ASD), Dumitru Braghiș, a declarat că mecanismul de elaborare a noii Constituții, prevăzut de Protocolul elaborat de către reprezentanții Chișinăului, Tiraspolului, OSCE, Federației Ruse și Ucrainei este unul defectuos. în primul rând, ar trebui inițiată desfășurarea unui referendum ce ar permite elaborarea noii legi fundamentale.

În replică, liderul grupului parlamentar al comuniștilor, Victor Stepaniuc, a declarat că discursurile opoziției demonstrează încă o dată că extremismul care a provocat în 1992 războiul de pe Nistru este si astăzi prezent la Chișinău, dar și la Tiraspol.

Alegerile locale în Moldova vor avea loc pe data de 25 Mai

Parlamentul Republicii Moldova a stabilit data viitoarelor alegeri locale - 25 Mai 2003. Președintele Comisiei Electorale Centrale, Dumitru Nidelcu, a comunicat că odată cu publicarea deciziei Parlamentului în monitorul oficial - 21 Martie 2003 va începe oficial campania electorală.

Alegerile locale din luna Mai se vor desfășura în conformitate cu noile legi privind administrația publică locală și privind divizarea administrativ-teritorială. Aceste legi prevăd renunțarea la județe și revenirea la raioane și autorități raionale, așa cum a fost în perioada sovietică. Republica Moldova va avea 32 de raioane în loc de cele 10 județe existente în prezent.

CALEIDOSCOP

RECORDURI SPORTIVE

- Fosta gimnastă Nadia Comăneci a fost inclusă de redactorii cotidianului britanic *"The Times"* într'un top al *"celor şapte copii-minune"* ai sportului mondial.

În ediţia de Marţi, cotidianul *"The Times"* a publicat un articol intitulat *"Cei şapte copii-minune care au spart tiparele"*, în care nominalizează şapte sportivi de excepţie, **Nadia Comăneci, Jennifer Capriati, Pele, Martina Hingis, Fu Mingxia, Karen Muir şi Sachin Tendulkar,** ce au înregistrat performanţe remarcabile la o vârstă foarte fragedă.

- Despre Nadia Comăneci se menţionează că, la vârsta de 14 ani, a obţinut prima notă de zece din istoria gimnasticii, devenind eroina Jocurilor Olimpice dela Montreal. De asemenea, se precizează că Românca a emigrat în anul 1989 în SUA, unde, în prezent, se ocupă cu promovarea sportului.

- Jennifer Capriati este remarcată pentru faptul că în anul 1991, la vârsta de 15 ani, a devenit cea mai tânără semifinalistă a turneului de tenis dela Wimbledon, concurs în care a învins-o pe Martina Navratilova, campioana entitre. În anul 1993, Americanca a fost admonestată public pentrucă a furat un obiect dintr'un magazin, iar cinci luni mai târziu a fost arestată în Florida pentru posesie de droguri. Capriati a reuşit însă să treacă peste toate aceste probleme şi a revenit în elita tenisului mondial, câştigând ediţiile din 2001 şi 2002 ale Australian Open, precum şi turneul dela Roland Garros în 2001.

- Fu Mingxia a devenit la vârsta de 12 ani cea mai tânară campioană mondială din sporturile acvatice, după ce a câştigat, în 1991, titlul mondial în proba de sărituri dela platforma de zece metri. A cucerit patru medalii olimpice de aur pentru China şi s'a retras în anul 2000, devenind prezentatoare de televiziune.

- Jucătoarea elveţiană de tenis Martina Hingis a fost inclusă în acest top pentru performanţa de a câştiga, în 1997, la numai 16 ani, turneul dela Wimbledon, moment în care a devenit şi cea mai tânără lideră a clasamentului mondial feminin. Cu timpul, şi-a trecut în palmares nu mai puţin de 14 titluri de Grand Slam, dar în urmă cu două luni a anunţat că se retrage din cauza unei accidentări.

- Înnotătoarea Karen Muir s'a remarcat prin faptul că a devenit cea mai tânără deţinătoare a unui record mondial din istoria naţaţiei, ea stabilind în 1965, cu timpul de un minut, 8 secunde şi 7 zecimi, cea mai bună performanţă în proba de 100 m spate. Din păcate, din cauza faptului că ţara sa, Africa de Sud, nu a participat la Jocurile Olimpice, Muir nu a avut privilegiul de a concura la Olimpiadă. S'a retras în anul 1968.

- Brazilianul Pele a înscris două goluri în finala Cupei Mondiale de fotbal din 1958, când Brazilia a învins, cu 5-2, Suedia. Pele avea atunci numai 17 ani. A devenit cel mai mare fotbalist din istorie, ajutând Brazilia să cucerească încă două titluri mondiale, în 1962 şi 1970. După retragere, a devenit om de afaceri şi ambasador internaţional al sportului.

- Sachin Tendulkar a devenit unul dintre cei mai tineri jucători de cricket din lume, atunci când, în 1989, la vârsta de 16 ani, a evoluat în reprezentativa Indiei. Este considerat unul dintre cei mai buni practicanţi ai acestui sport, iar la ultima ediţie a Cupei Mondiale, care s'a desfăşurat în Africa de Sud, a avut o evoluţie de excepţie.

OCHELARI ÎMPOTRIVA FRICII DE STOMATOLOG

Specialiştii dela compania germană Olympus au pus la punct nişte ochelari speciali, care vor avea darul să înlăture spaima pe care o provoacă la majoritatea pacienţilor freza folosită de dentişti. Denumiţi *"Dental-Eye-Trek"*, ochelarii sunt prevăzuţi cu un ecran miniatural, pe care pacientul poate urmări un film în timpul consultaţiei, precum şi cu antifoane care să împiedice pacientul să audă zgomotul atât de înfricoşător al instrumentelor folosite de stomatologi.

UN CEAS ALTFEL

Un produs aflat de pe acum în producţia de serie, cu preţuri deja stabilite, este ceasul de mână LAKS-Memory, lansat de firma austriacă LAKS. În afara orei exacte, oferă o capacitate de stocare de date de 32, 64 sau 128 de megabiţi. În brăţara ceasului, ambele de altfel de mărime normală, este integrat un ştecăr de tipul USB-1.1, care permite racordul, printr'un cablu scurt, cu calculatorul, astfel că datele stocate pot fi rescrise sau citite. Cât timp nu se apelează la ele, ştecărul şi cablul rămân invizibile în brăţara ceasului. În funcţie de capacitatea de stocare, ceasul costă 42, 64 şi respectiv 93 de euro. Capacitatea de stocare, integrală şi cea temporar disponibilă, sunt indicate discret dar vizibil în dreptul poziţiei orei 6; mecanismul provine dela firma Citizen, chipurile dela Toshiba. Aviz celor interesaţi: vânzarea e anunţată pentru sfârşitul lunii Martie şi aspectul exterior al ceasului nu e suficient de extravagant ca să atragă hoţii.

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

PRIMĂVARĂ, PRIMĂVARĂ "BUN VENIT" LA NOI ÎN ŢARĂ

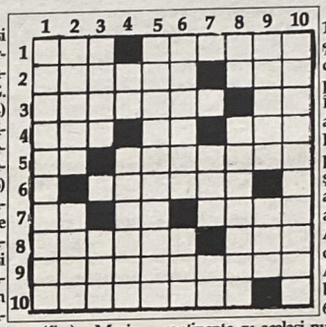

ORIZONTAL

1) Vremea scoaterii oilor şi vitelor la păşune. 2) Zburdalnicii primăverii. - Lumea florilor. 3) Teodor G. Orhideanu. - Amândoi. 4) *"Zâmbetul colorat"* al primăverii victorioase ce începe o nouă regenerare a vieţii vegetale. Bazil Ogor. 5) Dintre cele patru, primăvara este prima (pl). 6) Lee E. Petală. - Sistem de măsurat, folosit în Europa şi care într'o oarecare primăvară va fi introdus şi în Statele Unite. 7) Pătrat agricol. - Din nou. 8) Om arţăgos (fig.) - Maria Agrişă. 9) Mergând înainte, el dă 'napoi. - Primăvara, acesta îşi începe focul din casa noastră. 10) Unul dintre principalele principii ale democraţiei.

VERTICAL

1) Pasăre, care îndată ce soseşte primăvara, îşi cântă numele, pitulată printre ierburi şi tufe. 2) Împrospătare de viaţă adusă de primăvară. 3) Element cu aceleaşi proprietăţi fizice, chimice şi număr atomic şi un altul, dar are greutatea atomică diferită. - Ulpiu A. Graur. 4) Notă muzicală. - Antonie Trandafir. - A provoca. 5) Schimbarea vremii primăvara. 6) Vasile Florea. - Două continente cu acelaşi nume (pl). 7) Acela. - Petre Tămaş. - Etaj. 8) Figuri geometrice. - Minerva Avrigeanu. 9) Primăvara le dă frunze şi ei ne dau nouă umbră deasă. - Poveste veche. 10) Pronume posesiv a II-a singular. - Tablouri sfinte.

UN ARHEOLOG ZICE CĂ A GĂSIT O REVISTĂ APĂRUTĂ ACUM 12000 DE ANI ÎN...ATLANTIDA

Un reputat arheolog susţine că a găsit o revistă, de 48 de pagini, care a apărut în Atlantida, legendarul Continent Pierdut, în anul 10000 înainte de Hristos, adică cu mii de ani înainte ca Egiptenii antici să fi început să scrilejlască hieroglifele lor misterioase pe suluri fragile de papirus.

Într'o scrisoare adresată prestigioasei publicaţii *"Antiquities Review"*, dr. Kenton Croler afirmă că revista - intitulată *Steaua - Soare Atlanta* - era destinată unui public de cititori foarte educaţi şi că ea oferea unele indicii tentante care sugerează că Indienii americani sunt descendenţi direcţi ai acelei civilizaţii superavansate. El face de asemenea o constatare dătătoare de fiori privind paralelismul dintre războiul nostru modern contra terorismului şi unele evenimente ce ar fi putut duce la prăbuşirea Atlantidei, care se pare că a cedat după o serie de atacuri ale unor teroriştigen Al Qaida, înarmaţi cu o halucinantă panoplie de arme nucleare, chimice, biologice şi "magnetice". Una dintre aceste arme *"se pare că distrugea toate funcţiile creierului uman, cu excepţia celor mai primitive şi mai violente"*. Şi asta nu e tot. Croler - care a descoperit publicaţia într'o urnă de bronz, unde s'a păstrat aproape perfect conservată - arată că revista are data *"ciclului lunar 62 998"* şi conţine o adevărată comoară de ştiri, reportaje, desene de mână, benzi desenate şi anunţuri-reclamă care alcătuiesc o imagine fascinantă despre viaţa cotidiană de pe Continentul Pierdut.

"Ceea ce mi s'a părut cel mai interesant - mărturiseşte Croler - *este faptul că această revistă nu numai că ne permite să aruncăm o privire în trecut ci ne sugerează şi unele implicaţii destul de neplăcute privind viitorul nostru. Paralelismul dintre activitatea teroristă de atunci şi cea de acum este cât se poate de clar, la fel ca şi învăţămintele ce trebue trase, şi anume, că dacă teroriştii au distrus cea mai mare civilizaţie pe care lumea a cunoscut-o vreodată, atunci şi pe noi ne pot distruge"*.

Croler intenţionează să publice curând un studiu amplu despre această revistă, a cărei vechime - între 11.500 şi 12.000 de ani - a fost confirmată cu cele mai sofisticate tehnici de datare. În acelaşi timp, el spune că primele cercetări arată ca periodicul a fost scris într'un dialect american băştinaş, care s'a pierdut dar care este uşor de descifrat şi tradus, fiind bazat pe un alfabet mult mai avansat decât pictogramele primitive pe care Indienii le foloseau când Europenii au sosit în Lumea Nouă în secolul al XV-lea. *"Aceasta sugerează că după prăbuşirea Atlantidei, supravieţuitorii s'au salvat în ceea ce numim astăzi Statele Unite"*, concide Croler.

ACTRIŢA VASILICA TASTAMAN A ÎNCETAT DIN VIAŢĂ

Vasilica Tastaman, în vârstă de 69 ani, a decedat la Spitalul de Urgenţă din Bucureşti. Născută la 6 Octombrie 1933, la Brăila, a avut o activitate teatrală de succes, la Teatrul de Comedie, şi a interpretat numeroase roluri în mai multe filme româneşti (*"D-ale carnavalului"*, *"Telegrame"*, *"Brigada Diverse în alertă"*, *"Păcală"*, *"Comedie fantastică"*, *"Eu, tu şi Ovidiu"*, *"Grăbeşte-te încet"*).

După 1980, s'a stabilit în Suedia. Actriţa a revenit, în luna Februarie 2003, la Teatrul de Comedie din Bucureşti, pe scena care a consacrat-o. Vasilica Tastaman a fost căsătorită cu Emeric Jenei şi are un băiat.

O IMPRIMANTĂ ULTRA MODERNĂ

Compania japoneză Kyocera a prezentat o imprimantă color cu laser, cu dimensiuni reduse la minim, cu capacitatea de 600 de dpi şi 16 pagini pe minut, în alb negru sau culori. Unul din secretele vitezei sale: racordarea în serie a celor patru moduluri de imprimare LED, astfel că toate cele patru culori disponibile se aplică pe hârtie instantaneu. Tehnica LED admite asamblarea compactă a dispozitivelor, imprimanta Kyocera de tipul FS- C5016N având greutatea de doar 21 kilograme. Prototipul prezentat la Hanovra va fi urmat până în vara aceasta de produsele de serie mare, puse pe piaţă la preţuri pe care Kyocera încă nu le-a publicat. Experţi în materie le apreciază astăzi la 1000 până la 2000 de euro, în funcţie de dotare.

"Chicago" a câştigat cele mai multe Oscaruri

Filmul muzical *"Chicago"*, care a avut cele mai multe nominalizări, a câştigat, în noaptea de Duminică 23 Martie, şi cele mai multe premii Oscar, printre care şi pe acela pentru cel mai bun film.

Palmaresul acestui an este:

- Cel mai bun film: *"Chicago"*
- Cel mai bun actor în rol principal: Adrien Brody (*"The Pianist"*)
- Cea mai bună actriţă în rol principal: Nicole Kidman (*"The Hours"*)
- Cel mai bun actor în rol secundar: Chris Cooper (*"Adaptation"*)
- Cea mai bună actriţă în rol secundar: Catherine Zeta-Jones (*"Chicago"*)
- Cel mai bun regizor: Roman Polanski (*"The Pianist"*)
- Cel mai bun film de animaţie: *"Spirited Away"* (Japonia)
- Cele mai bune decoruri: *"Chicago"*
- Cea mai bună imagine: *"Road To Perdition"*
- Cele mai bune costume: *"Chicago"*
- Cel mai bun documentar lungmetraj: *"Bowling for Columbine"*
- Cel mai bun documentar de scurtmetraj: *"Twin Tours"*
- Cel mai bun montaj: *"Chicago"*
- Cel bun film străin: *"Nowhere in Africa"*, în regia Carolinei Link, Germania
- Cel mai bun machiaj: *"Frida"*
- Cea mai bună coloană sonoră: *"Frida"*
- Cel mai bun cântec: Eminem, *"Lose Yourself"*, de pe coloana sonoră a filmului *"8 Mile"*
- Cel mai bun sunet: *"Chicago"*
- Cel mai bun montaj de sunet: *"Lord of the Rings: The Two Tours"*
- Cele mai bune efecte speciale: *"Lord of the Rings: The Two Tours"*
- Cel mai bun scenariu adaptare: *"The Pianist"*, Ronald Harwood
- Cel mai bun scenariu original: *"Abla con ella"*, Pedro Almodovar
- Cel mai bun film scurt de animaţie: *"The Chubbchubbs"*

Oscarul onorific pentru întreaga carieră a fost decernat actorului Peter O'Toole.

DESLEGAREA CAREULUI DE MAI SUS

L	E	G	A	L	I	T	A	T	E	
	R	A	C		C	A	M	I	N	
C	A	U	S	T	I	C		M	A	
A	R		I		I	A	R		O	
L	E	P		M	E	T	R	I	C	
A	N	O	T	I	M	P	U	R	I	
P	E	T	A	L	A		B	O		
T	G	O		C		A	M	B	I	
I	E	Z	I		F	L	O	R	A	
P	R	I	M	A	V	A	R	A	T	

ECONOMICE

AMERICAN AIRLINES AR PUTEA INTRA ÎN FALIMENT

Cea mai mare companie de transport aerian din lume, American Airlines, s'ar putea plasa sub protecţia legii falimentului. Potrivit sursei citate, conducerea executivă a companiei consideră că reducerea costurilor cu forţa de muncă, în urma discuţiilor purtate cu sindicatele, nu este suficientă pentru revenirea la profit. În cazul în care ar fi declanşată, procedura de faliment a American Airlines ar fi cu siguranţă cea mai mare din istoria aviaţiei.

Potrivit ziarului *New York Times*, American Airlines caută soluţii pentru obţinerea sumei de 1,5 miliarde de dolari care i-ar permite să-şi menţină activitatea operaţională şi să evite falimentul. Creditorii potenţiali sunt Citibank, JP Morgan Chase şi CIT Group. Potrivit bancherilor citaţi de cotidianul american, chiar şi în condiţiile în care nu va ajunge la un acord cu cele trei bănci până săptămâna viitoare, compania se poate plasa sub protecţia legii falimentului urmând ca în scurt timp să finalizeze procesul de obţinere a finanţării. Luna trecută, conducerea American Airlines a negociat cu angajaţii concesii în valoare de 1,8 miliarde de dolari, care includ reducerea salariilor anuale şi a beneficiilor, în vederea obţinerii unor reduceri anuale de costuri de circa 4 miliarde de dolari. În cazul piloţilor, oficialii companiei au în vedere realizarea unor economii în valoare de 660 de milioane de dolari, care, potrivit *New York Times*, includ disponibilizări şi ore mai multe de lucru pentru aceştia. Recent, cel mai mare operator aerian din lume a anunţat că începând din Aprilie îşi va reduce cu 6% zborurile internaţionale, după ce cursele pe rutele interne din SUA au fost reduse cu 7%. Anul trecut, alte două companii americane de profil, United Airlines şi US Airways, s'au plasat sub protecţia legii falimentului. Plasarea sub protecţia legii falimentului permite unei companii să realizeze procesul de restructurare a companiei şi să se salveze dela lichidare sub supraveghere judiciară.

EXPORTUL ROMÂNESC ÎN PERICOL

Concentrarea exporturilor pe piaţa Uniunii Europene a avut o serie de efecte negative asupra economiei româneşti, se arată în *"Programul de promovare a exportului românesc prin relansarea investiţiilor"*, prezentat de secretarul general al Asociaţiei Naţionale a Exportatorilor şi Importatorilor din România (ANEIR), Mihai Ionescu. Astfel, România şi-a abandonat pieţele tradiţionale, în special spre Est, în condiţiile în care soldul negativ al balanţei comerciale înregistrat în relaţia cu UE a crescut de şapte ori în ultimii 12 ani. De asemenea, având în vedere că nu s'a putut ţine pasul cu ritmul de dezvoltare tehnologică din Vest, a avut loc o degradare calitativă a ofertei româneşti la export, ponderea produselor prelucrate vândute în UE scăzând dela 32,6% în 1990, la 10,1% în 2002. *"Creşterea exporturilor în Uniunea Europeană în perioada 1990-2002 s'a concentrat în principal în două ramuri: industria textilă, unde volumul a crescut de 16 ori, şi industria de încălţăminte, unde majorarea a fost de 27 de ori faţă de creşterea medie a exporturilor în Uniunea Europeană, de circa 6 ori. Peste 95% din aceste exporturi provin din operaţiuni de tip "lohn"*, arată studiul ANEIR. Ionescu a precizat că operaţiunile de tip *"lohn"* nu se regăsesc numai la produsele textile şi de încălţăminte, peste 70% din totalul exporturilor româneşti către UE provenind, în anul 2002, din astfel de acţiuni. Având în vedere că asemenea operaţiuni reprezintă o soluţie de conjunctură, favorizată de forţa de muncă ieftină şi de cheltuielile de producţie reduse, exportul românesc poate înregistra, potrivit ANEIR, o cădere deosebit de gravă. Anul trecut ponderea Uniunii Europene în exportul României a fost de 67,1%, faţă de 33,9% în anul 1990. Astfel, creşterea cu 8,09 miliarde de dolari a exportului ţării în 2002 faţă de 1990 se regăseşte în proporţie de 90,7 % în zona UE.

CEREREA DE COMBUSTIBIL PENTRU AERONAVE DIN EUROPA ESTE ÎN SCĂDERE

Cererea de combustibili pentru aeronave din Europa ar putea fi diminuată cu mai mult de 400.000 tone pe lună începând din Aprilie, din cauza reducerii numărului curselor aeriene în urma declanşării războiului din Irak, au apreciat o serie de experţi citaţi de Reuters.

Impactul negativ al reducerii cererii va fi atenuat de un declin estimat la 250.000 tone al importurilor de combustibili dela furnizorii din Orientul Mijlociu, ocupaţi să aprovizioneze forţele aeriene americane şi britanice.

"Dacă scăderea numărului de zboruri va continua, va conduce la o diminuare cu 5-10% a cererii de combustibili. Declinul nu este cauzat numai de anularea curselor, ci şi de înlocuirea avioanelor vechi cu unele mai noi şi mai eficiente din punct de vedere al consumului", a declarat Keith Carter, director adjunct în cadrul Asociţiei Internaţionale de Transport Aerian (IATA).

Asociaţia estimează consumul de combustibili pentru aeronave din UniuneaEuropeană la un nivel uşor peste 3,5 milioane de tone pe lună, aşa încât o reducere cu 5-10% ar reprezenta între 175.000 şi 350.000 tone.

Cu toate acestea, cererea de combustibili din ţările OCDE a fost anul trecut estimată de Agenţia Internaţională a Energiei (AIE) la 1,08 milioane de barili/zi (4,1 milioane de tone pe lună), aşa încât un declin de 10% ar depăşi uşor 400.000 tone/lună.

Conform datelor furnizate de AIE, cererea de combustibil pentru avioane a atins un maxim de 1,12 milioane de barili pe zi în 2000, dar a fost afectată ulterior de ritmul lent al dezvoltării economice mondiale şi de evenimentele din Septembrie 2001, coborând la 1,11 milioane de barili pe zi în 2001 şi la 1,08 milioane de barili pe zi anul trecut.

CONSUMATORII GERMANI NU AU ÎNCREDERE ÎN ECONOMIE

Încrederea consumatorilor germani în economia naţională a atins cel mai redus nivel din ultimii opt ani, în contextul în care criza irakiană şi creşterea ratei şomajului au mărit riscul intrării Germaniei în recesiune, se arată într'un studiu publicat de institutul *Gfk* şi preluat de *Reuters*. Studiul a fost realizat cu ajutorul unui număr de 2.000 de subiecţi, înainte de lansarea atacului militar asupra Irakului.

"La îngrijorarea provocată de creşterea numărului de şomeri şi revizuirea continuă, în sens negativ, a previziunilor de creştere economică, s'a adăugat şi conflictul din Orientul Mijlociu. Consumatorii consideră că acest factor afectează economia naţională, anticipând chiar o perioadă de recesiune", se arată într'un comunicat al institutului de studii economice Gfk din Nuremberg. Indicatorul care reprezintă tendinţele de consum pe luna Aprilie a coborît la 3,7, cel mai mic nivel înregistrat în ultimii opt ani. În acelaşi timp, indicele care reflectă aşteptările consumatorilor cu privire la evoluţia economică a scăzut faţă de luna Februarie, dela *"minus 25,9"* la *"minus 28,6"*.

Populaţia este pesimistă şi în ceea ce priveşte situaţia veniturilor din viitorul apropiat, indicele aferent coborând dela *"minus 20,9"* la *"minus 21,4"*. Pe de altă parte, campaniile de retail, care au promovat oferte speciale şi reduceri semnificative de preţuri, au convins populaţia să realizeze economii. Din acest motiv, indicatorul privind *"dorinţa de a realiza achiziţii"* a crescut dela *"minus 30,6"* la *"minus 26,6"*, cel mai ridicat nivel consemnat din luna Ianuarie 2002. La acel moment, încrederea consumatorilor s'a deteriorat semnificativ, pe fondul lansării monedei unice europene. Cea mai mare economie din zona euro a avansat, anul trecut, cu numai 0,2%, marcând cel mai slab ritm de creştere din ultimii nouă ani. Majoritatea institutelor economice germane sunt pesimiste cu privire la o îmbunătăţire semnificativă, în cursul lui 2003. În acelaşi timp, numărul şomerilor germani a atins în Februarie cifra record de 4,3 milioane de persoane, analiştii anticipând o nouă creştere, în Martie.

SECTORUL VITICOL DIN ROMÂNIA ESTE DEPARTE DE PRODUCTIVITATEA DIN U.E.

Profitul realizat din exploatarea unui hectar de vie în România este de peste şase ori mai mic decât cel obţinut în Uniunea Europeană, a declarat Petre Mocanu, directorul executiv al Organizaţiei Naţionale Interprofesionale Vitivinicole (ONIV). *"Exploatarea unui hectar cultivat cu viţă de vie aduce un câştig de 1.200 de euro, comparativ cu peste 8.000 de euro în statele membre ale UE. De altfel, producţia obţinută în statele UE se ridică, în medie, la 6.850 kilograme de struguri de vin la hectar, faţă de 4.900 kilograme în România. Corespunzător, în UE se obţin 49 de hectolitri de vin la hectar, iar în România doar 23 de hectolitri"*, a spus Mocanu. Cheltuielile legate de întreţinerea unui hectar de viţă de vie, a adăugat Mocanu, se ridică la 60 de milioane de lei anual, în timp ce înfiinţarea unui hectar de viţă de vie presupune o sumă de 450 de milioane de lei.

Reprezentantul ONIV a arătat că principala problemă cu care se confruntă viticultura românească o constituie calitatea plantaţiilor, precum şi fondurile insuficiente pentru înlocuire şi întreţinere. *"Dintr'un total de 242,7 mii hectare de vii pe rod, doar 105 mii hectare sunt cultivate cu soiuri nobile, din care peste 16% sunt plantaţii îmbătrânite"*, a spus Mocanu. Pentru asigurarea materialului săditor certificat necesar înfiinţării de plantaţii, ONIV a elaborat un program care prevede asigurarea a 73,2 milioane bucăţi de viţe altoite pentru 18.300 de hectare, costurile estimate fiind de 4.607 miliarde de lei. De asemenea, organizaţia va propune autorităţilor care negociază cu UE capitolul *"Agricultura"* să susţină un program ce vizează o rată anuală de 8.750 de hectare de vii cu hibrizi direct producători, până în anul 2014.

CREŞTERE ECONOMICĂ DE 5% PENTRU ROMÂNIA

Creşterea economică a României se va situa în jurul nivelului de 5% anual în perioada 2004-2007, prognozează *Economist Intelligence Unit*, divizie a grupului *The Economist*, care apreciază totodată că Produsul Intern Brut (PIB) al ţării noastre va creşte în acest an cu 4,8%.

Prognoza EIU are în vedere creşterea investiţiilor străine, corelată cu încetinirea ritmului de creştere a exporturilor. Analiştii britanici anticipează că reformele economice vor da roade începând de anul viitor, astfel încât creşterea PIB va fi de 5,3%. Avansul economic va fi de 5% în 2005 şi de 4,6% în 2006 şi 2007, previzionează EIU, care apreciază ca optimiste prognozele Executivului privind o inflaţie de 12-13% în acest an. Analiştii britanici estimează o rată a inflaţiei de 14% în 2003 şi de 11% anul viitor.

SONY MUSIC ESTIMEAZĂ CĂ VÂNZĂRILE MUZICALE SE VOR REDUCE CU 15%

Vânzările din industria muzicală s'ar putea reduce cu până la 15%, în acest an, din cauza efectelor negative provocate de criza economică mondială şi de extinderea fenomenului de piraterie, a estimat noul director al casei de discuri Sony Music, Andy Lack, citat de *Financial Times*.

Andy Lack a preluat conducerea companiei la începutul anului, după ce a renunţat la poziţia de director executiv al canalului de televiziune NBC. Perspectivele sumbre lansate pentru acest an au stat la baza unui program de disponibilizări pregătit de Sony Music şi anunţat la sfârşitul săptămânii trecute.

Previziunile sale sunt mult mai pesimiste decât cele lansate de restul companiilor de profil, care se aşteaptă la o încetinire a ritmului de scădere a vânzărilor.

Cifra de afaceri obţinută de producătorii muzicali din lumea întreagă s'a redus cu 9-10%, în 2002. Estimările pentru 2003 vizează un declin mediu de cinci procente.

ECONOMIA ROMÂNIEI SUBMINATĂ DE CRAHURILE BANCARE

În ultimul raport întocmit în anul 2002 de către Ministerul Finanţelor Publice, privind progresele înregistrate de România în privinţa aderării la Uniunea Europeană, Comisia Europeană a analizat capacităţile României de a îndeplini criteriile economice de aderare dela Copenhaga - arată că sectorul bancar este încă subdezvoltat, în pofida faptului că s'a însănătoşit substanţial în comparaţie cu situaţia existentă în anii anteriori. Comisia Europeană a menţionat că sectorul bancar s'a întărît considerabil, dar încă nu poate să asigure efectiv intermedierea dintre economii şi investiţii. Dezvoltarea în continuare a sectorului bancar depinde de privatizarea completă a sectorului bancar (Eximbank, CEC, BCR) şi de îmbunătăţirea cadrului de reglementare şi de supervizare bancară.

ROMÂNIA, LOCUL III ÎN LUME LA EXPORTUL DE ICRE NEGRE

În acest an, România este pe locul I ca exportator mondial de icre de morun şi de păstrugă, fiind pe locul III (după Rusia şi China) la exportul de caviar, a anunţat Ministerul Mediului. Secretariatul Convenţiei CITES a anunţat că, în anul 2003, cotele centralizatorului CITES de export, pentru România, sunt situate la 2.250 kg - morun, 900 kg - nisetru şi 1.100 kg - păstrugă. Pentru îndeplinirea obligaţiilor asumate în cadrul CITES, la nivelul Ministerului Apelor şi Protecţiei Mediului vor începe demersurile pentru organizarea Reuniunii Regionale CITES la nivel ministerial, având ca scop adoptarea unei strategii comune de administrare a sturionilor din Nord-Vestul Mării Negre şi Dunărea Inferioară, inclusiv semnarea unui acord în acest sens.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.
www.cuvantulromanesc/publicitate

SPORT

Dezastru pentru fotbalul românesc

România-Danemarca 2-5 în preliminăriile pentru europene

Filmul meciului

România

Antrenor: Anghel Iordănescu
1.Lobont
2.Contra
3.Rădoi
4.Filipescu
5.Chivu
6.Gh.Popescu (cpt)
7.Codrea (13. Reghecampf, 62)
8.D. Munteanu
9. Ganea
10. Mutu
11. Pancu (14. Bratu, 68)

Scor la pauză 1-1

Marcatori: 1-0, Mutu (5); 1-1; Rommedahl (9) 2-1, D.Munteanu (47); 2-2, Gravesen (53) 2-3, Tomasson (72); 2-4, Contra (74, autogol); 2-5, Rommedahl (90,3)

Arbitru: Mejuto Gonzalez
Asistenţi: Martin Nieto, Martinez Samaniego (toţi din Spania)

Cartonase galbene:Laursen (15), Mutu(51), Codrea (55), Contra (70)

Spectatori 55.000

Danemarca

Antrenor: Morten Olsen
1. Sorense
2. Rytter (15. Michaelsen, 35)
3.Henriksen (cpt)
4.Laursen
5. N. Jensen
6. Poulsen (13. Wieghorst, 67)
7.Gravesen
8.Lovenkrands (17 Jorgensen, 46)
9. Tomasson
10. Rommedahl
11. Sand

1-0, min. 5: Gică Popescu a scos o lovitură liberă pe dreapta, Dorinel Munteanu a centrat în careu, Filipescu a trecut pe sub minge, iar Mutu a trimis-o cu capul în poartă ; **1-1, min. 9:** aut pentru danezi, balonul a ajuns la Gravesen, care a centrat în careu, Tomasson a reluat cu capul, Lobont a respins, iar Rommedahl a reluat puternic, din 6 metri, sub bară ; **2-1, min. 47:** Mutu i-a driblat pe Michaelsen şi Rommedahl, i-a pasat lui Munteanu, care a şutat din careu la colţul lung ; **2-2, min. 53:** Rommedahl l-a depăşit pe Filipescu, Lobont l-a blocat, balonul a sărit la 45 de metri, de unde Gravesen l-a trimis boltit în poarta goală ; **2-3, min. 72:** Reghecampf a vrut să trimită cu capul spre Lobont, Tomasson a interceptat şi a marcat ; **2-4, min. 74:** Rommedahl a mai rămas o dată singur pe dreapta după pasa lui Sand, a centrat, Tomasson a alunecat pe nisip, dar balonul l-a lovit pe Contra şi a intrat în poartă; **2-5, min. 90,3:** Rommedahl a trecut printr'o apărare svaiter

Iordanescu a demisionat

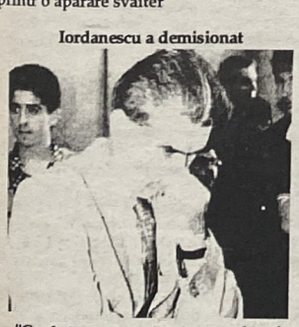

"Cred că acum cuvintele sunt de prisos. A fost o partidă ciudată, cum rar am văzut. Cred că trebue să lăsăm lucrurile aşa cum sunt. Îmi anunţ demisia din funcţia de selectioner începând cu această seară. Regret că s'a ajuns aici şi îmi cer scuze pentru rezultat. Îmi pare rău de băieţi şi de public, şi-i urez succes celui care va veni în locul meu. Cred că echipa mai are resurse pentru a lupta şi a obţine locul al doilea, de baraj. Probabil că o altă persoană ar putea aduce un suflu nou", a spus Anghel Iordănescu. El a recunoscut că decizia de a renunta la echipa naţională e *"o hotărâre luată la cald, după o mare supărare, dar e normal şi firesc să acţionez astfel"*. Întrebat dacă ar putea reveni asupra demisiei, Iordănescu a fost mai degrabă pesimist: *"Voi vedea, dar din punctul meu de vedere, am încheiat capitolul echipa naţională"*.

Gică Popescu şi Filipescu s'au retras dela naţională

Dupa meci, căpitanul echipei nationalei Gică Popescu şi fundaşul lui Betis Sevilla, Iulian Filipescu, şi-au anunţat retragerea din echipa naţională. Filipescu a fost cel mai slab jucător român din meciul cu danezii fiind fluierat copios de spectaori.

Premierul şi preşedintele nu au mai venit la meci de frică

Chiar dacă prezenţa lui Adrian Năstase şi a lui Ion Iliescu la meci fusese anunţată cu mai multe zile în urmă, premierul României a lipsit dela meci. Temător, probabil, de reacţia zecilor de mii de spectatori prezenţi în tribune vizavi de terenul prost pe care s'a jucat, atât Năstase cât şi Iliescu au lipsit. Cu 20 de minute înaintea meciului, când jucătorii se aflau la încălzire, suporterii aflaţi în peluza dinspre Iancului au început să strige *"Ruşine! Ruşine!"*, arătând cu mâna spre gazon. Reamintim că lucrările de reamenajare a stadionului promise de guvern au fost încredinţate firmei lui Adrian Oprişan, fratele baronului PSD din Vrancea. Cu toate acestea, terenul arată ca o plajă, în cel mai bun caz ca la Mangalia.

Ce a promis Guvernul că face din stadion ?

3 Martie 2003

Patronul firmei Construct Proget, Adrian Oprişan, dă primele semne de nesiguranţă şi invocă vremea ca factor decisiv în finalizarea proiectului pentru care a încasat peste 20.000 de dolari. *"Ne trebue două săptămîni cu temperaturi de minimum 7 grade Celsius şi totul va fi OK. Voi lăsa gazonul să vorbească în numele firmei mele"*, a spus Adrian Oprişan. Sfidând evidenţa, Şerban Mihăilescu, alintat *"Miki Şpagă"* de către ziarul *"Le Monde"*, spune că *"jucătorii să-şi vadă de evoluţia lor, noi ne ocupăm de vreme. Terenul va fi bun"*.

7 Martie 2003

Şerban Mihăilescu face o inspecţie pe teren. *"Ne asumăm responsabilitatea pentru modul în care va arăta suprafaţa de joc pe 29 Martie"*, a spus atunci, cu un aer superior, *"Miki Şpagă"*. Atunci aşteptam demisia.

Clasamentul grupei II

1. Danemarca	3	2	1	0	9	4	7
2. Norvegia	3	2	1	0	5	2	7
3. România	4	2	0	2	12	6	6
4. Bosnia Hertegovina	3	1	0	2	2	5	3
5. Luxemburg	3	0	0	3	0	11	0

COMENTARIILE PRESEI STRĂINE DUPĂ MECIUL CU DANEMARCA
"Românii au comis gafe catastrofale"

* **BT:** "Golul genial al lui Gravesen a încununat o prestaţie suverană a Danemarcei pe un stadion care i-a fost tot timpul ostil. Succesul a fost plătit însă scump, Olsen chemându-i pentru meciul de Miercuri, cu Bosnia-Herţegovina, pe Ole Tobiasen, dela FC Copenhaga, şi Per Nielsen, dela Brondby, care i-au înlocuit pe accidentatii Laursen, Rytter şi Poulsen"

***BERLINGSKE TILDENDE:** "Pe nisipul dela Bucureşti, Romedahl a înscris primele sale goluri pentru naţională după mai bine de un an. De fapt, toţi jucătorii danezi au jucat fantastic, obţinând un rezultat pe măsură"

* **EKSTRA BLADET:** "Ne-am luat revanşa după înfrângerea din 1989. Jocul nostru rapid a contracarat perioadele bune ale românilor, care au comis şi mai multe greşeli catastrofale, prilejuind elevilor lui Morten Olsen să înscrie pe bancul de nisip goluri vitale. Dramă pentru Români, al căror antrenor, Anghel Iordănescu, a tras consecinţele, dându-şi demisia"

* **KICKER SPORTMAGAZIN:** "Românii şi Belgienii au fost călcaţi în picioare Sâmbătă, numai că selecţionerul român Iordănescu şi-a şi dat demisia"

* **DPA:** "Meci nebun cu demisii la Bucureşti"

* **UEFA.COM:** "Danezi încântaţi, Românii, disperaţi. A fost un meci extraordinar, dar unul pe care fotbalul românesc vrea să-l uite. Învinşi acasă într'o partidă pe care ar fi putut la fel de bine s'o câştige, Românii şi-au pierdut şi antrenorul, Anghel Iordă[-nescu anunţându-şi imediat demisia. Scorul final nu reflectă realitatea unui joc dominat destul timp de români, care şi-au rezumat ghinionul într'un autogol şi un gol primit dela 45 de metri".

* **L'EQUIPE:** "Echipa României a fost învinsă cu un sever 2-5 de reprezentativa Danemarcei. Ca urmare, selecţionerul Anghel Iordănescu şi-a înaintat demisia, iar căpitanul Gheorghe Popescu şi Iulian Filipescu au anunţat că se retrag dela naţională"

* **GAZZETTA DELO SPORT:** "România se destramă după înfrângerea cu 2-5 suferită pe teren propriu în faţa Danemarcei în preliminăriile EURO 2004, grupa a doua. Selecţionerul Anghel Iordănescu şi-a dat demisia după meci, pentru ca apoi să îşi anunte retragerea din echipa naţională experimentatul Gheorghe Popescu şi fundaşul lui Betis Sevilla, Iulian Filipescu"

HAGI: "DIVIZIA "A" NU A FOST NICIODATĂ MAI SLABĂ"

Fostul selecţioner Gheorghe Hagi a declarat că România va avea din nou o echipă naţională valoroasă abia anul viitor şi că Divizia A nu a fost niciodată mai slabă ca în prezent.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A
Rezultatele etapei a 20-a

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1.	Rapid	20	14	2	4	40 -	16	44
2.	Steaua	20	10	6	4	24 -	17	36
3.	FC Naţional	20	10	3	7	32 -	21	33
4.	Gloria	20	9	5	6	25 -	17	32
5.	Dinamo	20	9	2	9	34 -	31	29
6.	FC Braşov	20	8	5	7	23 -	22	29
7.	Farul	20	9	2	9	22 -	29	29
8.	FCM Bacău	20	7	6	7	20 -	18	27
9.	Astra	20	8	2	10	26 -	28	26
10.	Oţelul	20	7	5	8	19 -	27	26
11.	Ceahlăul	20	6	7	7	29 -	25	25
12.	FC Argeş	20	7	7	9	23 -	26	25
13.	U Craiova	20	8	6	8	20 -	26	24
14.	Sportul Stud.	20	8	4	10	23 -	30	22
15.	Poli AEK	20	7	1	12	25 -	37	22
16.	UTA	20	6	2	12	21 -	36	20

ROMÂNIA A ÎNVINS RUSIA, LA RUGBY

Reprezentativa de rugby a României a învins cu scorul de 23-12 formaţia Rusiei în cadrul Cupei Europene a Naţiunilor. În clasament, România a trecut pe locul doi, cu 7 puncte (69-34), la egalitate cu Georgia (87-54). Pe primul loc se află Portugalia, cu trei victorii din tot atâtea meciuri - 9 puncte.

STOICHIŢĂ VA ANTRENA ARMENIA

Românul Mihai Stoichiţă a fost numit în funcţia de selectioner al naţionalei de fotbal a Armeniei. *"Stoichiţă a semnat un contract pe un an, iar după aceea vom vedea dacă vom continua colaborarea sau nu"*, a declarat Ruben Airapetian, preşedintele Federaţiei armene. Stoichiţă, care va fi secondat de un alt antrenor român, Mihai Stoica, este al patrulea selecţioner al Armeniei în decurs de un an. Stoichiţă i-a luat astfel locul argentinianului Oscar Lopez, care nu a mai continuat munca după ce i-a fost refuzată o creştere de salariu în luna Ianuarie. Stoichiţă a antrenat ultima dată echipa turcă Ankaragucu, după ce a pregătit echipe ca Steaua Bucureşti, FC Naţional, Litex Loveci (Bulgaria), selecţionata Panama, Sheriff Tiraspol (Republica Moldova).

ROŞU, GANEA ŞI MARINESCU AR PUTEA FI TRANSFERAŢI LA RAPID

Antrenorul echipei Rapid, Mircea Rednic, a declarat că jucătorii Laurenţiu Roşu, Ionel Ganea, Ionel Gane şi Lucian Marinescu ar putea fi transferaţi din vară la gruparea giuleşteană.De asemenea, Rednic a spus că îşi doreşte ca jucătorul Ioan Ovidiu Sabău să-şi prelungească pentru încă şase luni înţelegerea cu Rapid, contractul mijlocaşului rapidist expirând în vară.

FC RAPID INVITATĂ LA LAS VEGAS

Revista oficială a formaţiei Rapid Bucureşti, *"Forza Rapid"*, dezvăluie în premieră că gruparea giuleşteană a primit din partea echipei Rapid Las Vegas invitaţia de a susţine, după terminarea campionatului, un turneu în oraşul american.

DOROFTEI VA BOXA CU SPADAFORA PENTRU O BURSĂ DE 600.000 DE DOLARI

Pugilistul român Leonard Doroftei a declarat că va boxa, pe 17 Mai, la Pittsburgh, cu americanul Paul Spadafora, pentru unificarea titlurilor WBA şi IBF, la categoria semiuşoară, pentru cea mai mare bursă din cariera sa, 600.000 de dolari.

Doroftei, care este deţinătorul titlului mondial WBA, va mai obţine venituri şi din publicitate. Managerul general al clubului canadian Interbox, Yvon Michel, a precizat că atât Doroftei, cit şi Spadafora vor avea aceeaşi bursă, banii fiind oferiţi de postul de televiziune HBO, care deţine drepturile pentru acest eveniment.

"În ultimele luni, am purtat cele mai grele negocieri din cariera mea. Acum, putem confirma că pe 17 Mai, la Pittsburgh, Doroftei va deveni primul pugilist legitimat la Interbox care va lupta pentru unificarea titlurilor mondiale. Deja am semnat contractul cu HBO, care a oferit o sumă ce va fi împărţită în mod egal de cei doi campioni", a spus Michel.

Pugilistul român a menţionat că nu a semnat, încă, contractul pentru meciul cu Spadafora. "Nu am semnat deocamdată, dar nu îmi fac griji. Pentru meciul cu Balbi, am semnat înainte de cântarul oficial. Dacă voi câştiga şi dacă voi avea o bursă care să mă motiveze poate voi mai boxa. Mă gândesc să unific toate cele trei titluri mondiale ale categoriei.

IORDĂNESCU RAMÂNE ANTRENORUL PRINCIPAL AL REPREZENTATIVEI ROMÂNIEI

Comitetul Executiv al FRF, a decis că Anghel Iordănescu va rămâne în funcţia de antrenor principal al reprezentativei României până la încheierea campaniei de calificare pentru Campionatul European din 2004.

Sandu a precizat că demisia lui Anghle Iordănescu nu a fost luată în discuţie de Comitetul Executiv, deoarece nu a fost depusă în scris.

Iordănescu anunţase, Sâmbătă, după înfrângerea tricolorilor, cu scorul de 2-5, în faţa selecţionatei Danemarcei, că îşi dă demisia din funcţia de selecţioner al reprezentativei României.

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

TARIFELE PENTRU ENERGIA ELECTRICĂ VOR FI REDUSE CU 1,47%

Tarifele pentru energia electrică achitate de populaţie, preţurile de livrare a energiei pe piaţa reglementată, precum şi cele pentru serviciile de transport şi distribuţie de electricitate vor scădea, dela începutul lunii Aprilie, cu 1,47%, datorită evoluţiei cursului leu/dolar.

Modificarea acestor tarife este inclusă într'o hotărîre a Autorităţii Naţionale de Reglementare în domeniul Energiei (ANRE), transmisă spre publicare în Monitorul Oficial, şi va intra în vigoare după cinci zile dela data apariţiei.

Tarifele valabile în prezent au fost stabilite în luna Decembrie a anului trecut, pentru a fi menţinute, în dolari, la nivelul înregistrat în luna Iulie. Astfel, preţul mediu la consumatorii finali a fost stabilit la un nivel de 1.713.589 lei/MWh (50,5 dolari/MWh la un curs de 34.000 lei/dolar, luat în calcul de către ANRE la stabilirea preţului la energie).

Conform angajamentelor asumate de către autorităţi în faţa organismelor internaţionale, tarifele pentru energia electrică trebue ajustate la 1 Aprilie, fiind menţinute valorile exprimate în dolari. De asemenea, trebue respectată prevederea privind actualizarea preţului energiei electrice la Termoelectrica la echivalentul a 39 dolari/MWh, se arată intr'un comunicat al ANRE remis, recent, agenţiei MEDIA-FAX.

În condiţiile în care cursul de schimb leu/dolar a înregistrat, în perioada Decembrie 2002 - Martie 2003, o evoluţie descendentă, ajungând dela 34.000 de lei/dolar la 33.500 lei/dolar, ANRE a hotărît ca tarifele pentru energia electrică achitate de consumatorii finali captivi (categorie în care este inclusă şi populaţia), preţurile de livrare a energiei pe piaţa reglementată, precum şi cele pentru serviciile de transport şi distribuţie de electricitate să scadă cu 1,47%.

ANRE a monitorizat, de asemenea, în perioada Ianuarie-Martie, rezultatele aplicării tarifelor de distribuţie la cele opt filiale ale Electrica şi a efectuat analize de preţ la cele patru filiale ale Termoelectrica. Astfel, pe baza costurilor justificative prezentate de filiale, au reieşit următoarele preţuri medii: 1.069.700 lei/MWh la Electrocentrala Turceni, 851.900 lei/MWh la Electrocentrala Rovinari, 1.481.600 lei/MWh pentru Electrocentrala Bucureşti şi 1.946.700 lei/MWh la sucursalele Termoelectrica - Brăila, Borzeşti, Doiceşti, Galaţi şi Paroşeni.

Conform unui ordin al Ministerului Industriei şi Resurselor (MIR) emis în acest an, Termoelectrica este obligată să-şi reevalueze mijloacele fixe până la jumătatea lunii Martie.

"Deoarece până la data analizei ANRE, doar Electrocentrala Turceni a prezentat un centralizator al reevaluării pentru încadrarea în preţul mediu de 39 dolari/MWh şi pentru a nu distorsiona neuniform preţurile pentru aceste centrale, în preţurile propuse spre aprobare nu a fost considerat impactul reevaluării conform ordinului MIR", se arată în comunicat.

Preţurile de vânzare ale energiei electrice pe piaţa reglementată practicate de Hidroelectra şi Nuclearelectrica vor fi reduse folosind raportul dintre cursul de schimb actual şi cel utilizat în Decembrie 2002.

Transelectrica va reduce, în acelaşi mod, tariful de transport, tariful pentru serviciile de sistem tehnologice şi pentru cele funcţionale.

REGELE JUAN CARLOS ŞI-A AMÂNAT VIZITA ÎN ROMÂNIA

Regele Juan Carlos al Spaniei şi-a amânat vizita de stat pe care trebuia să o efectueze în România, în perioada 1-3 Aprilie, a declarat purtătorul de cuvânt al şefului statului român, Corina Creţu.

Corina Creţu a precizat că regele Spaniei urma să facă o vizită şi în Bulgaria, după cea în România.

Cele două vizite au fost amânate din cauza situaţiei internaţionale pentru o dată care urmează să fie stabilită în perioada următoare.

CENZURĂ POLITICĂ LA EUROPA FM

Rodica Culcer, directorul Departamentului Ştiri al postului de radio *Europa FM*, a demisionat din această funcţie, împreună cu redactorul-şef, Cosmin Prelipceanu, şi unul dintre prezentatorii postului, Nadina Forga. În scrisoarea de demisie, dată publicităţii, Rodica Culcer îl acuză pe directorul delegat de proprietarii acestui post de radio, Ovidiu Miculescu, de presiuni politice exercitate asupra Departamentului de Ştiri prin eliminarea unor ştiri şi promovarea unor persoane, unele dintre ele compromise public.

Demisia celor trei a fost determinată de solicitarea lui Ovidiu Miculescu de a fi eliminat un insert vocal cu Adrian Năstase, în care acesta îşi exprima poziţia faţă de gazonul de pe stadionul *Lia Manoliu*. Redactorul-şef nu a respectat recomandarea şi a fost retrogradat din funcţie şi la salariu, fără ca directorul departamentului de ştiri să fi fost consultat.

SE SCUMPEŞTE BENZINA

"Societatea Naţională a Petrolului (SNP) Petrom anunţă modificări ale preţurilor de referinţă la carburanţi, cuprinse între 1,15% şi 1,65%, în funcţie de produs, începând cu 7 Aprilie ora 00.00", se arată într'un comunicat de presă al SNP. Creşterea efectivă este de 400 de lei la benzinele cu plumb, 350 de lei la benzinele fără plumb şi de 200 de lei la motorine, în condiţiile în care preţurile de rafinare rămân neschimbate, informează *Ziua*.

Astfel, preţul benzinei va fi în jur de 1,10 CAD.

PREŢUL PETROLULUI AR PUTEA CREŞTE

Preţul petrolului pe piaţa internaţională ar putea creşte cu 7-10 dolari/baril, în condiţiile în care durata războiului din Iraq va fi de peste o lună, a declarat Dan Ioan Popescu, ministrul Industriei şi Resurselor. Dan Ioan Popescu a adăugat că, în cazul în care durata conflictului va fi scurtă, până în 30 de zile, acesta nu va avea efecte semnificative asupra preţului petrolului. *"Este important să nu avem creşteri de preţuri, în special la motorină, pentrucă începe campania agricolă"*, a spus Popescu.

SUA SE TEM CĂ AL-QAIDA AR PUTEA COMITE NOI ATACURI

Un oficial din cadrul Departamentului de Stat american a declarat că teroriştii vor incerca *"aproape sigur"* să lanseze atacuri multiple, în timp ce un oficial din cadrul serviciilor de informaţii afirmă că Al-Qaida ar putea comite noi atentate, informează *site*-ul CNN.

FURNIZORII DE MEDICAMENTE SPUN CĂ SISTEMUL SANITAR ESTE ÎN MARE PERICOL

Alianţa Medicilor, Asociaţia Naţională a Asiguraţilor şi Asociaţia Furnizorilor de Produse Medicale şi Medicamente cer guvernului măsuri eficiente şi urgente pentru stoparea blocajului din sistemul sanitar. Cele trei organizaţii solicită guvernului plata de urgenţă, într'o singură tranşă a datoriilor de miliarde acumulate de spitale şi farmacii. Banii ar trebui să vină, în opinia lor, din fondurile strânse de Casa Naţională de Asigurări în 2001 şi 2002 şi opriţi de Ministerul de Finanţe. Cele trei asociaţii cer de asemenea autonomia Casei de Asigurări de Sănătate, trecerea ei în subordinea Parlamentului şi începerea unei reforme reale în sistemul sanitar.

Liderul Asociaţiei Asiguraţilor, Alexandru Bazamet, a declarat că reforma modalităţior de achiziţie din sistemul sanitar nu urmăreşte eficientizarea sistemului, ci satisfacerea unor grupuri de interese, sprijinite politic. Alexandru Bazamet a dat exemplul unor spitale sau farmacii care sunt în mod clar favorizate de actuala conducere a Ministerului Sănătăţii. Preşedintele Asociaţiei Furnizorilor de Medicamente - organizaţie ce reuneşte aproximativ 50 de firme, majoritare pe piaţă - susţine că datorită blocajului patronat de Ministerul Sănătăţii, spitalele au acumulat datorii uriaşe, de ordinul miilor de miliarde de lei, neexistând în condiţiile păstrării sistemului actual, posibilitatea plăţii acestor datorii.

PNŢCD A DIZOLVAT CONDUCERILE ORGANIZAŢIILOR DE TINERET ŞI DE STUDENŢI

Conducerea PNŢCD a dizolvat structurile de conducere ale organizaţiilor de tineret şi studenţi, numind o comisie delegată, formată din şapte persoane, pentru a pregăti alegerile din Iunie 2003, după ce trei lideri ai acestor organizaţii au fost suspendaţi din partid pe un an de zile.

Celor suspendaţi - Bogdan Piţigoi, Mihai Badea şi Andrei Marinescu - li se reproşează nerespectarea statutului şi a disciplinei, încălcarea deciziilor luate de forurile ţărăniste şi luarea de atitudini publice împotriva poziţiilor oficiale ale PNŢCD.

Comisia delegată este coordonată de Ion Caramitru şi Adrian Ghiţă şi este formată din Cozmin Galu, Corado Toader, Andrei Răutu, Ecaterina Cezăreanu, Cristian Salgor şi Octavian Bădescu.

Octavian Bădescu a precizat că organizaţia de tineret îşi va modifica *"radical"* politica, prin abandonarea *"strategiilor politicianiste şi de gaşcă"*, practicate de cei sancţionaţi. În prim plan stau normalizarea relaţiilor cu organizaţiile de seniori, redefinirea poziţiei organizaţiei şi deschiderea porţilor pentru atragerea tinerilor cu *"potenţial şi relevanţă socială"*.

EŞEC AL CONVORBIRILOR ASUPRA UNUI PROTOCOL DE COLABORARE ROMÂNO-MOLDOVENEASCĂ

Ministrul român de Externe, Mircea Geoană şi-a încheiat vizita la Chişinău fără a semna cu omologul său moldovean, Nicolae Dudău, un protocol de colaborare, aşa cum se preconiza.

"Noi suntem gata să semnăm oricând acest protocol, dar el trebue să se bazeze pe ideea unui parteneriat pentru Europa al ţărilor noastre", a spus Mircea Geoană, lăsând să se înţeleagă că Chişinăul nu a acceptat deocamdată această propunere a diplomaţiei dela Bucureşti.

Ministrul român de Externe a spus că România a fost şi rămâne un avocat sincer al apropierii Republicii Moldova de structurile europene. Integrarea Republicii Moldova în proiectul european ar putea să reprezinte un răspuns modern la două dimensiuni importante ale relaţiilor moldo-române – dimensiunea istorică de relaţie specială şi unică între cele două ţări şi necesitatea de a se respecta ca state independente şi suverane, a declarat Mircea Geoană. El a spus că Preşedintele Ion Iliescu ar putea să întreprindă o vizită la Chişinău în a doua jumătate a acestui an, în timpul căreia ar putea fi lansat parteneriatul României şi Republicii Moldova pentru Europa.

ROMÂNIA, PE PRIMUL LOC ÎN EUROPA LA TBC

Zilnic, în România, mor şapte persoane din cauza tuberculozei (TBC) şi se înregistrează 82 de cazuri noi, dintre care cinci sunt copii, a anunţat prof. dr. Ioan Paul Stoicescu, managerul Programului Naţional de Control al Tuberculozei. În România s'a înregistrat, anul trecut, cea mai ridicată rată a incidenţei TBC din ultimii 27 de ani: 138,7 cazuri noi la 100.000 de locuitori. România se situează, astfel, pe primul loc în Europa ca rată a incidenţei TBC, iar ca mortalitate prin TBC, printre primele cinci state.

"În 2003, au fost prevăzute 220 miliarde de lei pentru programul de tuberculoză, elaborat de Ministerul Sănătăţii, iar Fondul Global ne alocă 20 milioane de dolari, pe cinci ani, pentru acest program", a declarat dr. Daniela Bartoş, ministrul Sănătăţii.

CREDINCIOŞII UCIŞI ÎN ÎNCHISORILE COMUNISTE VOR FI INCLUŞI ÎN MARTIROLOGIU

Reprezentanţii Bisericilor Ortodoxă, Romano-Catolică, Catolică Orientală de Rit Bizantin şi Evanghelică au stabilit, în cadrul unei întâlniri, întocmirea unui martirologiu creştin al României, care să cuprindă clericii şi credincioşii martiri ai credinţei creştine în închisorile comuniste.

Dintre critieriile pentru acordarea statutului de martir sunt: moarte violentă (împuşcare, spânzurare, înghetare, înjunghiere, îngropare de viu, privaţiune de hrană şi apă etc.) ori în urma chinurilor suferite în temniţă sau într'o perioadă de timp imediat următoare detenţiei; ura persecutorului faţă de credinţă şi Biserică; acceptarea conştientă a martiriului etc.

PARLAMENTUL A RESPINS MOŢIUNEA DE CENZURĂ A OPOZIŢIEI

Parlamentul a respins cu 281 de voturi *"împotrivă"* şi 163 *"pentru"* moţiunea de cenzură *"Mafia sufocă România. Corupţia Guvernului PSD sărăceşte România"*, iniţiată de 172 de parlamentari PNL, PD şi PRM la asumarea răspunderii Guvernului pentru legea anticorupţie.

La vot au fost prezenţi 444 de parlamentari din cei 482 de senatori şi deputaţi. În urma respingerii moţiunii, proiectul de lege pentru combaterea corupţiei pentru care Guvernul şi-a asumat răspunderea în Parlament se consideră adoptat şi va fi trimis la Preşedinţie pentru promulgare.

GUVERNUL A VOTAT NOUL TEXT AL ORDONANŢEI DE URGENŢĂ PRIVIND DISPONIBILIZĂRILE COLECTIVE

În urma negocierilor cu sindicatele, executivul a acceptat plata unui număr de 20, maximum 24 de salarii compensatorii acordate în funcţie de vechime. Iniţial ordonanţa prevedea că vor fi alocate între 13 şi 17 salarii medii nete pe economie. La plecarea din uzine, muncitorii vor mai primi câte 2 salarii compensatorii şi suplimentar pentru fiecare an de muncă câte 0,5% din salariu, dar nu mai puţin de 5 salarii medii.

Ordonanţa nu prevede şi numărul muncitorilor disponibilizaţi, care urmează a fi stabilit prin ordin al ministrului Privatizării. În unele cazuri însă sindicatele au obţinut şi reducerea numărului de disponibilizaţi. Astfel dela Rulmentul Braşov vor pleca 450 de oameni din cei 1.500 anunţaţi iniţial, iar dela Siderurgica Hunedoara vor fi concediate 2.000 de persoane, cu 1,500 mai puţin decât se anunţase.

CORUPŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA PRECARĂ, MOTIVE DE ÎNGRIJORARE ÎN ROMÂNIA

Agenţia de evaluare internaţională *"Fitch Ratings"* estimează că principalul risc cu care se confruntă economia românească pe termen scurt este impactul unui eventual război de lungă durată în Irak asupra preţului petrolului, investiţiilor şi încrederii investitorilor.

"Cu toate acestea, riscurile majore în privinţa rating-ului de care beneficiază România sunt, în momentul de faţă, mai degrabă pe termen mediu. Determinarea politică de a continua programul de reformă este mai puţin vizibilă decât în Rusia sau Bulgaria, spre exemplu, iar puterea marilor proprietari, corupţia şi administraţia precară reprezintă, la rândul lor, motive de îngrijorare", susţine Edward Parker, autorul analizei *Fitch Ratings*.

De asemenea, raportul subliniază că economia reflectă încă o lipsă de dinamism, apreciind că prioritaţile Guvernului ar trebui să fie, în prezent, un control mai eficient al finanţelor publice, privatizarea, reforma sectorului energetic şi a pieţei muncii, precum şi îmbunătăţirea mediului de afaceri.

"Progresele pe care autorităţile dela Bucureşti le vor înregistra în aceste direcţii în 2003 şi 2004 vor fi determinante pentru a afla dacă România va putea să-şi îndeplinească obiectivul de aderare la Uniunea Europeană în 2007, să-şi asigure în mod definitiv dezvoltarea economică şi să poată astfel obţine îmbunătăţiri ale rating-ului", consideră analistul Fitch.

Agenţia de evaluare financiară precizează că acest raport a fost realizat în contextul viitoarei emisiuni de eurobonduri, programată pentru prima jumătate a acestui an, ce va avea, cel mai probabil, o valoare de 500 milioane de euro şi scadenţa la şapte ani.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

ROMÂNIA AR PUTEA PIERDE PUNCTE LA RATING-UL DE ŢARĂ

Conducerea Consiliului Naţional al Întreprinderilor Private Mici şi Mijlocii din România (CNIPMMR) a anunţat că nici una dintre recomandările formulate în toamna anului trecut de către Organizaţia Europeană pentru Comerţ şi Dezvoltare (OECD) şi Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare (BERD) nu a fost pusă în practică. În opinia liderilor Consiliului, situaţia astfel creată - caracterizată drept *"foarte delicată"* de către preşedintele CNIPMMR, Ovidiu Nicolescu - ar putea avea consecinţe dintre cele mai grave: *"S'ar putea să avem probleme cu rating-ul de ţară, BERD ar putea să-şi revizuiască poziţia faţă de volumul creditelor acordate ţării noastre, iar în plan politic România va avea numai de pierdut, având în vedere neonorarea unor angajamente în această direcţie; la toate acestea se adaugă, bineînţeles, efectele concrete ale întârzierii relansării sectorului privat, în speţă al IMM"*.

Anul trecut, în urma unei analize efectuate de către experţi ai OECD şi BERD asupra mediului de afaceri din ţara noastră, cele două instituţii europene au elaborat un raport conţinând 33 de recomandări pentru sectorul de IMM. Însă tocmai cele mai importante dintre acestea au fost complet ignorate (neabordate la nivel guvernamental): dezvoltarea de servicii pentru întreprinderile mici şi mijlocii, consultarea comunităţii de afaceri la elaborarea de acte normative, eliminarea discriminării IMM în raport cu societăţile mari ale statului, crearea unui mediu fiscal prietenos, formarea de către guvern a unui grup de lucru axat pe dezvoltarea acestui sector, îmbunătăţirea accesului IMM la sursele de finanţare, privatizarea Fondului de Garantare a Creditelor pentru IMM, instituirea unor centre de suport pentru întreprinderi etc.

POLITICA MEDICAMENTULUI ÎN ROMÂNIA - PE UN DRUM GREŞIT

Politica medicamentului în România a mers pe un drum greşit, căci la o economie săracă nu pot fi cumpărate produse scumpe când pe piaţă există echivalente la preţ mai mic, a declarat Cristian Celea, director general la Casa Naţională de Asigurări de Sănătate (CNAS), citând dintr'un raport al OMS. Criza medicamentelor compensate va continua cât timp sistemul va fi subfinanţat, a afimat Celea.

SALARIUL MEDIU NET PE ECONOMIE A SCĂZUT CU 5,9% ÎN FEBRUARIE

Salariul mediu net pe economie a fost, în luna Februarie, de 4.451.835 lei, în scădere cu 5,9% comparativ cu luna anterioară, când au fost înregistrate creşteri semnificative ca efect al intrării în vigoare a unor reglementări privind salariile şi reducerea contribuţiilor la asigurările sociale.

Potrivit Institutului Naţional de Statistică, salariul mediu brut pe economie s'a redus, de asemenea, cu 7,1%, coborînd la 6.054.129 lei.

Scăderi semnificative ale salariului mediu net au fost consemnate indeosebi în sectorul bugetar. Cea mai mare depreciere, de 28,4%, a fost înregistrată în învăţământ, unde salariul mediu net a ajuns la 4,5 milioane lei. Pe locul următor se situează administraţia publică, cu o scădere de 25,7% şi un salariu mediu net de 6,01 milioane lei.

ACŢIUNEA POPULARĂ SE TRANSFORMĂ ÎN PARTID, SUB CONDUCEREA LUI CONSTANTINESCU

Participanţii la reuniunea Comitetului Naţional al *Acţiunii Populare* au decis ca această mişcare civică să se constituie în partid politic, fostul preşedinte Emil Constantinescu fiind mandatat să conducă procesul de organizare a partidului.

Constatinescu a fost mandatat, de asemenea, să formeze un Consiliu Naţional Interimar, care să gestioneze activitatea formaţiunii până la primul congres.

TUPEUL ALEŞILOR NU MAI ARE LIMITE

Jeep-uri de peste 300.000 de dolari pentru Senat

330.000 de dolari pentru 11 jeep-uri pentru şefii Senatului. Ideea a plecat dela secretarul general Constantin Sava, care a propus Biroului achiziţionarea a două maşini de teren Daewoo, marca *"Musso"*. Sava şi-a justificat iniţiativa prin faptul că *"sunt bani"* şi e păcat ca ei să rămână nefolosiţi. El a mai spus că trei dintre cele cinci jeep-uri aflate în parcul auto al Senatului sunt uzate şi trebue înlocuite.

PARCHETUL CERE CONDAMNAREA LUI C.V. TUDOR

Reprezentatul Parchetului a cerut instanţei supreme condamnarea penală a senatorului PRM Corneliu Vadim Tudor în procesul în care fostul consilier prezindenţial Dorin Marian îl acuză de calomnie, Curtea Supremă urmând să pronunţe sentinţa la 21 Aprilie.

PNŢCD VREA SĂ DEA ÎN JUDECATĂ CNAS ŞI MINISTERUL SĂNĂTĂŢII

Conducerea PNŢCD va analiza posibilitatea de a da în judecată CNAS, Ministerul Sănătăţii şi eventual Guvernul, pentrucă reţetele gratuite şi compensate nu sunt onorate, a declarat Constantin Ticu Dumitrescu, vicepreşedinte PNŢCD.

El consideră că situaţia creată în prezent ar putea fi inclusă în categoria crimelor împotriva umanităţii, deoarece, în prezent, sunt *"oameni care mor cu zile"*.

Ticu Dumitrescu a arătat că a primit semnale din întreaga ţară şi din Capitală, dela sute şi mii de salariaţi, dela foşti deţinuţi politici şi veterani de război, care se confruntă cu problema neonorării reţetelor gratuite şi compensate.

Vicepreşedintele PNŢCD consideră că măsurile luate pentru ruperea blocajului din acest domeniu sunt *"parţiale"* şi nu ajută pe cei bolnavi.

DIACONESCU VREA SĂ REZOLVE CRIZA PNŢCD

Preşedintele de onoare al PNŢCD, Ion Diaconescu a afirmat că se va informa în ceea ce priveşte noua criză din partid şi că va discuta cu toate părţile implicate, întrucât a aflat *"post-factum"* ceea ce s'a petrecut.

El a spus că, din această cauză, *"nu a putut să influenţeze"* ceea ce s'a petrecut, prin sancţionarea severă de către actuala conducere a partidului a unui număr mare de lideri ţărănişti dela secretarul general la vicepreşedinţi şi preşedinţi de organizaţii.

PSD VREA SĂ LEGIFEREZE INTERCEPTAREA TELEFOANELOR

Preşedintele Comisiei de control a activităţii SRI, deputatul PSD Ion Stan, a propus o iniţiativă legislativă privind reglementarea interceptării comunicaţiilor, cu titlul *"Lege privind protecţia drepturilor şi libertăţilor fundamentale în activităţile de realizare a securităţii, apărării şi siguranţei naţionale"*. Autorul susţine că proiectul vizează *"instituirea unui sistem de control judiciar prealabil asupra acestor activităţi ale serviciilor de informaţii şi siguranţă naţională care pot prejudicia inviolabilitatea domiciliului şi secretul comunicaţiilor"*, însă în text există o serie de articole de natură să creeze suspiciuni. Astfel, articolul 5 prevede că interceptarea comunicaţiilor este legală, printre altele, *"dacă interceptarea este neintenţionată, rezultat al experimentării, în condiţiile legii, a noi echipamente de interceptare sau anti-interceptare ori se realizează studii şi cercetări de îmbunătăţire a performanţelor acestora"*. În plus, la articolul 27 sunt înşirate, pe două pagini, o serie de cazuri în care nu sunt necesare autorizările pentru interceptări, chiar dacă se prevede că *"nu se reţine şi nu se dezvăluie în nici un scop conţinutul oricăror comunicări obţinute, ci se distrug de îndată"*.

MAMELE, PĂCĂLITE DE GUVERN

Guvernul a dat peste cap socotelile a mii de viitoare mămici, schimbând peste noapte modul în care se calculează indemnizaţia pe care statul o plăteşte în timpul concediului pentru creşterea copilului. Printr'o ordonanţă de urgenţă care modifică Legea pensiilor (19/2000), guvernul a plafonat indemnizaţia la 4.212.000 lei, indiferent de mărimea salariului şi, deci, de cotizaţia plătită la fondul de asigurări sociale. Până la aprobarea ordonanţei, o femeie în concediu de maternitate primea timp de maximum doi ani 85% din salariul brut pe ultimele 6 luni. Din *"Realitatea Românească"* aflăm că bărbaţii se înghesuie însă la concediul paternal. Până acum peste 7.000 de bărbaţi au beneficiat de concediu de paternitate.

DOROHOIUL FĂRĂ ÎNCĂLZIRE

Municipiul Dorohoi, din judeţul Botoşani, va rămâne, din acest an, fără sistemul centralizat de termoficare, la care sunt racordate aproximativ 1.000 de familii, ca urmare a renunţării societăţii locale Goscom SA la activitatea de furnizare a agentului termic. Conducerea Goscom a înştiinţat Primăria din Dorohoi despre intenţia de a preda cele 11 centrale de cartier existente în oraş, dintre care doar şapte mai funcţionează, motivând că această activitate este una nerentabilă pentru societate.

PENTRU ADERARE LA NATO, ROMÂNIA TREBUE SĂ FACĂ REFORME

La sediul NATO dela Bruxelles a avut loc ceremonia semnării protocoalelor de aderare ale celor şapte ţări invitate, România, Bulgaria, Estonia, Letonia, Lituania, Slovenia şi Slovacia. Ţările invitate se angajează astfel să adopte un calendar strict ale reformelor, printre care şi combaterea corupţiei, reforme care trebue puse în practică înainte de aderarea lor oficială, la *summit*-ul din luna Mai anul viitor.

Protocoalele de aderare trebue ratificate ulterior de toate parlamentele, din ţările membre şi din ţările invitate. România, ca şi celelalte ţări invitate, va participa de-acum înainte la reuniunile Consiliului Nord Atlantic şi va putea să-şi exprime opinia asupra chestiunilor supuse dezbaterii, dar nu va lua parte la luarea deciziilor, lucru care se va întâmpla de-abia după aderarea oficială.

APADOR-CH AVERTIZEAZĂ CĂ PROIECTUL LEGII SIGURANŢEI ÎNCALCĂ NORMELE EUROPENE

Asociaţia pentru Apărarea Drepturilor Omului - Comitetul Helsinki (APADOR-CH) protestează faţă de unele prevederi ale proiectului de modificare a Legii siguranţei naţionale a României şi atrage atenţia că acesta nu se conformează normelor europene. Proiectul legii încalcă hotărîrea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în cazul Rotaru vs. România din 4 Mai 2000.

MUNCITORII BRAŞOVENI AU ARUNCAT CU OUĂ ÎN SEDIUL PSD

Peste 5.000 de salariaţi dela uzinele Roman şi Tractorul au ieşit de mai multe ori în stradă la sfârşitul lui Martie, nemulţumiţi de intenţia Guvernului privind disponibilizările masive de personal, care urmează să fie făcute în marile societăţi din Braşov, până la sfârşitul lunii Iunie. Muncitorii au scandat *"Nu te lăsa, Roman SA!"*, au aruncat cu ouă în sediul PSD şi au dat foc unui cauciuc. Guvernul a aprobat o serie de proiecte economice pentru judeţul Braşov, privind înfiinţarea unor parcuri industriale, tehnologice şi de *soft*, care urmează să fie construite la Braşov, unde până în luna Iunie urmează să fie făcute disponibilizări masive.

Hagi: "Dumitru Dragomir este cancerul fotbalului românesc"

Cel mai bun fotbalist român din toate timpurile, Gheorghe Hagi, a organizat o conferinţă de presă extraordinară în care l-a acuzat pe preşedintele Ligii Profesioniste de Fotbal (LPF), Dumitru Dragomir, de distrugerea fotbalului românesc şi l-a cerut lui Mircea Sandu, preşedintele Federaţiei Române de Fotbal (FRF) să ia poziţie faţă de acesta.

"Acesta este adevăratul moment zero al fotbalului românesc, în care trebue să vorbim direct, concis şi pragmatic. Am ajuns într'o situaţie grea, ne aflăm în faţa unui dezastru în fotbalul românesc. Fotbalul românesc duce acum lipsă de conducători veritabili, principalele probleme fiind legate de cei mai importanţi doi oameni din fotbalul românesc, preşedintele LPF şi preşedintele FRF, de care au depins destinele fotbalului din ţara noastră în ultimii ani. Dacă Mircea Sandu a făcut destule lucruri bune, acest fapt nu e valabil şi pentru preşedintele LPF. Fotbalul intern a avut rezultate destul de bune până în 1996, când Dumitru Dragomir a venit la conducerea LPF. O spun cu toată responsabilitatea, Dumitru Dragomir, cel care trebuia să organizeze campionatul intern din 1996 până azi a făcut-o prost, a distrus fotbalul intern, l-a denigrat, astfel încât acest sport duce acum o mare lipsă de credibilitate şi de performanţe. Nu cred că putem să ne mândrim cu ceva în aceşti 6 ani de când preşedintele LPF a condus campionatul intern. Ar trebui să ne fie ruşine, pentrucă ne-a dus în pragul dezastrului... Dânsul nu s'a mulţumit cu atât şi s'a lăudat că dacă nu ar fi existat ar fi trebuit inventat. Se laudă că e un preşedinte mare, dar nu a câştigat nimic pe la cluburile pe la care a fost, iar, dintre acestea, FC Olt şi Victoria au însemnat o pată neagră pentru fotbalul românesc dinainte de 1990. Dumitru Dragomir e obişnuit să distrugă şi şi-a realizat acest obiectiv. Ne-a făcut de râs în lume şi noi am stat pasivi până acum", a declarat Hagi.

Fostul selecţioner al echipei naţionale de fotbal a mai spus: *"Mă uit la rezultate, nu am nimic cu dânsul. Nu cred că sunt de vină preşedinţii de cluburi, antrenorii sau jucătorii care au trăit în acest mediu viciat... A fost un mediu inventat şi construit de conducătorul LPF. S'a ajuns prea departe acum, până la denigrarea şi jignirea fotbaliştilor. Acum o lună, când s'a votat menţinerea lui Dumitru Dragomir în fruntea LPF s'a votat catastrofa fotbalului românesc, pentrucă atâta timp cât vom avea un conducător ca Dumitru Dragomir, fotbalul românesc nu are nici un viitor. Dragomir nu s'a mulţumit să distrugă campionatul intern, în ultimul timp a atacat şi echipa naţională"*.

Hagi a continuat, vorbind de preşedintele FRF, Mircea Sandu: *"Pe noi doi ne leagă multe lucruri, m'a ajutat la Sportul, când eram foarte tânăr, am colaborat foarte bine la echipa naţională, pe care a condus-o bine. E mare diferenţă între Mircea Sandu şi Dumitru Dragomir, dar sunt supărat pe atitudinea preşedintelui FRF, pe faptul că stă departe de fotbalul intern şi spune că nu poate face nimic. Nu trebue să stea indiferent. Impresia mea este că a trădat performanţele care s'au făcut şi în mod automat fotbalul românesc. Dumitru Dragomir e vicepreşedinte la FRF, conform statutului, deci subaltern al lui Mircea Sandu. Eu şi alţi componenţi ai generaţiei de aur îi cerem lui Mircea Sandu să iasă în faţă şi să ia o poziţie vizavi de Dumitru Dragomir. Cred că îi va fi greu să facă acest lucru, pentrucă au făcut compromisuri împreună. Aş vrea din toată inima să greşesc când spun asta şi să-mi cer scuze, dar cred că am dreptate. Mircea Sandu s'a rezumat numai la echipa naţională, dar răspunderea dânsului este şi campionatul intern. Aceasta a fost greşeala sa. Apoi, după meciul cu Slovenia (NR: Noembrie 2001, Bucureşti), când am pierdut calificarea la Cupa Mondială, Mircea Sandu nu a venit în vestiar, iar atunci ar fi trebuit să fie alături de echipă. Nici măcar nu aveam unde să mergem să mâncăm... Putea să vină în vestiar şi să spună mulţumesc mie şi jucătorilor..."*

Gică Hagi a exclus faptul că Mircea Sandu nu ar putea să îa nici o măsură împotriva lui Dumitru Dragomir: *"Vă dau exemplu acţiunea lui Sepp Blatter, care l-a demis pe secretarul său general, care era şi vicepreşedinte FIFA, Michel Zen Ruffinen, chiar înainte de Campionatul Mondial din 2002."*

Hagi a concluzionat: *"Se pare că valorile nu au loc în România, locul lor e afară. Lucescu a declarat în urmă cu ceva timp că a plecat din România să nu se plafoneze. Eu am convingerea că dacă Dumitru Dragomir va pleca, în fotbalul românesc va fi linişte, pentrucă Dumitru Dragomir este cancerul fotbalului românesc."*

Fostul internaţional a mai spus că din vară se gândeşte să antreneze din nou, dar nu în România. Hagi nu a exclus ca *"peste vreo zece ani"* să se gândească şi el la vreun post de conducere în fotbalul românesc, dar nu unul de vârf. Hagi a precizat că pe 1 Mai va lua cuvântul la reuniunea Comitetului Fotbalului din cadrul FIFA, iar în zilele ce urmează se va întâlni cu alţi foşti şi actuali jucători pentru a lua o poziţie comună împotriva lui Dumitru Dragomir, despre care a spus că nu-l recunoaşte drept om de fotbal, fiind o *"persoană non grata"*.

din cele 3 colţuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

OPERAŢIUNEA ELIBERAREA IRAKIENILOR

Pe data de 19 Martie a început *Operaţiunea Eliberarea Irakienilor*, în urma ultimatumului de 48 de ore dat de Preşedintele George W. Bush lui Saddam Hussein, ca să părăsească Irakul împreună cu fiii lui, sau să suporte atacul trupelor americano-engleze. Această cerere era o abatere dela rezoluţia 1441, care nu stipula schimbarea de regim.

A deziluzionnt felul arogant în care Statele Unite au încercat să-şi impună voinţa. Ele au pornit acest război, fără aprobarea Naţiunilor Unite, în urma eşecului de a obţine în Consiliul de Securitate cele nouă voturi necesare unei majorităţi, pentru aprobarea unei intervenţii armate, sub motivul că Irakul a încălcat rezoluţia 1441. Inspectorii erau încă pe teren, iar dezarmarea paşnică făcea progrese. Încălcarea Chartei Naţiunilor Unite a produs o daună ireparabilă prestigiului şi valorii acesteia.

Secretarul General ONU Kofi Annan a spus că *"este o zi tristă pentru Naţiunile Unite. Ştiu că milioane de oameni de pe glob împărtăşesc aceeaşi dezamăgire şi sunt profund alarmaţi"*. El şi-a exprimat îngrijorarea pentru suferinţele poporului irakian.

În dimineaţa zilei de 20 Martie, Bagdadul (5 milioane locuitori) a început să fie bombardat cu rachete în aşa-zisul *"atac de decapitare"*, lovind obiective considerate că sunt ocupate în acel moment de membri ai conducerii irakiene, atacul însă n'a decapitat pe nimeni şi nu după mult timp, au apărut la televiziune Saddam Hussein ca şi alţi lideri irakieni.

Ploaia de bombe a continuat şi în primele două zile au fost aruncate 3.000 de rachete de croazieră de pe vasele din Golful Persic, asupra obiectivelor principale din Bagdad, ca palatul lui Saddam, Ministerul Apărării şi sediul partidului Baath. În zilele următoare bombardamentele au continuat sub titlul de *"Şoc şi spaimă"*, menit să facă prăbuşirea regimului şi predarea în masă a armatei irakiene.

Deşi bombardamentele continuau asupra Bagdadului, trupele coaliţiei au început sa fie din ce în ce mai stânjenite în înaintarea către Bagdad, de furtunile de nisip şi o dârză rezistenţă a armatei regulate şi a formaţiilor paramilitare irakiene. Au apărut *Fedainii lui Saddam*, formaţii fanatice de sacrificiu. Era cu totul alt aspect decât cel prevăzut de ministrul Apărării Donald Rumsfeld, în care *Atacul de decapitare şi Şocul şi spaima* urmau să producă prăbuşirea regimului lui Saddam Hussein. Se lansaseră mai demult manifeste cu indicaţii de cum să se predea soldaţii irakieni, în ce poziţie urma să fie lăsat tancul sau vehiculul respectiv etc.

Preşedintele Bush a declarat pe data de 22 Martie că *"o campanie pe un teren arid, într'o ţară vastă, poate să fie mai lungă şi mai dificilă decât au prezis unii"*. La rândul său, Generalul William Walace, comandantul trupelor terestre americane a declarat că *"inamicul cu care luptăm în prezent este diferit de cel cu care am exersat pe simulatoare"*.

Pierderea de vieţi a civililor a început să crească zilnic, mai ales în Bagdad, cu toate asigurările că bombardamentele vor evita astfel de jertfe. În Sud, la Basra a început o masivă ajutorare a populaţiei cu alimente şi apă, la periferia oraşului, la care contribuie şi trupele engleze. Acestea, ca şi trupele americane au ingrata misiune de a convinge astfel populaţia că sunt eliberatori şi nu invadatori.

A surprins faptul că Şiiţii

şi Kurzii nu s'au răsculat cum credea administraţia, dar aceştia nu au uitat că în 1991 ei au fost încurajaţi de Washington să se răscoale, apoi au fost abandonaţi. S'a putut constata acum că Irakienii nu prea vor să fie eliberaţi de Americani.

Importantul oraş *Basra*, (1 milion locuitori) asediat de Britanici nu a putut fi cucerit iar *Nasirya* a fost ocolit şi s'au dat lupte intense pe aşa-zisa *alee a ambuscadelor*, calea de trecere a coloanelor coaliţiei spre Bagdad. S'au dat lupte şi lângă *Najaf*, oraş sfânt islamic. A fost raportată luarea de mulţi prizonieri irakieni, dar au fost luaţi şi prizonieri americani care au apărut la televiziunea irakiană şi au început să fie publicate liste de pierderi. Au fost doborîte elicoptere şi avioane.

Au început să apară ca armă iarkiană, bombele sinucigaşe, o armă a disperării pe care guvernul iarkian a declarat că o va utiliza în număr sporit.

În confuzia înaintării au existat şi aici *focuri prieteneşti*, Americani contra Americani şi Americani contra Englezi, care au produs morţi şi răniţi.

S'a anunţat că din Siria şi Iran pătrund mulţi voluntari care vor să lupte împotriva invadatorilor. De notat că au venit să lupte şi Irakieni plecaţi în exil. Statele Unite au avertizat ambele ţări, Siria fiind învinuită şi că a trimis ochelari pentru vizionare nocturnă, cum au şi Americanii. De acest tip de ochelari au fost învinuiţi şi Rușii.

În Nordul Irakului, Americanii au început paraşutarea de formaţii speciale şi material pentru ca împreună cu formaţiuni kurde aliate să atace spre Sud. Ei au trebuit să se bată întâi cu *Ansar al-Islam*, un grup de Kurzi militanţi islamici de lângă frontiera cu Iranul, care se bat cu cei din Vest, şi sunt consideraţi că au legături cu Al Qaida şi ar avea arme chimice.

La 1 Aprilie înaintarea spre Bagdad era mult încetinită, dar se aştepta un atac decisiv împotriva diviziilor Gărzii Republicane, mai bine înarmate şi disciplinate. Acestea au fost atacate cu intense focuri de artilerie şi bombardamente de avioane şi elicoptere.

Încă dela început, Statele Unite au arătat clar că nu vor ţine seama de Consiliul de Securitate şi că vor merge pe drumul războinic al lui George W. Bush.

Preşedintele a repetat până la saturaţie în ultimele două luni, aceleaşi fraze, de nevoia unui război împotriva lui Saddam Hussein care deţine arme de distrugere în masă şi ameninţă vecinii, prietenii şi pacea lumii.

Administraţia americană nu a adus nici o dovadă plauzibilă. Acest război fusese planificat de mai multă vreme, iar dezbaterile în Consiliul de Securitate au fost doar o formalitate ipocrită, care a mai dat speranţe de pace celor bine intenţionaţi.

Deţinerea şi programarea de arme nucleare, ameninţarea cea mai gravă, a fost respinsă de cercetările lui AlBaradei, directorul Institutului Internaţional de Energie Atomică. Trupele coaliţiei nu au descoperit în înaintarea lor arme de distrugere în masă.

Legătura dintre Saddam Hussein şi Al Qaida nu a putut fi dovedită, acesta fiind pe lista neagră a fundamentaliştilor islamici, pentru regimul său secular de tip socialist.

Demonstraţiile împotriva războiului, chiar în SUA, Marea Britanie şi Australia, principalele membre ale coaliţiei, au arătat adevăratele sentimente ale popoarelor. Chiar paşnica şi săritoarea Canadă s'a desolidarizat, pentru prima oară de aliatul ei din Sud.

Pentru această nealiniere, ambasadorul american a ţinut oamenilor politici canadieni o cuvântare cu subînţelesuri de pedepse pe linie comercială, deoarece 65% din exporturile canadiene merg către SUA şi Big Brother este profund nemulţumit de poziţia canadiană.

Pentru a demonstra că totuşi majoritatea lumii este alături de SUA în invadarea Irakului, administraţia americană a anunţat hazlia veste că este în fruntea unei coaliţii de peste 50 de state. Colin Powell a lămurit însă că pentru multe ţări e vorba de simple declaraţii politice sau alte forme de susţinere. În realitate, practic, pe teren, coaliţia e formată de Statele Unite (250.000 de soldaţi), Marea Britanie (45.000) şi Australia (3.000).

Naivii se întreabă de ce singura supraputere mondială vine dela 18.000 km, din alt continent, ca să invadeze o ţară din lumea a treia, sărăcită după un embargou de peste zece ani, pe motivul că îşi *apără interesele naţionale* şi vrea să înlăture un regim dictatorial care ar avea arme de distrugere în masă. Regimuri dictatoriale sunt de jur împrejurul Irakului şi au arme de distrugere în masă.

Realitatea pare mai simplă. Statele Unite vor să controleze Orientul Mijlociu şi sursele de petrol. Ele nu mai sunt sigure de petrolul instabilei Venezuela, care le asigură o mare parte din nevoi şi nu mai vor să depindă de dubioasa Arabie Saudită, care a fost o pepinieră Al Qaida. Petroliştii din administraţia americană speră să obţină concesiuni în Irakul cucerit. De altfel, administraţia încheia contracte cu firme americane, pentru reconstruirea Irakului, cu mult înainte de începerea războiului.

În majoritatea statelor arabe din Orientul Mijlociu care au câmpuri petrolifere, exploatarea e făcută în mare parte de companii americane ca Shell, Tamoil, Esso etc.

Prin faptul că Franţa a ameninţat cu veto în Consiliul de Scuritate, (deşi şi Rusia a făcut aceeaşi ameninţare), împotriva unei acţiuni pripite, a început o adevărată campanie anti-franceză în Statele Unite.

Unele ziare au făcut afirmaţii jignitoare, susţinând că Francezii au fost laşi şi au capitulat în faţa Germaniei fără luptă. Campania a culminat cu măsuri ilariante, ca schimbarea denumirii cartofilor prăjiţi în stil francez, *French fries* în *Liberty fries* sau *Freedom fries*... Unele restaurante au vârsat în mod patriotic sticlele lor cu vin franţuzesc... Americanii au uitat că Statuia Libertăţii, simbolul Americii de peste o sută de ani, a fost un dar al poporului francez şi creaţie franceză (vezi scurte ştiri).

Din păcate, iritaţi de atitudinea Americanilor, Germanii au anunţat că vor boicota produsele americane.

Ironia face ca acest război să aibă loc pe meleagurile dintre Tigru şi Eufrat, unde au fost grădinile *Edenului* biblic, de unde au fost alungaţi Adam şi Eva, civilizaţia sumeriană, babiloniană şi asiro-chaldeiană. Bagdadul a atins apogeul în secolul 9, sub califul *Harun al Rashid*, fiind pe atunci mai mare ca oricare alt oraş din Europa, cu cei 500.000 de locuitori ai lui. Bogăţia şi luxul de basm au fost descrise în *O mie şi una de nopţi*.

Irakul deţine cel mai întins patrimoniu arheologic mondial. Unele vestigii au fost distruse în 1991 de covoarele de bombe, altele vor fi distruse acum...

Preşedintele Egiptului Hosni Mubarak a spus că războiul din Irak va avea *"consecinţe oribile"* şi va produce *"100 de noi Ben Ladeni"*.

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

PRIM-MINISTRUL SERBIEI, ASASINAT

Zoran Djindjici, primul-ministru al Serbiei a fost asasinat pe data de 12 Martie, când a fost lovit de două gloanţe în piept, trase de un lunetist, în faţa clădirii guvernamentale. Dus de urgenţă la spital, el nu a mai putut fi salvat. În 1996 după ce Milosevici a ignorat victoria opoziţiei în alegerile locale, Djindjici a organizat demonstraţii de protest în Belgrad, care au durat trei luni.

El a devenit primul primar necomunist al Belgradului, iar în 2000, opoziţia condusă de Vojislav Kostunica a reuşit să câştige alegerile. Fiindcă Milosevici a refuzat să demisioneze, Kostunica şi Djindjici au organizat demonstraţii masive care au dus la răsturnarea lui Milosevici. Ca prim-ministru, el a reformat economia şi a fost intransigent în cooperarea cu tribunalul Naţiunilor Unite pentru judecarea criminalilor de război sârbi. Djindjici a ordonat arestarea lui Milosevici şi extrădarea lui pentru Haga.

CHINA ARE UN NOU PRESEDINTE

Deoarece Jiang Zemin şi-a terminat mandatul, Congresul Naţional al Poporului a trebuit să aleagă un nou preşedinte. Cu 2.937 de voturi pentru, contra 4, a fost ales fostul vicepreşedinte, Hu Jintao. Jiang Zemin a fost reales preşedinte al Comisiei Centrale al Armatei cu 2.726 voturi pentru, contra 98 şi 122 abţineri.

COREEA DE NORD AMENINTA DIN NOU

Coreea de Nord a anunţat că nu poate să rămână *"o spectatoare pasivă la mişcările militare intense ale Statelor Unite, fiindcă sunt o rachetă militară periculoasă gata să declanşeze al doilea Război Coreean"*. Statele Unite au anunţat că exerciţiile anuale denumite *Foal Eagle* se termină la 2 Aprilie şi sunt defensive. Totuşi ele au adus forţe impresionante printre care port-avionul *Carl Vinson* şi şase avioane *F-17 Nighthawk*, venite aici pentru prima oară în ultimii zece ani.

STATUIA LIBERTATII

Statuia Libertăţii, simbolul Americii şi al libertăţii, este un dar al poporului francez făcut poporului american. Ea a fost sculptată de sculptorul francez *Fréderic-Auguste Bartholdi*. E construită din plăci de aramă şi asamblată pe patru suporturi de oţel gigante, proiectate de francezii *Eugéne-Emanuel Viollet-le Duc* şi *Alexandre-Gustave Eiffel*. Lucrarea a fost terminată în 1885 şi a fost inaugurată de Preşedintele Cleveland la 28 Octombrie 1886. Statuia are 46m înălţime şi cântăreşte 225 tone.

SARS SE RASPANDESTE

Sindromul Acut Respirator Sever se răspândeşte. Boala care apornit pornit din Asia de Est (Hong-Kong, China, Vietnam) s'a răspândit rapid până în America, din cauza mijloacelor rapide de călătorie. Simptomele: febră ridicată, tuse, dureri musculare, respiraţie dificilă. Virusul este asemănător cu cel al răcelii obişnuite. Mortalitatea este de 4%.

UN RĂZBOI NETELEVIZAT CU MULTE NECUNOSCUTE

Andrei BĂDIN

Războiul din Irak nu este așa cum se credea înainte de începerea lui, unul care va fi urmărit în direct la televizor. Cenzura impusă de ambele tabere face ca informațiile să fie extrem de puține, cele care sunt transmise publicului venind or dintr'o parte, or din alta, dar imposibil de verificat din surse independente.

De aceea, o analiză a războiului trebue făcută mai ales în mișcările de culise. Un inalt responsabil american a dezvăluit că tehnicieni ruși ajută Irakul la bruierea semnalelor prin satelit, cruciale pentru ghidarea bombelor și a aparatelor americane și britanice. Totodată, oficialii dela Washington au acuzat Rusia că i-ar fi vândut arme Irakului, prin intermediul a trei dintre întreprinderile sale, amenințând serios securitatea trupelor americane, britanice și australiene care avansează acum spre Bagdad.

"Washingtonul nu a primit incă un răspuns satisfăcător din partea Moscovei in legătură cu aceste vânzări de arme" a punctat un purtător de cuvânt, care a precizat că Departamentul de Stat i-a făcut cunoscut Rusiei, insistent, inclusiv în zilele care au precedat lansarea războiului, neliniștea sa legată de vânzarea de echipament militar sensibil către Irak. Potrivit cotidianului *The Washington Post*, Rușii i-ar fi livrat Irakului rachete, echipamente electronice sofisticate antiaeriene și lunete pentru vizibilitate pe timp de noapte, ceea ce violează embargoul asupra armelor, impus de ONU.

Două probleme majore pentru aliați: vremea și numărul insuficient de soldați

Meteorologii au prevăzut furtuni violente de nisip și cer înnorat, în Sudul și centrul Irakului. Pentru Irakieni, acest lucru a insemnat o perioadă de respiro, iar pentru Americani - mai multe bătăi de cap. Vremea rea îi impiedică pe aliați să înainteze, fiind nevoiți să își protejeze echipamentul de nisipul fin care pătrunde în motoarele tancurilor, transportoarelor, camioanelor și elicopterelor. Nu sunt afectate doar trupele terestre, căci, din cauza vizibilității reduse, nici bombardierele nu mai sunt la fel de eficiente.

Situația nu este favorabilă nici în Nord, în Kurdistanul irakian, unde, în loc de furtuni de nisip, forțele speciale americane și britanice se vor confrunta în următoarele zile cu viscole și ninsori abundente. Capriciile naturii sunt o mană cerească pentru militarii irakieni, pentrucă ei sunt obișnuiți cu condițiile unui climat extrem și vor profita de situație pentru a se reorganiza, a repara vehiculele de luptă și pentru a le aduce provizii noi și muniție unităților din prima linie. De asemenea, este de așteptat hărțuirea convoaielor americano-britanice, a vehiculelor care staționează și a unităților de recunoaștere.

Prea puțini pentru atacarea capitalei

Citând surse militare, agenția *Debka* precizează că strategii irakieni și-au dat seama care este veriga slabă a tacticii americane. Vizând cu orice preț atingerea obiectivului principal, Bagdadul, coloanele de blindate lasă cu mult în urmă unitățile logistice, iar acestea devin astfel extrem de vulnerabile la atacurile unităților de gherilă. Drept urmare, Irakienii au început deja să folosească mici detașamente, ale căror membri, de cele mai multe ori îmbrăcați în civil, folosesc grenade de mână, mine și aruncătoare de grenade pentru a distruge vehicule și poduri. Tactica a fost deja folosită la Nassiriyah și Basra.

Bazându-se pe experiența primelor patru zile de luptă, comandantul forțelor aliate, generalul Tommy Franks, a tras mai multe concluzii și a revizuit partial planurile de război:

1. Contrar așteptărilor, nu a apărut nici o fisură în conducerea irakiană, mai ales în ceea ce privește structurile de comandă la nivel de divizie, brigadă și batalion.

2. Coaliția nu dispune de o forță terestră suficient de puternică pentru asaltul asupra capitalei irakiene. Ofițerii americani și-au dat seama că Bagdadul nu poate fi cucerit cu forțele actuale. Și, pentrucă nu există nici cea mai mică intenție de a amâna ofensiva, se ia în calcul obținerea unei aprobări, din partea Casei Albe, de a se suplimenta numărul militarilor din zonă.

3. Este posibil ca puterea de foc ce va fi aruncată în lupta pentru Bagdad să o egaleze pe cea din marile bătălii ale celui de-al Doilea Război Mondial.

Țintele războiului din Irak

Războiul din Irak are 8 obiective precise, primul fiind răsturnarea dela putere a regimului lui Saddam Hussein, a declarat secretarul american al Apărării, Donald Rumsfeld, într'un moment în care Bagdadul era bombardat. El a precizat că respectivele obiective sunt:

1. Răsturnarea regimului lui Saddam Hussein prin lovirea acestuia cu forță, amploare și pe o scară care să le arate clar Irakienilor că liderul dela Bagdad și regimul său sunt de domeniul trecutului.

2. Identificarea, izolarea și, în cele din urmă, eliminarea din Irak a armelor de distrugere în masă.

3. Căutarea și capturarea teroriștilor care s'au refugiat în Irak.

4. Strângerea tuturor informațiilor referitoare la rețelele teroriste din Irak și din regiune.

5. Colectarea de infomații referitoare la rețelele internaționale de trafic de arme de distrugere în masă.

6. Ridicarea sancțiunilor impuse Irakului și acordarea imediată a unui ajutor umanitar, furnizarea de alimente și medicamente personalor strămutate și celor care au nevoie.

7. Asigurarea securității câmpurilor petroliere, care le aparțin poporului irakian și de care acesta are nevoie pentru a-și dezvolta țara după zeci de ani în care a fost neglijată de regimul irakian.

8. Ajutarea poporului irakian în vederea creării condițiilor necesare unei tranziții rapide spre un guvern reprezentativ, care să nu constituie o amenințare pentru statele vecine și care să fie hotărît să asigure integritatea teritorială a Irakului.

Marea bătălie pentru Bagdad

Ultima oară când o armată a încercat să ocupe un oraș de dimensiunile Bagdadului, cum a fost cazul Berlinului, peste 120.000 de soldați sovietici și germani și-au pierdut viața în luptele de stradă. *"Suntem gata să plătim un preț foarte mare, pentrucă vrem să fim siguri că acest regim va fi îndepărtat"*, a declarat un oficial din cadrul CENTCOM. *"Dacă asta presupune pierderi foarte mari, atunci vor fi pierderi foarte mari"*, a continuat acesta. Ocuparea Bagdadului stradă cu stradă va necesita un număr foarte mare de militari cu experiență în asemenea lupte. Iar Americanii au foarte puțină sau deloc. *"Luptele de stradă sunt foarte dificile. Este nevoie de militari foarte bine instruiți, ceea ce nu se poate spune despre întreaga armată americană"*, consideră un analist.

Garda Republicană, scutul lui Saddam

După intensitatea bătăliilor cu diviziile Gărzii Republicane la Umm Qasr, Nassiriyah și Basra, se pare că trupele americane și britanice vor avea multă bătaie de cap în jurul Bagdadului, unde sunt concentrate patru divizii ale Gărzii Republicane. Dintre acestea, Divizia Medina este considerată cea mai fidelă lui Saddam Hussein și cea mai bine pregătită din punct de vedere militar. Obiectivul luptătorilor din această formațiune militară este să-i provoace cât mai multe pagube, umane și materiale, inamicului. Irakienii vor combina operațiunile militare clasice cu atentatele teroriste și vor folosi și populația civilă în atingerea scopului lor, opinează analiștii militari. Toate acestea vor însemna o rezistență îndârjită în fața trupelor americane și britanice. Chiar dacă superioritatea tehnologică va asigura victoria SUA, s'ar putea ca numărul victimelor să fie impresionant de ambele părți, în mare măsură din cauza rezistenței Gărzii Republicane.

Geopolitica se va schimba după cucerirea Irakului

Este clar pentru toată lumea că o dată cu victoria Anglo-Americanilor în Irak lumea se va schimba. Nu numai ONU sau NATO, dar geopolitica mondială. America va avea un picior de pod important în lumea musulmană și se așteaptă să dorească să-și extindă influența. Concomitent, însă, cu creșterea ponderii organizațiilor teroriste antiamericane. America va fi cu adevărat o supraputere, dar va trebui să gestioneze cu grijă costurile intervenției în Irak și să ia în calcul vrând-nevrând primejdiile numite Siria, Iran sau Coreea de Nord. Este cert că vom avea un început de secol războinic. Care va fi prețul, nu se poate spune acum.

Confirmarea implicării Rusiei vine dela... Moscova

Cotidianul moscovit *Nezavisimaia Gazeta* a dezvăluit faptul că agenți ai serviciului rusesc de spionaj (SVR) au întâlniri zilnice la Bagdad cu liderii militari irakieni și chiar cu Saddam Hussein. Celula rusească dela Bagdad, care potrivit unor estimări occidentale numără peste 100 de agenți ai serviciilor secrete, are în componerea sa și agenți ai spionajului militar (GRU) care îi consiliază pe generalii irakieni în privința strategiei de combatere a trupelor americane și britanice. Aceasta poate fi o explicație logică pentru rezistența neașteptat de eficientă a militarilor irakieni în fața mașinii de război aliate. Este absolut evident că GRU are acces la toată baza de date a Ministerului Apărării dela Moscova și, din acest punct de vedere, poate oferi cele mai bune sfaturi în privința armatei americane. În plus, sateliți militari rusești care monitorizează permanent mișcarea de trupe din zona Golfului pot furniza informații de o importanță crucială lui Saddam, prin intermediul agenților GRU.

Spionii Moscovei sunt foarte interesați și de arhiva serviciilor secrete irakiene, care conțin foarte multe date și documente compromițătoare despre legătura Moscova-Bagdad din ultimii 20 de ani. Dacă aceste date și documente ar cădea pe mâna Americanilor, interesele Rusiei în Irak ar fi compromise și o serie de informații sensibile ar ieși la suprafață.

Potrivit cotidianului rusesc, Președintele Vladimir Putin, fost general KGB, l-a trimis acum o lună la Bagdad pe Evgheni Primakov, și el fost general KGB, pentru o serie de convorbiri secrete cu Saddam Hussein. Primakov, o figură legendară a spionajului dela Moscova, ajuns până în funcția de șef al SVR, este un vechi colaborator al dictatorului irakian. Povestea prieteniei lor are o relevanță deosebită în actualul context al războiului din Golf și al operațiunilor serviciilor secrete rusești la Bagdad.

În timpul războiului din Golf din 1991, Primakov a fost omul de legătură al lui Saddam cu Moscova. URSS juca la două capete, sprijinindu-l pe dictatorul irakian și declarând în același timp că susține intervenția aliată pentru eliberarea Kuweitului.

În 1993, o sursă confidențială din Moscova a informat serviciile secrete occidentale că Primakov, pe atunci șeful spionajului rusesc (SVR), a primit dela Irak 1,2 milioane de dolari. *Washington Post* scria în 1999 că unul din serviciile secrete ale Marii Britanii (G.C.H.Q.) a interceptat în 1997 un transfer bancar de 800.000 de dolari către Primakov, dela Primul ministru adjunct al Irakului, Tariq Aziz. Deși autoritățile ruse au negat cu vehemență acest raport, înalți responsabili ai CIA sunt convinși că Primakov s'a bucurat de multe asemenea transferuri de fonduri de pe urma prieteniei lui cu Saddam Hussein.

Statele Unite și Marea Britanie văd perioada postrăzboi în Irak în mod diferit

După bătălia diplomatică ce a divizat Națiunile Unite privind declanșarea războiului din Irak, o nouă luptă pare a se contura în orizontul relațiilor internaționale, de această dată în rândul aliaților implicați în ostilitățile pornite impotriva lui Saddam Hussein: modul în care va fi administrat Irakul după terminarea războiului. Planurile americane pentru reconstrucția Irakului se referă la o implicare minimă a Națiunilor Unite, în vreme ce Marea Britanie ia partea partenerilor din Uniunea Europeană în această discuție, considerând că ONU trebue să joace un rol esențial în planurile postbelice. În acest sens, liderii Uniunii au declarat recent, la Bruxelles, că *"Națiunile Unite trebue să continue să joace un rol central în timpul și după terminarea actualei crize. Sistemul Națiunilor Unite are capacitatea unică și experiența practică pentru a coordona asistența postbelică"*.

De cealaltă parte se află voința Statelor Unite, destul de diferită de cea europeană. Conform unui analist al grupului Carnegie Endowment din Washington, planul american *"va fi un tip diferit de ocupație față de ceea ce ne-am obișnuit să vedem. Va fi o ocupatie militară mai degrabă decât o administrație internațională"*, exemplul cel mai adesea citat fiind cel oferit de regimul McArthur, ce a guvernat efectiv Japonia în anii ce au urmat celui de-al Doilea Război Mondial. Deși sunt aliați în războiul din Irak, planurile de reconstrucție ale Administrației Bush nu sunt văzute cu ochi buni de Marea Britanie, care apreciază excluderea Națiunilor Unite din acest program drept o amenințare directă la însăși existența organizației mondiale, după șocul suferit deja după conflictul din cadrul Consiliului de Securitate, referitor la planurile americane de război.

●●●

Companiile americane se bat pentru a prinde un contract în reconstruirea Irakului

Guvernul american va începe să semneze primele contracte cu firme americane pentru reconstruirea Irakului. Valoarea lor va fi între 25 și 100 milioane USD. Va fi vorba, conform *Washington Post* de cea mai mare operațiune de acest fel dela Planul Marshall. Invitația de a depune oferte se adresează numai firmelor americane ceea ce, comentează ziarul, va sluji unei și mai mari divizări internaționale. Banii vor proveni dela plătitorul american de taxe și din veniturile ce vor fi încasate din exploatarea petrolului irakian. Colin Powell a declarat: *"O să folosim bogățiile poporului irakian, în special petrolul, în beneficiul poporului"*.

Printre companiile care își vor depune oferte se numără *Halliburton*, unde vicepreședintele Cheney a fost președinte executiv din 1995 până în 2000, *Bechtel Group*, *holding* condus de foști membri ai cabinetului republican sau *Flour*, companie legată de serviciile secrete americane sau de membri proeminenți ai Pentagonului.

●●●

75 de miliarde de dolari pentru o lună de război în Irak

Președintele american George W. Bush a cerut Congresului printr'un discurs rostit la Pentagon, să aloce 75 de miliarde de dolari pentru acoperirea cheltuielilor ridicate de conflictul din Irak. Administrația Bush vrea ca, din această sumă, 62,5 de miliarde de dolari să servească finanțării războiului, bani ce vor fi cheltuiți de Pentagon, iar opt miliarde de dolari pentru întărirea securității SUA și a statelor aliate.

Potrivit Pentagonului, cele aproximativ 63 de miliarde de dolari, suma solicitată pentru un conflict de scurtă durată, vor fi împărțiți astfel: 44 de miliarde de dolari vor fi intrebuințați pentru operațiunile militare, pentru reconstrucția Irakului vor fi folosiți doar 1,7 miliarde de dolari, iar pentru ajutoarele umanitare vor fi alocați 500 de milioane de dolari, restul fiind distribuiți pentru aprovizionare și administrare a ofensivei. În cadrul solicitării prezentate de liderul dela Casa Albă, ce se bazează pe un conflict ce ar dura cel mult 30 de zile, a mai fost menționată și suma de 8 miliarde de dolari pentru țările aliate Statelor Unite și afectate de războiul dela Bagdad.

Senatorul american Robert Byrd, un oponent al războiului, a declarat că președintele american a cerut un cec în alb, iar Congresul trebue să-și facă datoria și să calculeze care ar fi cheltuielile unui astfel de război. De asemenea, criticile au venit și în condițiile deficitului bugetar al guvernului, care a fost stabilit la 300 de miliarde de dolari, fără să fie luat în calcul războiul. Mai mult, se estimează că în următorii zece ani bugetul Statelor Unite va cunoaște o scădere bruscă de 1,8 trilioane de dolari. Sesizările venite din partea oponenților războiului din Administrația Bush se bazează nu numai pe deficitul bugetar, ci și pe faptul că nu se poate preconiza care vor fi daunele provocate în Irak, dar și în ideea în care datele existente confirmă că va fi un război de lungă durată.

CRONICA VREMII

RĂZBOIUL DIN IRAK

- II -

Ion BOIERU

Războiul din Irak a dat naştere la o grămadă de controverse, disensiuni şi agitaţii în toată lumea şi în toate domeniile de preocupări, care pot să fie din ce în ce mai năstrusnice şi mai deviate dela o gândire realistă în abordarea problematicei despre care ne preocupăm acum, în aceste rânduri.

O exemplificare a acestei stări de lucruri este foarte uşoară, dacă am indica toate reacţiunile care au avut loc în diferite ţări care au participat, sau nu, în marea dezbatere a chestiunilor în cauză, cum ar fi membrele Uniunii Europene, totalitatea lumii musulmane, inclusiv Turcia care este membru al lui NATO, cu eticheta de prietenie pentru Statele Unite. Includem şi Japonia şi Australia, cu ţările nordice din Europa şi diferite ţări, mai mult sau mai puţin singulare. Nu am uitat nici de Rusia, dar am socotit să o includ în această listă, mai la urmă, pentrucă îşi păstrează caracterul de singularitate. Şi declaraţia ei este foarte înduioşătoare, prin tonul de admonestare faţă de America, pentru oprirea războiului, căci este *"o mare greşeală politică"*. Tot în categoria Rusiei intră şi China, care cere Americii să *"între pe drumul cel drept"*, ca şi cum Rusia nu ar fi făcut niciodată greşeli politice şi nu ar fi călcat niciodată pe drumul cel strâmb.

Nu ne putem scandaliza chiar aşa de tare, pentrucă într'un fel, în anumite perioade istorice, se recunoştea dreptul la *"suveranitatea naţională"*, pe temeiul căruia fiecare ţară putea să revendice acest lucru. Dar, nu toate respectau dreptul la suveranitate şi nu înţelegem de ce altora li se face o mustrare ilegitimă.

Războiul din Irak a adus cu sine o serie întreagă de probleme şi mari sfărâmări în unitatea unor organisme internaţionale, care îndeplineau o oarecare coerenţă în tratarea problemelor comune şi o lentă îmbunătăţire şi menţinere a bunelor relaţii între ţările participante la structurile şi obiectivele acestora. Fiindcă a apărut şi o mare tensiune care a impus unele despărţiri, chiar dureroase, în complexul politic şi ideologic de azi, va fi nevoie să nu desconsiderăm această situaţie, şi să ne îngrijim din vreme de viitoarea configuraţie mondială, atât ca individualităţi, cât şi ca Stat naţional.

Uniunea Europeană şi NATO sunt cele două organizaţii mai importante pentru securitatea şi conducerea Europei, care au intrat într'o formă de adversitate şi conflict ideologic, pentru cucerirea mondială, care vor putea afecta serios viitorul şi Ordinea Mondială a lumii, ca rezultat negativ al războiului din Irak.

NATO a fost o creaţie a Americanilor, împreună cu Anglia, Franţa, Germania şi alte ţări europene, pentru a face faţă tendinţelor imperialismului comunist al Rusiei Sovietice, de a cuceri întregul glob pământesc cu ideologia ei marxistă, după ce a cucerit Europa răsăriteană şi a început să influenţeze politica occidentală şi să pătrundă în Africa.

Până la urmă, prin desişul multor eforturi, s'a ajuns să se treacă şi prin perioada războiului rece, care a slăbit forţa combativă a Moscovei bolşevice, atât prin presiunile din afară, exercitate în special de NATO cât şi prin racilele interne ale Imperiului comunist; pentru ca, în ultimă instanţă, comunismul sovietic şi cel internaţional să capituleze şi să fie acoperit de neghina istoriei, fără a mai avea vigoarea necesară de a mai apare la suprafaţă, pe eşichierul politicii mondiale.

Între timp a apărut, ca din senin, ideea unei Comunităţi Europene care să ia, oarecum, locul Organizaţiei Naţiunilor Unite, ca o formă de federaţie a ţărilor europene. La început, lucrurile nu au fost prea clare şi, din timp în timp, s'au mai făcut unele cârpeli, dar nu s'a prea ştiut cu claritate unde se va ajunge şi ce fel de structură va avea această Comunitate Europeană. Nici astăzi nu se prea ştie bine ce forme sau ce ideologie va fi călăuzitoare în viitor. Se flutură în vânt, fără clarificări, conceptul de *"globalizare"*, care are un fel de rezonanţă de sperietoare pentru cei ce cred într'o *"suveranitate naţională"*, prin pură tradiţie juridică şi chiar spirituală, europeană.

Încă nu se ştie, care va fi chipul viitoarei Uniuni Europene şi nici coordonatele ideologice care o vor defini. Este adevărat că nu se cunosc formele relaţiilor, aproape slăbite, dacă nu chiar rupte definitiv, cu NATO, în zilele următoare, după terminarea operaţiilor militare din Irak. Imediat după declanşarea ofensivei americano-britanice din Irak, ONU a convocat o şedinţă urgentă de lucru a Consiliului General, pentru a lua în discuţie problema ajutorului necesar, pentru refacerea Irakului. Se pare că această grabă, la care au participat şi Francezii, Germanii şi Chinezii a fost determinată de grija de a nu se înăspri cele două tabere şi, deci, să se încerce un fel de cooperare, imediat după terminarea operaţiilor militare, ca şi când nu s'ar fi întâmplat nimic între ei, cu câteva zile înainte de a începe războiul din Irak.

Nu se ştie în ce măsură vor accepta Americanii să treacă aşa de uşor peste maniera obişnuită, pe care a avut-o toată *"ceata adversă"* a Francezilor, Germanilor, Chinezilor şi Ruşilor faţă de Statele Unite ale Americii, pe care au desconsiderat-o în mod absolut. Să reamintim, de exemplu, doar cazul Francezilor, care au făcut o declaraţie pe cât de nediplomatică pe atât de impardonabilă: *"noi vom anunţa dreptul nostru de veto, indiferent de ce fel de moţiune veţi depune"* (voi, partea americană!).

Între două momente, aş vrea să menţionez o glumă, pe seama relaţiilor de mai sus din Consiliul de Securitate, a unui prieten al meu, care spunea că *"de fapt, vinovaţi de începerea ostilităţilor de război în Irak sunt acei care au fost gata să utilizeze dreptul de veto împotriva războiului pe care-l pregăteau Americanii"*; adică, ei ar fi trebuit să consilieze pe Irakieni să evite războiul, care se pregătea, pentrucă ei ştiau că Americanii nu vor putea fi înfrânţi, deoarece Irakienii nu dispuneau de forţele armate necesare să se confrunte cu Americanii. Menţionez această glumă, căci are un puternic sâmbure de adevăr.

Adevăratele ciocniri de interese, de orientare ideologică, de prestigiu politic, bazat pe setea de putere, vor apărea imediat după războiul din Irak.

Faliментul politic pe care l-a dat fosta LIGĂ a NAŢIUNILOR dela Geneva, care a degenerat, prin cele mai stupide decizii, care au fost epocale, numai prin caracterul lor aberant, ar putea să fie o călăuză pentru contemporanii noştri, de *"cum nu trebue construită o instituţie internaţională"*. Adică, cum trebue evitate greşelile din trecut ale unor astfel de instrumente de lucru în mâinile oamenilor politici.

BUSH ŞI BLAIR SUNT DE ACORD CA ONU SĂ JOACE UN ROL IMPORTANT ÎN IRAK

George W. Bush şi Tony Blair au promis Naţiunilor Unite, un *"rol vital în reconstrucţia Irakului, asigurarea unei distribuiri rapide a ajutorului umanitar şi recunoaşterea unei administraţii adecvate a Irakului, după încheierea războiului"*.

Acest angajament corespunde speranţei lui Tony Blair de a reafirma importanţa Naţiunilor Unite, după refuzul organizaţiei internaţionale de a sprijini intervenţia anglo-americană în Irak, pentru înlăturarea dela putere a regimului lui Saddam Hussein.

În cursul unei conferinţe de presă comune, cei doi lideri au dat dovadă de o unitate clară, complimentându-se reciproc.

Trupele coaliţiei au sporit presiunile asupra regimului lui Saddam Hussein iar George W. Bush a dat asigurări că urmează o nouă perioadă în Irak. Totuşi, el a precizat că nu ştie dacă liderul irakian a supravieţuit atacului de Marţi, declanşat de forţele americane, împotriva unei locaţii în care se crede că acesta participa la o reuniune.

Conflictul din Irak este un război *"de eliberare şi nu de cucerire, puterea lui Saddam se apropie de sfârşit"*, a declarat, la rândul său, Tony Blair, care a citat în acest sens reacţiile populaţiei din Basra, al doilea oraş ca mărime din Irak, aflat în Sudul ţării.

Preşedintele american şi premierul britanic au insistat asupra faptului că militarii lor nu vor rămâne în Irak mai mult decât va fi necesar pentru a permite instituirea unui regim democratic.

"Ziua în care Irakienii se vor putea auto-guverna trebue să vină rapid", se arată în declaraţia comună. *"După terminarea războiului, vor fi multe de făcut, dar vom reuşi"*, a subliniat Bush.

"Vom acţiona cât mai rapid pentru a transmite responsabilităţile guvernamentale unei autorităţi interimare alcătuită din Irakieni", fie ei locuitori ai Irakului sau în exil, a adăugat preşedintele american.

Această autoritate va ceda puterea unui guvern permanent, după organizarea de alegeri, iar democratizarea ţării va servi drept model pentru întreaga regiune.

"Premierul britanic şi eu însumi suntem hotărîţi să transformăm în realitate viziunea unei păci extinse în întreaga regiune", a declarat George W. Bush. El a afirmat că Marea Britanie şi Statele Unite vor sprijini aplicarea *"foii de parcurs"* care prevede crearea unui stat palestinian în 2005, imediat ce noul premier palestinian Mahmud Abbas va fi confirmat în funcţie.

Acesta, care ar urma să îşi anunţe guvernul până Joi, se confruntă cu reticenţa Preşedintelui Autorităţii Palestiniene, Yasser Arafat, ameninţând chiar cu demisia. De asemenea, subiectul păcii din Irlanda de Nord, unde încă au loc confruntări între Catolici şi Protestanţi, a fost abordat de cei doi.

"Sunt onorat că mi s'a cerut să ajut la progresele acestui proces de pace", a mărturisit George W. Bush, care a participat la un dejun de lucru în prezenţa lui Tony Blair şi a Premierului irlandez Bertie Ahern, înaintea unor întâlniri cu liderii partidelor din Irlanda de Nord.

Pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

Temerile şi aşteptările României în cazul războiului din Irak

Oficialităţile române insistă mereu pe definiţia misiunii asumate în războiul contra Irakului. Preşedintele Iliescu declară recent că România nu se află în stare de război cu Irakul şi că nu există motive de îngrijorare pentru populaţia civilă. Iar ministrul de Externe, Mircea Geoană a reproşat presei că prin modul de prezentare a naturii implicării româneşti s'ar putea trage concluzii greşite, relatează postul de radio *"Deutsche Welle"* într'o relatare pe această temă.

Mircea Geoană a făcut mai multe declaraţii în care a explicat că, pe de o parte aeroportul dela Constanţa nu este decât o escală a trupelor americane şi nu o bază de intervenţie, iar pe de altă parte că România nu a trimis în zona Golfului trupe combatante. Este vorba, a repetat ministrul, de trupe specializate în decontaminarea chimică, biologică sau nucleară. Dar desigur că totul nu este decât un joc de cuvinte. Trupele româneşti, spre deosebire de participarea anterioară în zona Golfului cu un spital de campanie, se numesc totuşi trupe combatante, atâta numai că militarii români nu apasă niciodată pe trăgaci. Aceasta este diferenţa pe care ministrul de Externe insistă să o pună în evidenţă.

Guvernul dela Bucureşti pare foarte preocupat să nu creeze motive pentru o eventuală culpabilizare a participării româneşti la acţiunea anti-irakiană. Este o preocupare firească, cu atât mai mult cu cât guvernul insistă foarte mult şi asupra avantajelor ulterioare pe care România le-ar putea dobândi după înlăturarea lui Saddam Hussein. Ministrul Afacerilor Externe, Mircea Geoană, a explicat că nu este lipsită de realism speranţa României de a recupera ulterior datoria de aproape 2 miliarde de dolari pe care a contractat-o Irakul înainte de 1989. După cum, în opinia sa, nu este lipsită de realism nici speranţa unei implicări economice mai mari a României după perioada de democratizare.

Va urma, probabil, a spus Mircea Geoană o perioadă de administrare americana, după care va fi instalată o putere democratică, care va fi, a susţinut el, în mod firesc mai receptivă faţă de problema datoriilor externe. În ciuda evaluărilor unor economişti, guvernul României speră cu adevărat să contribuie la procesul ulterior de reconstrucţie. Ministrul de Interne Ioan Rus abordă chiar o perspectivă aproape idealistă, spunând că prin *"reconstrucţie"* nu ar trebui să înţelegem neapărat ridicarea de case sau turnarea asfaltului pe autostrăzi, ci şi crearea unor structuri politice şi instituţionale democratice. În orice caz, există un optimsim foarte mare la Bucureşti cu privire la urmările acestui conflict sau cel puţin există intenţia de a combate pe sceptici.

Ce cred Românii despre război ?

Potrivit unui sondaj dat publicităţii, doar 8 la sută dintre Români sunt de acord cu atacarea Irakului. Sondajul a fost realizat în perioada 14-20 Martie, de IMAS, puţin înainte de declanşarea ofensivei americane. Ne-am obişnuit să credem că Românii aprobă acţiunea americană împotriva lui Saddam Hussein, dar se pare că majoritatea tăcută contrazice atât deciziile oficiale cât şi opiniile dominante din mass-media din ţară. Se pune totuşi întrebarea de ce, dacă lucrurile stau aşa nu există mişcări de protest nici împotriva SUA, dar nici împotriva propriilor autorităţi, care au implicat România în acest conflict. Am observat cu altă ocazie că opinia publică românească se caracterizează printr'o mare doză de apatie şi am presupus atunci că şi în situaţia în care ar exista numeroase opinii care condamnă acţiunea americană, ele nu ar fi suficiente pentru a scoate pe oameni în stradă, relatează postul de radio german. De data aceasta se pare că avem o confirmare. Chestionarul cuprinde două întrebări care aveau deplină relevanţă înaintea declanşării atacului. Prima întrebare caută să afle ce credeau Românii despre atacarea Irakului pe baza unei rezoluţii ONU. Răspuns: 23,5% erau de acord, 71,8% erau împotrivă. Se cere apoi opinia acelorasi în cazul în care Irakul ar fi atacat fără rezoluţie ONU. Răspuns: 8,1% au fost de acord, iar 86,6% împotrivă. Astăzi ne-am afla în această a doua situaţie, dar nu putem extinde totuşi concluziile, întrucât sondajul a fost realizat într'o perioadă de deliberări şi de incertitudini.

Totuşi era chiar perioada în care Preşedintele Iliescu declara că Rezoluţia 1441 este suficientă şi că România va urma Statele Unite şi fără o nouă rezoluţie a Consiliului de Securitate. Decizia autorităţilor române ne apare dintr'o dată într'o altă lumină. S'a observat că există guverne care au urmat SUA împotriva opiniei publice, cum este guvernul Spaniei, dar iată că şi Guvernul României pare să se afle în aceeaşi situaţie. Spun pare pentrucă sondajul nu pune nici o întrebare directă privitoare la deciziile guvernului sau preşedintelui. Iar faptul că România continuă să rămână atât de calmă ridică iarăşi semne de întrebare. Sondajul conţine însă el însuşi câteva indicaţii. De pildă dintre cei care dezaprobă un război împotriva Irakului chiar şi pe baza unei rezoluţii ONU, cei mai mulţi locuiesc la ţară. 76% dintre Românii din mediul rural se opuneau atacării Irakului indiferent de împrejurări, în timp ce în Bucureşti, proporţia opoziţionilor era de doar 53%. O diferenţă foarte importantă pentrucă manifestaţiile demonstrative sunt specific urbane. Ar fi greşit însă după toate acestea să tragem concluzia că în România opinia publică reacţionează, iată, la fel ca în Germania sau Franţa. Dimpotrivă, se vede că se păstrează pe mai departe diferenţe foarte mari de situare faţă de o problemă, diferenţe referitoare mai ales la motivaţii şi la modul de manifestare.